2 ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ



τό κίνημα

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1981 ΤΕΥΧΟΣ 95 Δρχ.30







Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ



'Αλαίν ντέ Μπενουά

Οἱ ἰδέες τῆς Εὐρωπαϊκῆς «ΝΕΑΣ ΔΕΞΙΑΣ», στήν ΕΛΛΑΔΑ. Κάτι πού δέν ἔχετε ξαναδιαβάσει ποτέ!

'Η «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ» ἐξασφάλισε κατά παγκόσμια ἀποκλειστικότητα γιά τήν 'Ελληνική γλῶσσα, τό πολύκροτο βιβλίο.

ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΑ ΟΡΘΑ

τοῦ κορυφαίου συγχρόνου φιλοσόφου

Alain de Benoist

Σέ λίγο καιρό στήν 'Ελλάδα τό βιβλίο πού ἔθεσε δυναμίτιδα στά θεμέλια τοῦ συγχρόνου παγκοσμίου κατεστημένου.

ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΑ ΟΡΘΑ



Σέ λίγες ἡμέρες !

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΤΟΣ 7ον ΤΕΥΧΟΣ 95

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

ΛΙΓΟΙ,ΜΑ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΟΠΩΣ ΟΙ ΔΕΣΜΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΡΑΒΔΟΥΧΩΝ
ΟΠΩΣ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ,ΣΦΙΓΜΕΝΑ ΣΤΗ ΓΡΟΘΙΑ.
ΔΙΠΛΑ ΣΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΕΜΕΙΣ
ΣΥΜΠΟΡΕΥΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ!
ΚΙΝΗΣΤΕ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ!
ΤΩΝ ΘΕΩΝ Η ΕΥΧΗ
ΜΑΖΙ ΣΑΣ!

ΟΡΦΕΥΣ

Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ὑπό ἐπιτροπῆς. Ἔκδοσις μηνιαία. Τιμή τεύχους ΔΡΧ. 30
Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία ΔΡΧ. 600. Ἐξωτερικοῦ ΔΡΧ. 1500(ἐτησία ἀεροπορικῶς)
Ἐμβάσματα- Ἐπιταγαί: Νίκη Γαλάνη ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 36.14.736
Κεντρική Διάθεσις: Βιβλιοπωλεῖον ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ.36.14.736
Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης: Νίκη Γαλάνη.
Ἐκτύπωσις: Κίμων Σαξώνης ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 16 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ.36.02.834

ΕΚΛΟΓΕΣ 1981 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τοῦ
Ἀνδρέα Δενδρινοῦ

Οἱ παγίδες κλείνουν!

Οἱ ἐκλογές προκηρύχθηκαν δυό μῆνες ἀκριβῶς νωρίτερα ἀπό τήν θεωρητική συμπλήρωσι τῆς συνταγματικῆς προθεσμίας τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

Ἐκ πρώτης ὄψεως, τίποτα δέν ὑπεχρέωνε τήν κυβέρνησι καί τόν πρόεδρο τῆς δημοκρατίας σέ τέτοιες λύσεις. Ἡ κυβέρνησις εἶχε τήν πλειοψηφία καί ἡ ἀντιπολίτευσις δέν εἶχε κανένα μέσο, οὔτε χρόνο νά ἐκβιάση τήν κατάστασι.

Οἱ λόγοι πού ὤθησαν τά πράγματα ἐκεῖ, ἀνήκουν σέ ἄλλες κατηγορίες. Εἶναι πρῶτον ἐξωτερικοί καί κατόπιν ἐσωτερικοί. Καί, χωρίς νά ὑπάρχη ἀκόμη τρόπος νά μαθευτῆ, εἶναι πολύ πιθανόν ὅτι ἡ πρόωρος διάλυσις τῆς βουλῆς ἔγινε μέ τήν ἐπιθυμία τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας περισσότερο, παρά τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ κυβέρνησις δέν θά ἔπρεπε κανονικά νά θέλη τήν ἐπίσπευσι τῆς ἀναμετρήσεως. Παρ᾽ ὅλα τά γραφόμενα ὅτι μέχρι τόν Δεκέμβριο ἡ οἰκονομική κατάστασις θά ἐπιδεινωθῆ τόσο, πού νά μήν συμφέρη τήν κυβέρνησι ἡ ἀργοπορία, τό πρᾶγμα εἶναι σηζητήσιμο. Γιατί, ἔτσι κι ἀλλοιῶς, ἡ οἰκονομική κατάστασις εἶναι κακή καί βρίσκεται σήμερα ὑπό θεραπεία προσωρινῆς φύσεως, πού ἀπαλύνει τά συμπτώματα «χωρίς νά γιατρεύη τήν ἀσθένεια». Τά μέτρα δανείων καί παροχῶν πού ἔλαβε ἡ κυβέρνησις, θά γίνουν περισσότερο αἰσθητά τόν Νοέμβριο ἤ τόν Δεκέμβριο, παρά τόν Ὀκτώβριο, γιατί τότε θά ὑλοποιοῦνται.

Μᾶλλον λοιπόν ἡ ἀξιωματική ἀντιπολίτευσις εἶναι ἐκείνη πού κερδίζει ἀπό τήν ἐπίσπευσι τῶν ἐκλογῶν. Δέν πρέπει νά λησμονῆται, ὅτι θά ἦταν δύσκολο γι᾽ αὐτήν νά διατηρῆ συνεχῶς τό μένος καί τόν ἐνθουσιασμό τῶν ὀπαδῶν, τούς ὁποίους εἶχε βιασθῆ νά ἐπιστρατεύση, νομίζοντας ὅτι οἱ ἐκλογές θά γίνονταν τήν ἄνοιξι. Ὅσο γιά τά ἄλλα κόμματα, πλήν τοῦ ΚΚΕ, ἀσφαλῶς δέν βλέπουν μέ καλό μάτι τήν ταχύτερη κοινοβουλευτική ἐξαφάνισί τους!

Γιατί λοιπόν ἡ ἐπίσπευσις;

Εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ ἐξωτερικοί λόγοι ἔπαιξαν ρόλο. Ἡ νέα ἀμερικανική πολιτική δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἑλληνική πολιτική, ὅπως εἶχε καθοριστῆ ἀπό τόν τότε πρωθυπουργό καί σήμερα πρόεδρο τῆς δημοκρατίας. Ἡ ἔντασις στήν Μεσόγειο εἶναι σαφής. Μεταξύ Λιβύης, Λιβάνου, Ἰσραήλ, Κύπρου κ.λ.π. ἡ κατάστασις φαίνεται νά κλίνει πρός μιά ἀναμέτρησι, ὅπου ὁ ἀντιπερισπασμός τῶν Ρώσων ἔναντι τῆς Πολωνικῆς κρίσεως δέν πρέπει νά ἀποκλείεται. Πύραυλοι ρωσσικοί καί ἀμερικανικοί, βόμβα νετρονίου καί ἄλλα τέτοια «παιχνίδια», φέρουν στήν ἐπικαιρότητα τήν ἐκκρεμότητα τῶν ἀμερικανῶν καί νατοϊκῶν βάσεων στήν Ἑλλάδα, πού δέν μπορεῖ νά συνεχισθῆ πολύ. Τό θέμα τῆς ΕΟΚ δέν μπορεῖ ἐπίσης νά ἀφεθῆ νά εἶναι γιά πολύ ἀκόμη ἀντικείμενο τοπικῶν ἑλληνικῶν δημαγωγῶν. Ἄν προστεθῆ καί ἡ ἐμφανής προσπάθεια ἐκβιαστικῆς λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ, ὑπάρχουν ἀρκετά στοιχεῖα γιά νά ὑπαγορεύσουν μιά κυβέρνησι με πλειοψηφία ἀνανεωμένη, ὁποιαδήποτε κι ἄν εἶναι.

Ἀλλά καί στό ἐσωτερικό, εἶναι σαφές ὅτι τό παιγνίδι τῆς προεκλογικῆς δημαγωγίας καί ἀκρότητος δέν μπορεῖ νά συνεχισθῆ γιά πολύν καιρό. Ἤδη ἔχει ἀρχίσει ἀπό τόν Ἰανουάριο! Τό κράτος ἔχει οὐσιαστικά παραλύσει καί καμμία οὐσιαστική πολιτική ἐπιλογή δέν μπορεῖ νά γίνη.

Ἡ κυβέρνησις ὑπολογίζει στήν παγίδα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, στήν ὁποία ἔχει κλείσει τούς ψηφοφόρους. Τό σύνθημα «ἤ ἐμεῖς ἤ ὁ μαρξισμός» πλειοδοτεῖ στά παλαιότερα «ἤ ἐμεῖς ἤ τό χάος» (1977) καί «ἤ ἐμεῖς ἤ τά τάνκς» (1974). Ὑπολογίζει καί στήν ἀνικανότητα τῶν ἀντιθέτων πρός αὐτήν «δεξιῶν» νά ἐκφρασθοῦν ἑνωμένοι, μέ ἀποτέλεσμα νά χάσουν τῶν «ἔξωθεν μαρτυρίαν» καί τούς περισσότερους ψηφοφόρους τοῦ 1977. Ὑπολογίζει κυρίως στούς ψήφους πού θά τῆς φέρουν οἱ ἀλλεπάλληλες διευρύνσεις πρός τό κέντρο καί τήν «δεξιά» (Μητσοτάκης 1,5% – Κεντρῶοι 4% – δεξιοί τῆς Ε.Π. 3%) γιά νά ἀντικαταστήση τίς ἀπώλειες.

Ὅσο γιά τήν ἀξιωματική ἀντιπολίτευσι, ὑπολογίζει στήν ἀηδία τῶν ψηφοφόρων, στήν ἀνάγκη ἀλλαγῆς, στήν ἀδυναμία τῆς κυβερνήσεως νά προσφέρη θετική ἀπάντησι καί νά ὑπολογίζη μόνο στήν ἄρνησι καί στήν δική της δυναμική ἐπιτυχίας. Παραβλέπει ἴσως ὅμως τόν γνωστό «συντηρητισμό τῆς τελευταίας στιγμῆς» τῶν ψηφοφόρων, τήν ἀπουσία (αὐτή τήν φορά) τῆς πριμοδοτήσεως ἀπό τό ΚΚΕξ (3%) καί τά προεκλογικά τεχνάσματα παροχῶν τῆς κυβερνήσεως.

Τό βασικό στοιχεῖο ὅμως τῆς ἐπισπεύσεως τῶν

→

ἐκλογῶν παραμένει μᾶλλον ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. Παρ᾽ ὅλα τά συνταγματικά τεχνάσματα ἑρμηνείας, παραμένει τό γεγονός ὅτι, διαλύοντας τήν Βουλή πρίν ἀπό τήν ἐπίσημη λῆξι τῆς τετραετίας, ἀποστερεῖται τοῦ δικαιώματος νά διαλύση τήν νέα ἐπί ἕνα ὁλόκληρο χρόνο, ἀλλά καί οὔτε ἡ ἴδια ἡ Βουλή δέν μπορεῖ νά αὐτοδιαλυθῆ! Καταδικάζεται δηλαδή ἡ νέα Βουλή νά δώση ὁπωσδήποτε κυβέρνησι γιά ἕνα χρόνο.

᾽Εκεῖ πρέπει νά βρίσκεται τό «μυστικό». Παρ᾽ ὅλες τίς θριαμβολογίες, εἶναι πολύ ἀπίθανο νά κατορθώση ἡ ἀξιωματική ἀντιπολίτευσις νά φθάση τό 40%, ἀπό 22% (25 –3% πριμοδοτήσεως τοῦ ΚΚ)! ῞Ωστε καί πρώτη νά ἔλθη, τό ἐκλογικό σύστημα δυσκολεύει πολύ τήν ἀπόκτησι τῆς κοινοβουλευτικῆς αὐτοδυναμίας. «῾Η βραχεία κεφαλή» τοῦ ἑνός ἤ τοῦ ἄλλου, εἶναι ἡ πιθανότερη περίπτωσι. Καί τότε, ἡ «κουτάλα» θά κληθῆ νά δώση τήν «λύσι»! Χωρίς δυνατότητα διαλύσεως, κάποιοι θά ἀναγκασθοῦν νά συνεργασθοῦν μέ κάποιους. Καί ὁπωσδήποτε αὐτό σημαίνει ἐκτόνωσι, συναλλαγή, συνδιαλλαγή καί ἀχρήστευσι τοῦ πυροδοτικοῦ μηχανισμοῦ τῆς μονοπλευρικότητος.

Στήν πραγματικότητα, **ὅλοι παγίδευσαν ὅλους!** Δυστυχῶς ὅμως, ἴσως τό θῦμα νά εἶναι ἡ χώρα...

---

30 Αὐγούστου 1949 — 30 Αὐγούστου 1981

ΕΦΤΥΣΑΝ ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ!

Στίς 30 Αὐγούστου 1949 ὁ ἑλληνικός στρατός ἐνίκησε ὁριστικά τήν κομμουνιστική ἀνταρσία, πού εἶχε ἀρχίσει τό 1943.

Πρῶτος — καί μοναδικός μεταπολεμικά — ὁ ἑλληνικός στρατός ἐνίκησε κομμουνιστική εἰσβολή καί ἀνταρτοπόλεμο! ᾽Εκτοτε, μόνον ἡ Κορέα γλύτωσε, ἀλλά μόνο χάρις σέ δέκα τουλάχιστον στρατούς ξένων καί μέ πλήρη ἀμερικανική παρουσία μάχης. ᾽Οπουδήποτε ἀλλοῦ, ἡ κομμουνιστική εἰσβολή ἤ ἀνταρσία νίκησε: Νικαράγουα, Κούβα, ᾽Ανγκόλα, Μοζαμβίκη, Αἰθιοπία, Γαλλικό Κονγκό, Βιετνάμ, Καμπότζη, Λάος, ῎Αντεν, Ν. ῾Υμένη, Γιουγκοσλαβία, ᾽Αλβανία, Βουλγαρία, Τσεχοσλοβακία, Οὐγγαρία, Πολωνία, ᾽Αφγανιστάν.....

Στίς 30 Αὐγούστου 1949, οἱ νεκροί ἥρωες τοῦ Γράμμου καί τοῦ Βίτσι ἔδωσαν τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνεξαρτησία στήν ᾽Ελλάδα καί ἐμπόδισαν τόν διαμελισμό της καί τόν ἐξανδραποδισμό της.

῎Εδωσαν δυστυχῶς καί τήν δυνατότητα στούς κυρίους πού σήμερα τούς φτύνουν ἀπό πολιτική καί ἐκλογική σκοπιμότητα, νά νέμωνται τίς θυσίες καί τήν χώρα τῶν ᾽Ελλήνων, ἐπί 33 χρόνια!

Σήμερα καί ἀπό 7 χρόνια ἤδη, ὁ τότε ὑπουργός ἀμύνης ἀποστρέφει τό βλέμμα του ἀπό τούς νεκρούς καί ... κατανέμει εὐθύνες!

Σήμερα καί ἀπό 7 χρόνια ἤδη, ὁ νῦν ὑπουργός ἀμύνης μιλᾶ γιά ... ἐμφύλιο πόλεμο, «ἀναρχοκομμουνιστάς» (ὑπάρχουν φαίνεται καί «ἄλλοι»!) καί τέλος γιά ... ἰδιόρρυθμο πόλεμο!

Πολλοί ἔχασαν τήν ντροπή, ἀλλά κανένας δέν φαίνεται νά βρῆκε λίγη.

Αἰδῶς ᾽Αργεῖοι...



Διαβολομαζώματα 'Ανεμοσκορπίσματα!

Τό θέαμα μερικῶν μικροομάδων πού αὐτοαποκαλοῦνται «ἐθνικές» ἤ «ἐθνικιστικές» ἤ «μεταρρυθμιστικές», εἶναι δυστυχῶς ἀξιολύπητο καί ἀσφαλῶς δέν προδικάζει τίποτα τό θετικό, οὔτε καμμιά ἐλπίδα στούς Ἕλληνες μπορεῖ νά δώση.

Κάθε φεγγάρι, μιά ἀπό τίς θλιβερές ἐφημερίδες πού ὑποτίθεται ὅτι «ἐκπροσωποῦν» τόν ἐθνικό χῶρο (ἐνῶ ἡ κυκλοφορία τους εἶναι ἀπό 2.000 ὡς 5.000 φύλλα μόνο!) κάθε φεγγάρι λοιπόν, μᾶς ξεφουρνίζει καί μιά νέα φουρνιά...μπομπότας, ἀναγγέλλοντας ἀνύπαρκτες συνεργασίες ἀνυπάρκτων πολιτικῶν κινημάτων, ἤ δημιουργίες νέων τρομερῶν «μεταρρυθμιστικῶν» κινήσεων!

Καί πρίν ὁ κόκκορας λαλίση τρεῖς, εἴτε τά κινήματα ἐξαφανίζονται, εἴτε οἱ «συνεργασίες» διαλύονται, εἴτε οἱ «μεταρρυθμίσεις» μπλέκονται καί ὅλα βυθίζονται στήν ἀνυπαρξία πού εἶναι καί τό μόνο μόνιμο χαρακτηριστικό τους. Ἀφήνοντας μόνον ἕνα θλιβερό ἴχνος ὅλων τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, ὑπό διαφόρους συνδυασμούς, ὅπου κυριαρχοῦν τά Ε καί τά Κ, μέ «ὑποδιαιρέσεις».

Ἄλλοι ἀνακαλύπτουν ξαφνικά ὅτι «αὐτό» δέν ἦταν «ἐκεῖνο» πού νόμιζαν.... Ἄλλοι μετανοοῦν γιατί δέχθηκαν κάποιους ἤ κάποιον ... Ἄλλοι ἀπογοητεύονται στίς ....παλάμες τους.. Καί ἄλλοι κατορθώνουν νά καταλάβουν ὅτι δέν φτουρᾶνε!

Ὅλοι ὅμως λένε μεγάλα λόγια, ἔχοντας μεγάλες ὑστεροβουλίες, ἀντιστρόφως ἀνάλογες μέ τά ἀνύπαρκτα ἀποτελέσματά τους.... «Διαβολομαζώματα – Ἀνεμοσκορπίσματα,» λέει ἡ λαϊκή παροιμία, πού ξέρει ἀπό τέτοια καί τἄχει πιά χορτάσει!

Τί κοινό μποροῦν νά ἔχουν νέοι ἄνθρωποι, σχετικά ἁγνοί στήν μεγίστη πλειοψηφία τους, γεννημένοι κατά τό 1950 συνήθως, μέ κόμματα καί κινήσεις πού ἀντλοῦν τήν ὑπόστασί τους ἀπό καταστάσεις, πράγματα καί ἀνθρώπους πού εἶναι λίγο ἤ πολύ ὑπεύθυνοι γιά τά τωρινά, τά χθεσινά , ἀλλά καί τά αὐριανά μας χάλια;

Τί μποροῦν νά ἐλπίζουν τά νεαρά «μέλη» τῶν ὁμάδων αὐτῶν, μπαίνοντας σέ ἕνα «σύστημα πραγμάτων» πού παίζει μέ σημαδεμμένες τράπουλες καί σέ μιά πολιτική κονίστρα ἑνός εἴδους πού μόνον μέ χαμέρπεια, ἀναισχυντία καί ἀσυνέπεια ἐπιζεῖ κανείς;

Πότε θά καταλάβουν ὅτι παίζουν τό παιγνίδι τῶν κυβερνώντων, πού καλλιεργοῦν τίς «ἑνώσεις – διασπάσεις» τῶν πατριωτῶν, γιά νά καλύπτουν μέ προπέτασμα καπνῶν τίς αἰσχρότητές τους κατ᾿ ἀντιδιαστολή;

Πότε θά συνειδητοποιήσουν ὅτι ὅλα αὐτά δέν εἶναι παρά κοινές «προβοκάτσιες» κακῆς ὑποστάθμης, μέ σκοπό τήν ἀπόδειξι τῆς ἀναξιότητος καί τῆς ἀναξιοπιστίας τους, ὥστε, «στούς στραβούς νά βασιλεύουν οἱ μονόφθαλμοι»;

Πρέπει κάποτε νά καταλάβουν τά ἑξῆς λίγα καί ἁπλᾶ:

α) Οἱ Ἕλληνες Πατριῶτες δέν μποροῦν νά ἔχουν καμμιά ἀπολύτως σχέσι μέ ὁποιονδήποτε ἐκπρόσωπο τοῦ ὑπάρχοντος πολιτικοῦ κατεστημένου, πού δέν ἄλλαξε καθόλου ἀπό τό ...1935!

β) Δέν ἐπιτρέπεται νά δέχωνται ὁποιανδήποτε νόθευσι τῶν ἰδεῶν τους σέ μιά ἀπατηλή προσπάθεια «ἑνότητος» ἀνομοίων πραγμάτων. **Σκοπιμότητες βασικῆς φύσεως γίνονται τελικά ἡ ἴδια ἡ φύσις.**

γ) Ἤ δέχεται κανείς τό Σύστημα ὅπως εἶναι ἀπό τήν δική του φύσι καί τήν δική του λογική, ἤ ἀπορρίπτει τό Σύστημα τελείως καί ὁλοκληρωτικῶς μέ ἄλλη νέα φύσι καί νέα λογική. Μέσα κι ἔξω ἀποβαίνει πάντα εἰς βάρος τοῦ ἀδυνάτου, δηλαδή τῶν νέων.

δ) Ἤ πιστεύει κανείς στήν Ριζική Ἀλλαγή προσώπων, πραγμάτων, συστημάτων καί, προπάντων ἰδεῶν, ἤ καιροσκοπεῖ πρός ἴδιον ὄφελος (νομίζει), ἐνῶ στήν πραγματικότητα κουβαλάει νερό στά συστήματα, τά πράγματα, τά πρόσωπα καί στίς ἰδέες πού ἀρνεῖται.

Τελικά πρέπει νά λεχθῆ καθαρά:

Ὅσοι πιστεύουν στήν Ριζική Ἀλλαγή, πρέπει νά πιστεύουν κατ᾿ ἀνάγκην στόν Ἐθνοκοινωνισμό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος πού πολεμήθηκε μέ λύσσα ἀπό τό Σύστημα.

Συνεπῶς πρέπει ν᾿ ἀφήσουν τά παιγνίδια μέ κανόνες πού ἄλλοι καθορίζουν καί νά σηκώσουν τό Νέο Λάβαρο, ξεκάθαρα, ἀνοικτά, περήφανα.

Καί νά διαχωρίσουν τήν θέσι τους ἀπό ἐκείνους πού τούς παρασύρουν σκόπιμα καί ἔντεχνα, μέ ὑποσχέσεις καί μέ σκοπιμότητες, στά νύχια τοῦ Συστήματος.

Κάποτε πρέπει νά τούς μιλήση κανείς γιά «ξεβρώμισμα».... ●

Ὄψιμος «Πατριωτισμός»

Χάλασαν τόν κόσμο ἐφημερίδες καί ἰδιοκτῆτες ἰδιωτικῶν σχολείων, γιατί, λέει, σύμφωνα μέ τήν συνθήκη τῆς ΕΟΚ, εἶναι δυνατόν νά δημιουργηθοῦν ξένα ἰδιωτικά σχολεῖα στήν Ἑλλάδα.

Καί γέμισαν μέ χειμάρρους... πατριωτικῶν ἀνησυχιῶν· γιά τόν «ἀφελληνισμό τῶν ἑλληνοπαίδων» πού ἀπειλεῖται!

Ἀλλά γιά ποιόν ἀφελληνισμό μιλοῦν ἐκεῖνοι πού ἀπό 7 χρόνια δέν κάνουν τίποτ᾿ ἄλλο ἀπό τό νά ἀφελληνίζουν συστηματικά τά ἑλληνόπουλα; Δέν εἶναι αὐτοί πού διαστρεβλώνουν συστηματικά τήν Ἱστορία στά σχολεῖα; Δέν κατήργησαν τήν σημαία τίς ἐθνικές ὁμιλίες, τούς ἑορτασμούς, τά ἀρχαῖα ἑλληνικά, τίς ἐξετάσεις, τίς βαθμολογίες, τήν πειθαρχία; Δέν κατήργησαν οὐσιαστικά τήν ἑλληνική γλῶσσα; Δέν νομιμοποίησαν τόν ἀνθελληνικό καί διεθνιστικό κομμουνισμό; Δέν ἀνέχθηκαν τήν ἀριστερή τρομοκρατία μέσα στά σχολεῖα; Δέν πηγαίνουν **αὐτοί** κάθε χρόνο τά παιδάκια ὑποχρεωτικά στό... ἡρωϊκῶς πεσόν κάγκελλο τοῦ Πολυτεχνείου καί στόν τάφο τῆς ...Ἠλένιας;

Γιά ποιόν «ἀφελληνισμό» ἀπό ξένουςμᾶς μιλοῦν;

Ἄν ἡ Πολιτεία ἦταν Πολιτεία, κανένα ἰδιωτικό σχολεῖο δέν θά ἔπρεπε νά ὑπάρχη. Οὔτε φροντιστήριο. Ἀλλά θά ὑπῆρχε καί Παιδεία. Ἐνῶ τώρα: δρυός πεσούσης πᾶς τις ξυλεύεται... Μόνο τήν τσέπη τους σκέπτονται. Ὡς κάποια ὥρα πού κάποιοι ἐπιτέλους θά ... ξυλεύσουν μερικούς! ●

ΕΝ ΟΨΕΙ ΕΚΛΟΓΩΝ

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΠΑΤΗ

Ὑπάρχει ἕνα πολιτικόν σύστημα τό ὁποῖον εἰς τήν ἐποχήν μας ἔχει λάβει σχεδόν τήν σημασίαν θρησκείας. Τό σύστημα αὐτό λέγεται δημοκρατία. Ἱερατεῖο τῆς δημοκρατικῆς θρησκείας οἱ διάφοροι κοινοβουλευτικοί ἄνδρες. Διά νά ἀποκτήσῃ μεγαλύτερον κῦρος τό ὅλον οἰκοδόμημα κάποιοι περίφημοι «πνευματικοί» ἄνθρωποι εἶπαν ὅτι ἡ δημοκρατία ἐγεννήθη εἰς τάς Ἀρχαίας Ἀθήνας τοῦ Περικλέους. Ἄς ἀντιπαρέλθωμεν τήν γνώμη τοῦ Θουκυδίδου ὅστις λέγει διά τήν δημοκρατίαν τῶν Ἀθηνῶν: «λόγῳ μέν δημοκρατία, ἔργῳ δ' ἡ τοῦ πρώτου ἀνδρός ἀρχή.», καί ἄς ἔλθωμεν εἰς τήν γνώμη ἑνός συγχρόνου Ἕλληνος, εἰς τήν γνώμη τοῦ λογοτέχνου Μανώλη Καραγάτση. Γράφει ὁ Καραγάτσης εἰς τό βιβλίον του Κίτρινος Φάκελος σχετικῶς μέ τήν δημοκρατία τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν:

«Ἡ Ἀθηναϊκή δημοκρατία ἦταν ἡ δικτατορία πενήντα χιλιάδων ὁμοτίμων πολιτῶν ἐπί τριῶν ἑκατομμυρίων συμμάχων, μετοίκων καί δούλων. Ἐπί πενήντα χρόνια ἔτυχε οἱ 25.001 ἀπό αὐτές τίς πενήντα χιλιάδες νά εἶναι ἄνθρωποι ἔξυπνοι. Βιολογικό φαινόμενο καταπληκτικό καί ἀνεπανάληπτο στήν ἱστορία. Ἀπό τή στιγμή πού οἱ 25.001 ἔξυπνοι ἔγιναν 24.999, οἱ 25.001 ἠλίθιοι ἔφεραν στήν ἀρχή τόν Κλέωνα, ἄνθρωπο στά μέτρα τους ἀκριβῶς· κι ἡ δημοκρατία ξαναβρῆκε τόν συνεπῆ ἑαυτό της.»

Καί παρακάτω εἰς τό ἴδιο βιβλίο:

«δημοκρατία εἶναι τό πολίτευμα ἐκεῖνο πού ἡ πλειοψηφία τῶν ἠλιθίων καί κακεντρεχῶν ἐκλέγει κυβερνῆτες τοῦ συνόλου κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσή της. Ἡ δημοκρατία δέν ἀρκεῖται νά παραμερίσῃ τούς νοήμονες κι ἀγαθούς ἀπό τή διαχείριση τῶν κοινῶν. Διαποτισμένη ἀπό ἀβυσσαλέο καί φαρμακερό πλέγμα κατωτερότητας, κάνει τόν πᾶν γιά νά τούς ἐξουθενώση...» ψεῦδος λοιπόν χονδροειδέστατον ὅτι τό σύστημα αὐτό τό ὁποῖον ὀνομάζουν σήμερον δημοκρατία ἔχει καμμία σχέσιν μέ τήν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα καί τό θαῦμα τοῦ Πολιτισμοῦ της. Ἐπιπροσθέτως δέ πρέπει νά σημειωθῆ ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ φιλόσοφοι τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἦσαν ἀριστοκρατικοί καί ἀντιδημοκράται, (Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἡράκλειτος, Πυθαγόρας κ.τ.λ.).

Ἕνα ἀπό τά ἐπιχειρήματα τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος εἶναι ὅτι εἰς τόν Κοινοβουλευτισμόν ἀκούγεται ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ. Ἄν καί τό κατά πόσον χρήσιμον εἶναι νά ἀκούγεται ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ ὑπό τοῦ γράφοντος ἀμφισβητεῖται, ἐν τούτοις θά ἐξετάσωμεν ἐάν ὄντως ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ δημοκράται ἀκούγεται ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ εἰς τό κοινοβούλιον. Ὡς γνωστόν ἡ συντριπτική πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἐργάται καί ἀγρόται. Καί ἐρωτῶμεν: πόσοι ἐργάται καί ἀγρόται εἶναι σήμερον μέλη τῆς Ἑλληνικῆς βουλῆς; Οὐδείς, ἐάν ἐξαιρέσωμεν βεβαίως τούς μισθωτούς πράκτορες τῆς Μόσχας οἱ ὁποῖοι ἐπαγγέλονται δῆθεν τούς «ἐργάτες», «ἀγρότες» κ.τ.λ.

Ἐάν τώρα ἐξετάσωμεν ἕναν ὀνομαστικόν κατάλογον τῶν βουλευτῶν τοῦ 1905 καί τοῦ 1981 θά εὑρεθῶμεν πρό μιᾶς μικρᾶς ἐκπλήξεως. Πολλά ἀπό τά ἐπώνυμα τῶν βουλευτῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς συμπίπτουν μέ τά ἐπώνυμα βουλευτῶν τῆς σήμερον. Τί συμβαίνει ἄραγε; μήπως τό γεγονός ὀφείλεται εἰς μίαν ἁπλῆν συνωνυμίαν;

Ὄχι, ὁπωσδήποτε ὄχι! Τό γεγονός ὀφείλεται εἰς τό ὅτι ἀπό τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ εἰς τήν χώρα μας ἡ ἐξουσία εὑρίσκεται εἰς τάς χεῖρας ὀλίγων οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν πωλήσει τήν ψυχή των εἰς τόν διάβολο τῆς ξενοκρατίας καί εἰς τό ὅτι τά πρακτορικά δικαιώματα εἰς τάς οἰκογενείας αὐτάς μεταφέρονται κληρονομικῶς.

Μᾶς λέγουν ὅτι ἡ ὡραιότης τῆς δημοκρατίας εἶναι ὅτι κάθε πολίτης δύναται νά θέσῃ ὑποψηφιότητα καί νά ἐκλεγῆ ὡς βουλευτής. Εἰς ὅποιον πιστεύει αὐτάς τάς ἀνοησίας προτείνομεν νά θέσῃ ὑποψηφιότητα καί ἐάν ἐκλεγῆ ἄς μᾶς γράψῃ. Βεβαίως ὑπάρχει ἡ πιθανότης νά ἐκλεγῆ ἐάν ὅμως διαθέτῃ τήν ὑποστήριξιν κάποιου κόμματος, καί ἐάν βεβαίως διαθέτῃ χρῆμα, πολύ χρῆμα. Ἀρκεῖ νά σημειωθῆ ὅτι τό κεφάλαιον τό ὁποῖον θά δαπανήσῃ ὡς κόμμα ἡ Νέα Δημοκρατία διά τάς προσεχεῖς ἐκλογάς ἀνέρχεται εἰς τό ὕψος τῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν!

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τό φλέγον ζήτημα, εἰς τό ζήτημα τοῦ τί πρέπει νά ψηφίσουν οἱ Ἕλληνες εἰς τάς ἐκλογάς τῆς 18ης Ὀκτωμβρίου καί ἄς ἐξετάσωμεν μίαν-μίαν παράταξιν χωριστά:

Νεά Δημο κρατία: (ἤ ὁ ριζοσπαστικός φιλελευθερισμός μετά ὀλίγης δεξιᾶς κουλτούρας). Κυπριακό: Εἰς τό ἐθνικόν θέμα τῆς Κύπρου ἡ ἑπταετής Κυβέρνησις τῆς παρατάξεως αὐτῆς οὐδεμίαν πρόοδον ἐσημείωσε ἐάν ἐξαιρέσουμε τό γεγονός ὅτι ὄξυνε τήν ἀντίληψιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, γεγονός τό ὁποῖον ἀπεδείχθη περιτράνως ἀπό τήν ὑποδοχή πού ἐπεφύλαξαν εἰς τήν Λευκωσίαν οἱ Κύπριοι ἀδελφοί μας εἰς τόν ὑπουργό ἐξωτερικῶν κ. Μητσοτάκην.

Οἰκονομία: χάος, χάος, χάος!

Π.Α.Σ.Ο.Κ.: Ἀπό τό κατ' ἀρχάς μαρξιστικό «ζιβάγκο» τοῦ πρώην Τροτσκιστοῦ ἔχουμε περάσει τώρα «στή γραβάτα τῆς ἀλλαγῆς». Ὅσο διά τά «ἔξω οἱ βάσεις», «ἔξω οἱ Ἀμερικάνοι», κ.τ.λ. οὔτε λέξι τώρα. Ἡ ὅλη κατάστασις δέν περιέχει στοιχεῖα σοβαρότητος ὥστε νά ἀσχοληθῶμεν ἄλλο μαζί της.

Κ.Κ.Ε.: Δέν τό συζητοῦμε.

Κέντρο: Εἰλικρινῶς τό τί συμβαίνει εἰς αὐτήν τήν παράταξιν (ΚΟ.ΔΗ.ΣΟ, ΠΑΡ.ΚΕ, Ε.ΔΗ.Κ., Κ.Φ.) δέν τό γνωρίζω.

Ἄκρα Δεξιά: Ὁ μέσος ὅρος ἡλικίας τῶν ὑποψηφίων αὐτῆς τῆς Παρατάξεως προσωπικῶς δέν μοῦ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνη ὅτι θά ἐξαντλήσῃ τήν τετραετίαν. Ἔτσι ὁ πιθανός ψηφοφόρος αὐτῆς τῆς παρατάξεως διατρέχει τόν κίνδυνο ἐάν χρειασθῆ κάποιο «ρουσφέτι» τό 1983 νά μήν ἔχῃ βουλευτή νά τό ὑποστηρίξῃ.

Βεβαίως τό ἀντεπιχείρημα εἰς ὅλα αὐτά εἶναι τό ἀρχαῖον ῥητόν: «μεταξύ δύο κακῶν τό μή χεῖρον βέλτιστον». Ὄχι, κύριοι! δέν εὑρισκόμεθα μεταξύ δύο κακῶν. Εὑρισκόμεθα μεταξύ χειρίστων, χειρίστων, χειρίστων! Καί ἐγώ προσωπικῶς ἐάν ὑπάρχῃ μή χεῖρον δέν μπορῶ νά τό ἀνακαλύψω. Δι' αὐτό νομίζω ὅτι καθῆκον κάθε ἐντίμου Ἕλληνος Πατριώτου εἰς ὅλον αὐτόν τόν λαβύρινθον τῆς ἀπάτης εἶναι νά ἀπαντήσῃ μέ ἕνα: **ΟΧΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ!**

Ν.Μ.

Οἱ βλακεῖες τῆς ΕΡΤ!

Ἡ ἀριστερή προπαγάνδα τῶν ἐγκαθέτων τοῦ ΚΚΕ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ πού διορίσθηκαν κατά χιλιάδες στήν ΕΡΤ κατά τήν Μαύρη Ἑπταετία ξεπέρασε κάθε ὅριο βλακείας πλέον.

Στό βραδυνό δελτίο «είδήσεων» (;) τῆς 28/8/81 ἡ «ἐκφωνήτρια» (γνωστή μόνον ὡς πρός τήν γνῶσι της στήν γαλλική καί ὡς πρός τήν πολιτεία της στήν Γαλλία καί τό ἀλλόφυλο ὄνομα της!) «πληροφόρησε» τά ἐλεύθερα ζῶα ὅτι οἱ Τοῦρκοι συνέλαβαν ἑκατοντάδες μέλη τοῦ παρανόμου Κ.Κ.Τ. γιατί «σύμφωνα μέ τήν ἀνακοίνωσί τους ἔπαιρναν ἐντολές ἀπό ξένες χῶρες καί σκόπευαν νά ἐγκαθιδρύσουν κομμουνιστικό καθεστώς στήν Τουρκία». Ὁ τρόπος πού τά ἔλεγε ἦταν σάν νά ἐπρόκειτο γιά κάποιο...ψέμμα! Καί συνέχισε ἡ κυρία αὐτή λέγοντας ὅτι **«σύμφωνα μέ τήν ἀνακοίνωσι**, πρέπει νά πρόκειται γιά τήν Σοβιετική Ἕνωσι»!

Ἀλλά τά κουτοπόνηρα αὐτά «κόκκινα γαϊδούρια» ξέρουν μήπως κανένα Κ.Κ. πού νά μήν παίρνη ἐντολές ἀπό τήν Ρωσία καί νά μή θέλη νά ἐπιβάλλη κομμουνιστικό καθεστώς;

Ἐκτός ἄν τά Κ.Κ. εἶναι ... ὅμιλοι προστασίας ἀνθέων καί ὁ ἐντολεύς τους εἶναι τό...Μονακό!

Κάφροι πού μιλοῦν σέ Κάφρους; Ὄχι! Ἁπλῶς ἀπατεῶνες «δημοκρατικοί» πού μιλοῦν σέ ἀπατημένους, «ἐλευθέρους»...

Ὄργιο!

Ὅταν στήν Ἑλλάδα ἔρχονται ἐκλογές, φαίνεται νά μήν ὑπάρχη ὅριο στήν φαντασία τῶν κρατούντων, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά ψηφοθηρίες μεγάλων ὁμάδων πληθυσμοῦ.

«Δύο μεγάλες ὁμάδες ἔχουν «εἰδικό ψηφο-βάρος», οἱ ἀγρότες καί οἱ .... γονεῖς τῶν παιδιῶν!

Γιά τούς πρώτους, ἡ «μητρική – ἑταιρεία» τοῦ κατεστημένου ἦλθεν ἀρωγός τοῦ κοινοῦ κορβανᾶ πού ὅλοι οἱ Ἕλληνες πληρώνουν. Καί μέ τήν βοήθεια τοῦ... Νομισματοκοπείου (χρησίμου ἔργου τῆς λεγομένης «ἐπαράτου ἑπταετίας» πού δέν πρέπει νά συγχέεται μέ τήν «μαύρη ἑπταετία» πού τήν διαδέχθηκε!) γεννήθηκαν ἀμέσως... χιλιάδες χιλιάδων ἐπιταγές, πού μοιράζονται κυριολεκτικῶς στούς ἀγρότες!

Τέτοιο ὄργιο, πρώτη φορά ἔχει παρατηρηθῆ. Γιατί οἱ ἀγρότες ἔχουν τραβήξει πολλά ἀπό τήν «μαύρη ἑπταετία» (ἀφοῦ ἔφαγαν καλά στήν «ἐπάρατη ἑπταετία»!) ἡ ὁποία τούς χρωστάει πολλά. Ἀλλά ὄχι κι ἔτσι... Ὄχι μέ ἀνοικτές ἐπιταγές ..Ὄχι ἐξαγορά.

Γιά τούς δευτέρους, τῶν ὁποίων οἱ βλαστοί ἔγιναν τοῦβλα ἀπό τήν «ἀποπαιδεία» τοῦ Λούρου, Ζέππου, Ράλλη καί Βαρβιτσιώτη, οἱ πολιτικοί μας μηχανεύθηκαν οὔτε λίγο οὔτε πολύ κάτι ἀκόμη πιό πρωτοφανές! Κάτι πού δέν ἔγινε ποτέ, ἀπό τό 1830: Ἁπλούστατα ἀπεφάσισαν ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ μαθηταί πού ἀπορρίφθηκαν στίς ἐξετάσεις (ὄχι μόνον οἱ μετεξεταστaῖοι ὅπως λέει ὁ νόμος) ὅλοι λοιπόν, μποροῦν νά ξαναδώσουν ἐξετάσεις τόν Σεπτέμβριο! Ἔτσι καταργεῖται παράνομα ὁ «νόμος» καταργεῖται ἡ ἔννοια τῶν ἐξετάσεων, τῆς μελέτης, ἀκόμη καί τῶν καθηγητῶν καί τοῦ στοιχειώδους σεβασμοῦ πρός αὐτούς...

Κι ἐπειδή τά ἀποτελέσματα δέν θά βγοῦν πρίν ἀπό τίς ἐκλογές, οἱ κρατοῦντες μποροῦν νά ἐλπίζουν στήν ψῆφο τῶν γονέων ὅπως καί οἱ γονεῖς στούς βαθμούς! Ἄλλο ἄν οἱ ἐξετασταί κάνουν... ἄλλα.

Εἴπατε τίποτα;

Ἡ τσέπη ἀριστερά!

Ὅπως ἀκριβῶς τά «δύο» συστήματα, ὁ Καπιταλιστικός Σοσιαλισμός τῆς Ἀνατολῆς καί ὁ Σοσιαλιστικός Καπιταλισμός τῆς Δύσεως εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἰδίου νομίσματος ἔτσι καί οἱ «μεγαλοεπιχειρηματίες» τοῦ φιλελευθερισμοῦ (νεο – καί παλαιό–) ἔχουν δυό τσέπες: μιά «ἀριστερά» καί μιά «δεξιά»!

Στήν δική μας περίπτωση, αὐτό μεταφράζεται μέ τό γνωστό ἐκεῖνο ρητό: «ὅλα γιά τήν ... Ἑλλάδα», ὅπου ὅλα πράγματι θυσιάζονται στόν βωμό τῆς τσέπης καί τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος. Τά «ἄλλα», εἶναι γιά τούς «κουτούς». Πού βέβαια θά πληρώσουν καί σέ εἶδος αὐτά πού πλήρωσαν σέ χρῆμα ἤδη στούς καρχαρίες αὐτούς.

Ἔτσι, βλέπουμε τούς μεγαλοεισαγωγεῖς τῶν ἀνατολικῶν προϊόντων (φθηνά καί δεύτερα) νά θησαυρίζουν καί σέ δεύτερο στάδιο νά μετατρέπωνται σέ ἐφοπλιστάς, βιομηχάνους, ἀκόμη καί σέ ... ἐκδότες, ἀπό ἐγκυκλοπαίδειες κάποιου εἴδους ἀποπαιδείας, ὡς ἐφημερίδες πού θυσιάζουν στήν ἀριστερά! Ὄχι ἀπό εὐγνωμοσύνη βέβαια. Ἁπλῶς γιατί αὐτή πληρώνει...

Ἄν ὑπάρχη λοιπόν κάτι χειρότερο ἀπό τό πολιτικό κατεστημένο τῆς χώρας (καί εἶναι δύσκολο νά μετρηθῆ καί νά ὑπάρχη!) εἶναι ὁπωσδήποτε αὐτό τό εἶδος τῶν κηφήνων.

Ἀλλά δέν χάνουν τίποτα νά περιμένουν... Ἀκόμη κι ἄν τό σκάσουν! Ὑπάρχει Νέμεσις...

Τά «ἑλληνικά» τοῦ Ἀβέρωφ!

Μιλῶντας — κάπως ἀγροπορημένα ὅμως πιά! — στόν Γρᾶμμο, ὁ ὑπουργός ἀμύνης δέν εἶπε οὔτε μιά φορά τήν λέξι «κομμουνισταί»!

Ἀλλά εἶπε τελειώνοντας μέ τό γνωστό ἐπίγραμμα τοῦ τάφου τῶν Θερμοπυλῶν (ἀφοῦ τό εἶπε ἀρχαῖα, πού ἔμαθε στά ἑλληνικά σχολεῖα!) ὅτι «τώρα θά σᾶς τό μεταφράσω στήν ... ἑλληνική»!!! Δηλαδή στήν ... μαλλιαρή! Εἶναι λοιπόν τ' ἀρχαῖα σλάβικα καί τά ἑλληνικά ἐπίσης;

Ἐκεῖ μᾶς κατήντησαν ...καί θέλουν καί ψῆφο!

Χρήσιμες καί ἄχρηστες πιστώσεις

Τό θέαμα τοῦ προεκλογικοῦ ὀργίου παροχῶν καί χαρισμῶν πού μᾶς προσφέρεται ἀηδιαστικά, κάθε μέρα, μᾶς θυμίζει μιά ἐπιστολή τοῦ ὑπουργοῦ δημοσίων ἔργων, πού ἔλεγε ὅτι οἱ πιστώσεις γιά τήν κατασκευή μιᾶς μικρῆς γεφύρας στόν χείμαρρο Σαραντάπορο τῆς Ν. Εὐβοίας, περιεκόπησαν γιά λόγους... λιτότητος!

Ἡ ἔλλειψις τῆς μικρῆς αὐτῆς γεφύρας, ἀπομονώνει ὁλόκληρα χωριά! Τό μῆκος εἶναι... 15 μέτρα. Ἀλλά πιστώσεις δέν ὑπάρχουν γιά «μικροπράγματα». Μόνο γιά τήν .... λεωφόρο Συγγροῦ, τό «Πνευματικό Κέντρο» καί τό... Μέγαρο Μουσικῆς ὑπάρχουν! Ὅπως ἄλλοτε γιά τό Μόν Παρνές καί τήν Ὁμόνοια...

Εἶπε ὁ γάϊδαρος!

Διαμαρτυρήθηκαν τά «Νέα» γιά τά προεκλογικά ἀνοίγματα τῆς Ν.Δ. πρός τήν λεγομένη «δεξιά», λέγοντας ὅτι αὐτή εἶναι ὑπεύθυνη γιά τίς ἀνωμαλίες, τήν πολιτική, κοινωνική καί οἰκονομική καθυστέρησι τῆς χώρας, τά τελευταῖα 50 χρόνια.

Συμφωνοῦμε – γιά μιά φορά! – μέ τά «Νέα». Μόνο πού ξέχασε ὅτι ἄν ἡ «δεξιά» ἔχει εὐθύνες πού οὔτε τό Αἰγαῖο δέν θά ξεπλύνει ποτέ, ἡ «ἀριστερά» εἶναι ἀκόμα χειρότερη.

Γιατί αὐτή εἶναι πού αἱματοκύλισε τήν Ἑλλάδα ἀπό τό 1943 ὡς τό 1949. Αὐτή ἔκαμε τό παιδομάζωμα. Αὐτή δημιούργησε τίς προϋποθέσεις τῆς ἀνωμαλίας καί τῆς καθυστερήσεως τῆς χώρας. Καί αὐτή εἶναι πού διαιώνισε τήν ἠλίθια αὐτή «δεξιά» στήν ἐξουσία. Γιατί ἦταν – καί εἶναι ἀκόμη – πιό ἠλίθια ἀπ' αὐτήν, πιό καθυστερημένη (βρίσκεται ἀκόμη στόν... Στάλιν καί στόν... Μπλούμ!). Γι' αὐτό καί θά τήν διαιωνίση ἀκόμη... Ἔστω κι ἄν πάρη ποτέ τίς ἐκλογές!

Ὁπουδήποτε ἀλλοῦ!

Ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, ἄν ἀπεκαλύπτετο ὅτι ἡ Κεντρική Τράπεζα κράτησε τά συναλλαγματικά της ἀποθέματα σέ νόμισμα πού βρίσκεται σέ κρίσι, θά ἔπεφτε τουλάχιστον ὁ Διοικητής της....

Ὄχι ὅμως στήν Ἑλλάδα! Ἡ γεροντοκρατία καί τό κατεστημένο της ἀλληλοϋποστηρίζονται μέ μανία. Καί ὁ ἄνθρωπος τοῦ 1930, ἐξακολουθεῖ νά κυβερνᾶ τήν ἑλληνική οἰκονομία τοῦ 1980!...

«Σύ εἶπας!»

Διαβάσαμε στίς ἐφημερίδες δηλώσεις τοῦ τελευταίου ἀρχιοικονομολόγου τῆς Ν.Δ.:

> «.Ὁ τόπος στενάζει, καταλήγει ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀπό τήν ὑπερβολική διόγκωση τοῦ δημόσιου τομέα, τά ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ καί τήν ἐπιβάρυνση τοῦ βαλαντίου τοῦ Ἕλληνα φορολογούμενου».

Ἀλλά ποιός τά ἔκαμε αὐτά ὅλα, γιά τά ὁποῖα «ὁ τόπος στενάζει»; Ἡ παρέα του...

Οἱ κακομαθημένοι

Συνηθισμένοι οἱ φερέλπιδες νεαροί Ἕλληνες ἀπό τά χάλια τῆς «παιδείας» τῆς Ν.Δ. καί ἀπό τήν ἀποστολή τῶν διπλωμάτων στό.... σπίτι, μέ τό ταχυδρομεῖο, διαμαρτύρονται γιατί στήν σοσιαλιστική Ρουμανία ὅπου πῆγαν γιά νά φωτισθοῦν ἀπό τόν μαρξισμό, τά πράγματα δέν εἶναι ἀρκετά ...δημοκρατικά στίς σχολές!

Γράφουν λοιπόν οἱ ἐφημερίδες τῆς «ἐκδημοκρατικοποίησης τῶν σπουδῶν»:

> Τό ἐξεταστικό σύστημα τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν Ρουμανίας εἶναι ἐξοντωτικό, ἰδιαίτερα γιά τούς ξένους φοιτητές.
> Συγκεκριμένα, ἄν ἕνας φοιτητής μείνει τόν Ἰούνιο σέ τρία τό πολύ μαθήματα μπορεῖ νά ἐξετασθεῖ τό Σεμπτέμβριο, ἀλλά σέ περίπτωση πού ἀποτύχει σέ ἕνα ἀπό τά τρία αὐτά μαθήματα ὑποχρεώνεται νά ἐπαναλάβει τό ἴδιο ἔτος σπουδῶν καί ξανά ὅλα τά μαθήματα, ἔστω καί ἄν ἔχει στά περισσότερα ἄριστα!
> Οἱ γονεῖς τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν Ρουμανίας ζητοῦν νά ἀνακληθεῖ ἡ τελευταία ἀπόφαση, σύμφωνα μέ τήν ὁποία καταργοῦνται ἡ δεύτερη καί ἡ τρίτη, ἐπανεξετάσεις (Σεπτεμβρίου καί Ὀκτωβρίου) σέ ἕνα μάθημα.
> Ἐπίσης, ζητοῦν κατοχύρωση τῆς βαθμολογίας.

Οἱ Ρουμάνοι θέλουν ἐπιστήμονες καί ὄχι ρεμπεσκέδες! Γι' αὐτό προοδεύουν.

Ἐνῶ ἐδῶ, οἱ «δημοκράτες» μᾶς φωνάζουν «ὄχι ἐντατικοποίηση τῶν σπουδῶν»!

Νά πᾶνε ἐκεῖ καί νά μή γυρίσουν.

Η... ΠΡΟΙΚΑ ΜΑΣ!

Γέλασε καί τό παρδαλό κατσίκι – ἀλλά ἔκλαψαν οἱ Ἕλληνες – βλέποντας τόν πρωθυπουργό καί τόν ὑπουργό τῶν ἐξωτερικῶν νά ὑπερηφανεύονται γιά τήν... Βουλγαρία σάν προῖκα τῆς Ἑλλάδος στήν ΕΟΚ!

Κι ὅμως αὐτά ἰσχυρίσθηκαν «σοβαρά» οἱ κύριοι αὐτοί.

«Φέρε κι ἐσύ ἕνα Βούλγαρο... Μπορεῖς!»

ΑΙΣΧΡΗ ΛΑΣΠΟΛΟΓΙΑ

Ἔγινε συνείδησις στόν μέσο Ἕλληνα πλέον,ὅτι τά"τρίτα νούμερα" τῆς δημοσιογραφίας δέν χάνουν εὐκαιρία νά ἀποπροσανατολίσουν,νά διαβάλουν,νά λασπολογήσουν.Εἰδικά αὐτή τήν ἐποχή -προεκλογική περίοδος - βγαίνουν ἀπ'τίς κρυψῶνες τους καί λασπώνουν ὅτι ἔμεινε καθαρό στόν τόπο.Ἔτσι, δέν εἶναι παράξενο,πού εἶδε τό "φῶς" τῆς δημοσιότητος σέ ἀπογευματινή ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης σειρά δημοσιευμάτων ἡ ὁποία ρίχνει ἄφθονο ψεῦδος καί βρωμερή λάσπη στόν χῶρο τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικιστῶν-κοινωνιστῶν.

Ὅπως εἶναι φυσικό στό πρῶτο δημοσίευμα ἡ "μερίδα τοῦ λέοντος" ἀνήκει στήν ἡγετική προσωπικότητα τοῦ χώρου,τόν Ἀνδρέα Δενδρινό. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου του "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ" γίνονται ἀντικείμενο "ἀναλύσεως" μέ τήν γνωστή τακτική τοῦ ὁλοκλήρου ψεύδους καί τῆς μισῆς ἀλήθειας. Ἰδού ἕνα ἀπό τά εὐφυῆ συμπεράσματα μέ τά ὁποῖα τροφοδοτεῖ τό ἀναγνωστικό της κοινό ἡ ὡς ἄνω ἐφημερίδα:

> Ὁ Δενδρινός λέει ὅτι στίς καρδιές μας εἶναι ἀναμένη ἡ ἄσβεστη φλόγα τοῦ Ἐθνικισμοῦ. Ἄρα προτρέπει τούς ἐμπρηστές νά βάζουν φωτιές!

Ἔτσι μποροῦμε νά ἰσχυρισθοῦμε καί ἐμεῖς ὅτι ἰδεολογικός καθοδηγητής τῶν ἐμπρηστῶν εἶναι ὁ Κωστής Παλαμᾶς,ἀφοῦ ἔχει γράψει ποίημα γιά τήν Ὀλυμπιακή Φλόγα! Εἶναι σοβαρά πράγματα αὐτά πού μποροῦν νά δημοσιευθοῦν ἔστω καί σέ μιά κεντροαριστερή ἐφημερίδα; Ἀλλά γιατί νά μή κατηγορηθοῦν καί ἡ Νέα Δημοκρατία καί τό γιά βραχύ χρονικό διάστημα ὑπάρχον κόμμα τῶν Νεοφιλελευθέρων πού ἔχουν ἀναμμένο δαυλό σάν σύμβολο;
Αὐτά εἶναι γελοῖα πράγματα μέ τά ὁποῖα δέν ἀξίζει τόν κόπο νά ἀσχολεῖται κανείς.

Δυστυχῶς ὅμως γιά τούς συντάκτες τῶν λασπολογικῶν κειμένων,εἶναι γνωστό στόν Ἐθνικιστικό χῶρο ποιός εἶναι ὁ Δενδρινός καί τί ἔχει προσφέρει,ἀλλά καί τό σπουδαιότερο τί εἶναι σέ θέσι νά προσφέρη στό μέλλον.Ἐπίσης τά προηγούμενα εἶναι γνωστά καί σέ σημαντικό ποσοστό Ἑλλήνων πού αὐτή τήν στιγμή δέν ἀνήκουν στόν Ἐθνικιστικό χῶρο.

Ἡ συκοφαντία εἶναι ὑπόθεσις τῆς δικαιοσύνης.Ἡ πολιτική πλευρά τοῦ θέματος εἶναι πλέον ζήτημα τοῦ Ἀνδρέα Δενδρινοῦ καί τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικιστῶν.

Λοιπόν ...κύριοι τῆς Θεσσαλονίκης νά εἶσθε βέβαιοι ὅτι δημοσιεύματα-λασπολογήματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους δέν ἀνησυχοῦν κανένα,γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι μέ τό μέρος τῶν Ἐθνικιστῶν-Κοινωνιστῶν. •

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

"ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ" ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟ ΤΗΝ ΒΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ,ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΟΠΩΣ ΕΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΛΙΓΟΤΕΡΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ,ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΑ ΤΡΙΑ ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 1981 ΒΙΒΛΙΑ,ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"

1ον. ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.
2ον. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ.
3ον. ΑΤΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

ΜΙΑ ΒΙΒΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τοῦ Ν.Μιχαλολιάκου

῾Υπάρχει ἕνας λαός πού ἀρέσκεται στήν αὐταπάτη ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τῆς γῆς. Μέχρι ἐδῶ τό γεγονός αὐτό θά μᾶς ἦταν ἀδιάφορο ἄν ὁ λαός αὐτός δέν εἶχε προξενήσει μύρια κακά ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος καί εἰδικότερα ἐναντίον τοῦ ῾Ελληνισμοῦ ὡς ῎Εθνους καί ὡς ᾿Ιδέας. ῾Η σημερινή πραγματικότης δυστυχῶς εἶναι θλιβερά. ῾Ο λαός αὐτός ἔχει κατορθώσει νά ἐλέγχη τήν οἰκονομική ζωή ὅλου τοῦ κόσμου καί νά δηλητηριάζη καθημερινῶς ὅλες τίς πτυχές τῆς ζωῆς μας.

῞Ενα ἀπό τά ὅπλα πού χρησιμοποίησε καί χρησιμοποιεῖ ὁ Σιωνισμός γιά τόν κορεσμό τῶν συμπλεγματικῶν του ὀρέξεων ἦταν καί εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐντυπώσεως ὅτι ἦταν καί εἶναι πάντοτε τό ἀθῶο θῦμα διαφόρων τυράννων.

Τό ποῖοι τώρα εἶναι τά θύματα καί ποῖοι οἱ θῦτες θά τό δείξη ὁ χρόνος καί ὄχι ἡ διαλεκτική. ῎Ασχετα ὅμως ἀπό αὐτό, σωστό εἶναι νά ξέρουμε ὁρισμένα πράγματα γιά ἕνα βιβλίο πού μέ τήν ὕπουλη τακτική τους οἱ ῾Εβραῖοι ἐξανάγκασαν τό λαό μας νά τό δεχθῆ σάν ἅγιο καί θεόπνευστο, γιά τήν Παλαιά Διαθήκη. Χρησιμοποιῶντας αὐτά τά ἴδια τά κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θά ἀναφέρουμε χαρακτηριστικές περιπτώσεις πού ἀποδεικνύουν τό παντοτεινό μῖσος τῶν Σιωνιστῶν ᾿Εναντίον τῆς Φυλῆς μας καί τήν προαιώνια διαμάχη τοῦ ῾Ελληνισμοῦ μέ τόν Σιωνισμό.

Οἱ Φιλισταῖοι

Στό δημοτικό σχολεῖο ὅλα τά ῾Ελληνόπουλα διδάσκονται στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν τήν Παλαιά Διαθήκη. ῞Ενα σημαντικό μέρος αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ἀσχολεῖται μέ τούς πολέμους μεταξύ Φιλισταίων καί ῾Εβραίων καί μέ τό πῶς ὁ Θεός σύμφωνα μέ τήν ἄποψι τῶν ῾Εβραίων ῾Ιστορικῶν (Προφῆται, Κριταί κ.τ.λ.) ἐβοήθησε τόν «ἐκλεκτό λαό» νά ἐξοντώση τούς Φιλισταίους. Περί τῶν Φιλισταίων ὑπάρχει ἡ γνώμη ὅτι ἦσαν ῞Ελληνες ἄποικοι ἐκ Κρήτης, ἐγκατασταθέντες στήν Παλαιστίνη πολλούς αἰῶνας πρίν οἱ ῾Εβραῖοι μέ τήν «βοήθεια» τοῦ Θεοῦ τούς ἐξοντώσουν. Αὐτή τήν ἄποψι, περί τῆς ῾Ελληνικῆς δηλαδή καταγωγῆς τῶν Φιλισταίων, πολλοί ἔσπευσαν νά ἀμφισβητήσουν λέγοντες μάλιστα ὅτι εἶναι ἐπινόησις διαφόρων σκοτεινῶν ἀντισημιτικῶν κύκλων κ.τ.λ.. Τό ὅτι ὅμως οἱ Φιλισταῖοι ἦσαν ῞Ελληνες ἀναφέρεται σαφῶς σέ αὐτήν τήν ἴδια τήν Βίβλο καί συγκεκριμένα στό βιβλίο τοῦ Προφήτου ᾿Ιεζεκιήλ «Προφητεῖαι κατά τῶν ᾿Εθνῶν». Στό Κεφάλαιο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ μέ τόν τίτλο «Προφητεία κατά τῶν Φιλισταίων» ἀναφέρονται χαρακτηριστικά τά ἑξῆς: (ΚΕΦ. 25 § 16,17)

«διά τοῦτο τάδε λέγει Κύριος. ᾿Ιδού ἐγώ ἐκτενῶ τήν χεῖράν μου ἐπί τούς ἀλλοφύλους **καί ἐξολοθρεύσω Κρῆτας** καί ἀπολῶ τούς καταλοίπους τούς κατοικοῦντας τήν παραλίαν καί ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καί ἐπιγνώσονται διότι ἐγώ Κύριος ἐν τῷ δοῦναι τήν ἐκδίκησίν μου ἐπ᾿ αὐτούς.»

῏Ησαν λοιπόν πέραν πάσης ἀμφιβολίας ῞Ελληνες οἱ Φιλισταῖοι πού μέ τήν «βοήθεια τοῦ Θεοῦ» οἱ ῾Εβραῖοι ἐξόντωσαν καί ἐγκατεστάθησαν στήν χώρα τους. Κατά ποίαν τώρα λογικήν ἤ ἔστω καί μεταφυσικήν ἄποψιν θά πρέπει νά δεχθοῦμε ὅτι ὁ θεός ἐβοήθησε τούς ῾Εβραίους νά σφαγιάσουν τούς πρόγονούς μας αὐτό εἶναι ἄλλη ἱστορία.

Τό βιβλίο τῆς ᾿Εσθήρ καί ὁ ᾿Αμάν ὁ Μακεδών

Σέ ἕνα ἄλλο «θεόπνευστο» βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, στό βιβλίο τῆς ᾿Εσθήρ, ἐμφανίζεται ἐπίσης χαρακτηριστικά ἡ τακτική καί τά ἔργα τοῦ Σιωνισμοῦ.

Κατά τήν διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ Ξέρξου στήν Περσία ἀμέσως μετά τόν Βασιλέα ἰσχυρός ἄνδρας σέ ὁλόκληρη τήν αὐτοκρατορία ἦταν ὁ ᾿Αμάν ὁ Μακεδών. (ΕΣΘΗΡ ΚΕΦ. 4 § 8 «᾿Αμάν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ», ΚΕΦ. 8 § 12 «᾿Αμάν ᾿Αμαδάθου Μακεδών»). Σύζυγος τοῦ Ξέρξου μέ συγκεκριμένη ἀποστολή καί σκοπό ἦταν ἡ ῾Εβραία ᾿Εσθήρ. ᾿Αναφέρονται δέ ἐπακριβῶς τά τεχνάσματα πού χρησιμοποίησε ὁ ὁμόφυλός της Μαρδοχαῖος προκειμένου νά γίνη ἡ ᾿Εσθήρ βασιλική σύζυγος.

Σάν διορατικός ἄνθρωπος ὁ ῞Ελλην ᾿Αμάν εἶχε ἀντιληφθῆ τόν βρώμικο ρόλο τῶν ῾Εβραίων στή ζωή τῆς Αὐτοκρατορίας. ᾿Αξίζει ἐδῶ νά σημειωθῆ ὅτι στήν ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς ῾Ελλάδος εἶχε παρασύρει τόν Ξέρξη ὁ ῾Εβραῖος Στρατηγός του Μαρδόνιος. Σάν ὑπεύθυνος λειτουργός λοιπόν καί σάν ῞Ελληνας ἀπεφάσισε ὁ ᾿Αμάν νά ἐκμηδενίση τόν Σιωνιστικό κίνδυνο. Διά τοῦτο συνέταξε καί ἐπέτυχε τήν ἔγκρισι τῆς ἀκολούθου βασιλικῆς διαταγῆς (ΕΣΘΗΡ ΚΕΦ. 3 § 13).

«᾿Αμάν ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατά τήν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμεῖχθαι δυσμενῆ λαόν τινα τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρός πᾶν ἔθνος τά τε τῶν βασιλέων παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγματα πρός τό μή κατατίθεσθαι τήν ὑφ᾿ ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως συναρχίαν διειληφότες οὖν τόδε τό ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντί διά παντός ἀνθρώπῳ κείμενον διαγωγήν νόμων ξενίζουσαν παραλάσσον καί δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν τά χείριστα συντελοῦν κακά καί πρός τό μή τήν βασιλείαν εὐσταθείαν τυγχάνειν.

Προστετάχαμεν οὖν τούς σημαινομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπό ᾿Αμάν τοῦ τεταγμένου ἐπί τῶν πραγμάτων καί δευτέρου πατρός ἡμῶν πάντας σύν γυναιξί καί τέκνοις ἀπολέσαι ὁλορριζεί ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἄνευ παντός οἴκτου καί φειδοῦς τῇ τεσσαρεσκαι δεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ᾿Αδάρ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὅπως οἱ πάλαι καί νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τόν ἄδην κατελθόντες εἰς τόν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῆ καί ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διά τέλους τά πράγματα.»

→

Όταν ἐπληροφορήθη τά περί τῆς βασιλικῆς διαταγῆς ὁ Μαρδοχαῖος ἔσπευσε ἀμέσως νά συναντήση τήν Ἐσθήρ γιά νά καταστρώσουν ἀπό κοινοῦ σχέδιον ἐξοντώσεως τοῦ Μακεδόνος Ἀμάν καί νά ἀποτρέψουν μέ αὐτόν τόν τρόπο τήν ἐφαρμογή τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος (ΚΕΦ. 4). Τελικῶς ἡ Ἐσθήρ κατηγόρησε τόν Ἀμάν εἰς τόν Ξέρξη ὅτι δῆθεν ἐπεχείρησε νά τήν βιάση μέ ἀποτέλεσμα νά ὀργισθῆ ὁ Ξέρξης καί νά διατάξη τόν ἀπαγχονισμό τοῦ Ἀμάν. Ἐν συνεχεία ἐπέτυχαν μέσω τῆς Ἐσθήρ την ἔκδοσι βασιλικοῦ διατάγματος σύμφωνα μέ τό ὁποῖο οἱ Ἑβραῖοι τῆς Αὐτοκρατορίας εἶχαν τό δικαίωμα κατά τήν δεκάτη τρίτη ἡμέρα τοῦ δωδεκάτου μηνός νά σφαγιάσουν ὅλους τούς ἐχθρούς τους καθώς καί τάς γυναίκας των καί τά τέκνα των. Χαρακτηριστικό τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιρροῆς ὅτι ἐνῷ ὁ Ξέρξης ὡς γνωστόν δέν ἦταν Ἑβραῖος ὁμιλεῖ εἰς τό διάταγμά του περί «ἑνός ὑψίστου, ζῶντος, μεγίστου Θεοῦ». Ἦταν δέ τόσο μεγάλος ὁ φόβος πού δημιουργήθηκε στούς λαούς τῆς Αὐτοκρατορίας ὅταν πληροφορήθηκαν γι' αὐτό τό διάταγμα ὥστε πολλοί μή Ἑβραῖοι ἔσπευσαν νά γίνουν Ἰουδαῖοι. (ΚΕΦ. 8, § 17).

«Καί πολλοί τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο καί ἰουδάϊζον διά τόν φόβο τῶν Ἰουδαίων.»

Ἐν συνεχεία στό κεφάλαιο 9 τοῦ βιβλίου ἀναφέρονται οἱ σφαγές πού διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι καί πώς ἐπειδή δέν ἐπρόλαβαν κατά τήν ὁρισθεῖσα ἡμέρα νά ἐξοντώσουν ὅλους τούς ἐχθρούς τους ἐζήτησαν ἀπό τόν Ξέρξη μέσω τῆς Ἐσθήρ νά συνεχίσουν τίς σφαγές καί τήν ἐπομένην. Ἀπό τούς πρώτους πού ἐξόντωσαν ἦσαν καί οἱ δέκα υἱοί τοῦ Μακεδόνος Ἀμάν. Συνολικῶς ἐφονεύθησαν ἑβδομῆντα πέντε χιλιάδες Πέρσες εὐγενεῖς. Μετά ἀπό αὐτές τίς σφαγές ὅπως ἦτο ἄλλωστε φυσικό ἡ Περσία παρήκμασε. Όσο διά τούς Ἑβραίους τήν ἐπομένη τῶν σφαγῶν «ἦγον αὐτήν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετά χαρᾶς καί εὐφροσύνης» – § 19.

Ἡ ἑορτή τῶν Πουρίμ

Σέ ἀνάμνησι αὐτῆς τῆς φρικιαστικῆς σφαγῆς οἱ Ἑβραῖοι ἑορτάζουν μέχρι καί σήμερα τήν ἑορτή τῶν Πουρίμ. Στήν Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια (Τόμος Δ, σελίς 161) διαβάζουμε τά ἑξῆς:

«Ἡ μορφή τοῦ Ἀμάν θεωρεῖται παρ' Ἑβραίοις ὁ τύπος τοῦ ἀποτροπαίου καί χαμερποῦς ἀνδρός. Ἡ Ταλμουδική καί ἡ μιθραϊστική παράδοσις ἐμφανίζει τόν Ἀμάν ὡς τόν ἔσχατο τῶν πανούργων καί ὡς τήν ἐνσάρκωσι τῆς ἀνθρωπίνης κακίας. Οὕτω ἀπό τῆς ἐποχῆς ἀκόμη τῶν Γκεωνείμ ἐμφανίζεται τό ἔθιμο τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁμοιώματος τοῦ Ἀμάν (Σ.Σ. Τοῦ Ἀμάν τοῦ Ἕλληνος), ὅπερ ἀναρτώμενον ἐπί τινος ὑψηλοῦ μέρους, λιθοβολεῖται ὑπό τοῦ πλήθους, εἶτα δέ κατακαίεται. Τό πρόσωπον τοῦ Ἀμάν δέν ἄφηκε ἀνεπηρέαστον καί τήν ἑβραϊκήν ζαχαροπλαστικήν. Οὕτω κατά τήν ἐν λόγῳ ἑορτήν, κατασκευάζονται διάφορα γλυκίσματα καλούμενα διά τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀμάν: Ὠζνέ-Ἀμάν, δόντια, μάτια τοῦ Ἀμάν κ.τ.λ.».

Διά τούς κακόπιστους πού πιθανῶς θά ὑποθέσουν ὅτι ὅλα αὐτά εἰς τήν ἐγκυκλοπαίδεια γράφει κάποιος κακός ἀντισημίτης πρέπει νά εἴπωμεν ὅτι τό ἄρθρο ὑπογράφεται ἀπό κάποιον ὀνόματι Γιωσέφ Ἐλιγιά. Αὐτός εἶναι μέ λίγα λόγια ὁ συμβολισμός τῆς ἑορτῆς τῶν Πουρίμ κατά τήν ὁποία οἱ Ἑβραῖοι ἑορτάζουν τόν θάνατο τοῦ Ἕλληνος Ἀμάν καί κατά τήν ὁποίαν ἐπίσης κατασκευάζουν γλυκίσματα – ὁμοιώματα μελῶν τοῦ σώματος τοῦ **Ἕλληνος – Μακεδόνος Ἀμάν,** τά ὁποῖα τρώγουν μέ καννιβαλιστική διάθεσι.

Ἐάν τώρα αὐτό τόν ἀηδιαστικό τρόπο ἑορτασμοῦ τόν συνδιάσουμε μέ τό ἱστορικό γεγονός ὅτι κατά τήν διάρκεια τῆς πολιορκίας τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπό τόν Τίτο (70 μ.χ.) οἱ Ἑβραῖοι ἔφαγαν τά ἀνήλικα τέκνα των, καθώς ἐπίσης καί μέ τήν λαϊκή παράδοσι ὅτι οἱ Ἑβραῖοι κλέβουν μικρά παιδιά γιά νά τούς πιοῦν τό αἷμα, ἐάν λοιπόν συνδιάσουμε ὅλα αὐτά ἔχουμε μίαν ἰδέα γιά τήν πρανοϊκή βαρβαρότητα τῶν ἠθῶν καί τῶν ἐθίμων τοῦ δῆθεν «ἐκλεκτοῦ λαοῦ» τῆς γῆς.

Ἡ Ἑβραϊκή ἐπανάστασις τοῦ 115 – 116 μ.χ.

Τό ἀναφερόμενα στό βιβλίο τῆς Ἐσθήρ τοποθετοῦνται χρονικῶς στό 480 – 460 π.χ.. Ἄς μεταφερθοῦμε τώρα ἑξακόσια περίπου χρόνια ἀργότερα σέ ἕνα ἄλλο ἱστορικό γεγονός, στήν ἐπανάστασι τῶν Ἑβραίων στήν Κύπρο καί τήν Κυρηναϊκή. Τό 115 μ.χ., οἱ Ἑβραῖοι μέ ἀρχηγό κάποιον Μπάρ Κοχέβα ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τῆς Ρώμης μέ σκοπό τήν δημιουργία Ἑβραϊκοῦ κράτους στήν Βόρειο Ἀφρική. Ἡ ἐπανάστασις αὐτή τελικῶς συνετρίβη ἀπό τόν Αὐτοκράτορα Τραϊανό πού μέ διάταγμά του ἀπηγόρευσε τήν κατοικία Ἑβραίων στήν Ἱερουσαλήμ τήν ὁποία μετωνόμασε σέ Αἰλίαν Καπιτωλῖναν, τόν δέ Ναό τοῦ Σολομῶντος μετέτρεψε σέ Ναό τοῦ Καπιτωλίου Διός. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἔχει σημασία σέ ὅλη αὐτή τήν ὑπόθεσι εἶναι ἡ βαρβαρότης καί τό φρικαλέο μῖσος πού ἐπέδειξαν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων κατά τήν διάρκεια τῆς Ἐπαναστάσεώς των.

Στήν Κυρηναϊκή συγκεκριμένα ἐφονεύθησαν 220.000 Ἕλληνες, στήν δέ Κύπρο 240.000 Ἕλληνες. Πρέπει νά σημειωθῆ ὅτι οἱ ἀριθμοί αὐτοί γιά ἐκείνη τήν ἐποχή ἰσοδυναμοῦν μέ κυριολεκτική γεννοκτονία τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν τῶν περιοχῶν.

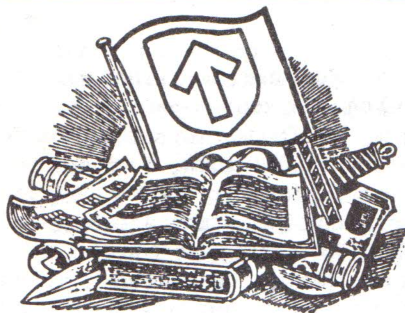
Ἀλλά γιά τήν βαρβαρότητα καί τήν ἐγκληματικότητα τοῦ «ἐκλεκτοῦ λαοῦ» ὁμιλεῖ πολύ παραστατικά ὁ Δίων ὁ Κάσσιος («Ρωμαϊκή Ἱστορία»): «ἔβραζαν τίς σάρκες τους, ἔφτιαχναν ζῶνες ἀπό τά ἔντερά τους καί ροῦχα ἀπό τό δέρμα τους. Πολλούς τούς πριόνιζαν στά δυό, ἀρχίζοντας ἀπό τό κεφάλι. Ἄλλους τούς ἔριχναν στά θηρία. Συνολικά χάθηκαν 220.000 Ἕλληνες».

Αὐτοί εἶναι οἱ Ἑβραῖοι, τά δῆθεν «ἀθῶα θύματα». Ὅσο ὅμως καί ἄν κατορθώνουν νά πείθουν τίς μᾶζες ὅτι εἶναι πάντοτε οἱ ἄδικα κατατρεγμένοι, ποτέ δέν θά μπορέσουν νά σβήσουν τά λόγια τοῦ Μάρτυρος τῆς Φυλῆς μας τοῦ Μακεδόνος Ἀμάν στό πρόσωπο τοῦ ὁποίου μισοῦν τήν Δύναμι πού τελικά θά ἐμποδίση τήν πραγματοποίησι τῶν βδελυρῶν σχεδίων τους, τήν Δύναμι τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καί τά λόγια τοῦ Ἕλληνος Ἀμάν θά εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρα στή μνήμη ὅλων τῶν Ἁγνῶν Στρατιωτῶν τοῦ Πολιτισμοῦ:

«Ἐν πάσαις ταῖς κατά τήν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμεῖχθαι δυσμενῆ λαόν τινα τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρός πᾶν ἔθνος.»

•



Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Τοῦ Γ. Ἡλιόπουλου

Καμιά ἀλήθεια δέν ἔφθασε ἁγνή στίς νεώτερες γενιές. Ὅλες παραποιήθηκαν κατά τόν χυδαιότερο τρόπο, σέ σημεῖο πού πολλές φορές δέν ἀναγνωρίζονται. Ζῶντας λοιπόν τήν ζωή του μέσα ἀπό ἕνα καθρέφτη πού ψεύδεται διαρκῶς, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀντιμετωπίζει ἐχθρούς, πού ὑπάρχουν καί δέν ὑπάρχουν, παντοῦ καί πουθενά. Λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὄχι βέβαια ἀπό τύχη ἀλλά ὕστερα ἀπό ἀλλεπάλληλες ἧττες, φθάνουν πλέον στό σημεῖο νά ἀναγνωρίσουν θετικά τόν ἐχθρό τους, γεμᾶτοι ὅμως ἀπογοήτευσι, πικρία καί πολλές φορές μῖσος, γιά τήν προηγηθεῖσα καταλήστευσι καί καταδυνάστευσι τῆς ὀντότητός τους. Χαμένοι μέσα στούς δαιδαλώδεις διαδρόμους διαφόρων θρησκευτικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικῶν ἤ καί φιλοσοφικῶν ἀκόμη σχημάτων, ἀνακαλύπτουν τελικά μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ οἱουδήποτε καταρρέοντος «θεοῦ», τόν πραγματικό ἐχθρό μέσα στό φαινόμενο τῆς διασπάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου*.

Κάθε σχῆμα, προσφέροντας τό δικό του δόγμα, τούς δικούς του ἱερεῖς καί ἄμφια, τούς δικούς του ψαλμούς καί τροπάρια, τήν δική του μεσιτεία γιά μιά καλύτερη ζωή καί τέλος τούς δικούς του ἐχθρούς, κρατᾶ γιά τόν κάθε φτωχό του φυλακισμένο ἕνα κομμάτι παραποιημένης ἀλήθειας, ἕνα κομμάτι οὐρανό γιά τό παράθυρο πού ἀντιστοιχεῖ στό δικό του κελλί.

Ὅσοι ἀσχολήθηκαν μέ τήν ὑπερκέρασι κάθε μετριότητος καί τήν διασάφησι καί ἀποκάλυψι τῆς φύσεως καί τῶν στόχων τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ πραγματικοῦ ἐχθροῦ θά πρέπει τώρα πλέον νά εἶναι σέ θέσι νά διακρίνουν τά βασικά του χαρακτηριστικά καί νά προσδιορίσουν τήν εἰκόνα του. Ἡ εἰκόνα αὐτή φέρ' εἰπεῖν, στό πολιτικό πεδίο θά μποροῦσε νά περιλάβη ἐξτρεμιστές, ἀναρχικούς, δημοκράτες, καπιταλιστές, κομμουνιστές, σοσιαλιστές, φιλελεύθερους, εἰρηνιστές· εἶναι ὅμως αὐτοί ὁ ἐχθρός;

Ἐάν ὑποθέσουμε πώς ὁ ἐχθρός ἀποτελεῖται ἀπό ἕναν συνδυασμό σχημάτων, πού ἐνῶ φαινομενικά διαφέρουν κατά πολύ, συνδέονται μέ κάποιο ἑνιαῖο ἱστό, τότε ἡ ἐξέτασις καί ἀνάλυσις τοῦ ἱστοῦ καί τῶν ἐπί μέρους στοιχείων του ἀποτελεῖ τό βασικότερο πρόβλημα, γιατί ἐπιτυγχάνει τήν προσαγωγή τοῦ ἐχθροῦ στό ὁρατό πεδίο τοῦ ἁπλοῦ ἀνθρώπου ὁπότε γίνεται αὐτομάτως ἀντιληπτός.

Ἄς δοῦμε λοιπόν τό πολιτικό δόγμα. Δέν εἶναι καί τόσο δύσκολο νά διαπιστώση κανείς τό αὐτό προσωπεῖο ἀρχίζοντας ἀπό τόν φιλελευθερισμό καί ἀκολουθῶντας τήν ὁδό τοῦ σοσιαλισμοῦ, τοῦ κομμουνισμοῦ καί τοῦ συντηριτισμοῦ, νά καταλήξη στόν ἀναρχισμό. Ἀρκεῖ ἡ ἁπλῆ παρατήρησις γιά νά καταστήση φανερή τήν διαφοροποίησι μιᾶς καί μοναδικῆς πραγματικότητος καί τόν ἀλυσσιδωτό κρίκο πού ξεκινῶντας ἀπό τόν συντηριτισμό τοῦ φιλελευθερισμοῦ, καταλήγει στήν ἀκρότητα τοῦ ἀναρχισμοῦ. Ὁ κρίκος αὐτός δέν εἶναι παρά ἡ ἄρνησι τῆς ἑνότητος τοῦ λαοῦ καί τό τελικό του στάδιο, ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ἰδίας τῆς ὑπάρξεώς του, πρᾶγμα πού ἐπιτυγχάνει ἡ τεχνητή ἀντίθεσίς τους. Ἀλλά καί ἁπλούστερα: Αὐτή ἡ δημοκρατία ἀρνεῖται τήν ἀναρχία, τήν στιγμή κατά τήν ὁποία, οἱ θεωρητικές ρίζες τῆς δευτέρας, πηγάζουν ἀπ' εὐθείας ἀπό τήν οὐσία τῆς πρώτης. Χάρις σ' αὐτές τίς «διαφορές» ἐξασφαλίζεται ἡ ἐξαφάνισις κάθε πιθανότητος συνεργασίας ὀπαδῶν καί περισσότερο ἡ πιθανότης ἰδεολογικῆς συνυπάρξεως.

Στήν περίπτωσι τοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος, ἔχουμε πλέον τήν σαφῆ ἐκμετάλλευσι τοῦ φόβου τοῦ ἀνθρώπου πρός τό ἄγνωστο. Μέ ἀντάλλαγμα τήν μεσιτεία πρός τήν ἀνωτέρα δύναμι καί τήν ψυχική γαλήνη καί ἠρεμία ὁ ἄνθρωπος ἀρνεῖται τήν ἐλευθερία του, τό πολυτιμότερο ἀγαθό του. Μέ βάσι πάντοτε αὐτή τήν ἀντίληψι, τό θρησκευτικό δόγμα ἐγκαταλείπει τήν σφαῖρα τῆς θεωρητικῆς σκέψεως καί κατέρχεται σέ πλέον πρακτικά ἐπίπεδα δράσεως, μέ τόν προστατευτικό «ἐναγκαλισμό» τῶν πιστῶν του καί τόν ἔλεγχο τῶν πράξεών τους. Ἔτσι ἡ πάμπτωχη πλέον μᾶζα (δέν διαθέτει οὔτε ψῆγμα ἐλευθερίας) γίνεται – συχνά ἐν ἀγνοίᾳ της – τό ὅπλο ἐναντίον ἐκείνων πού ἀρνοῦνται νά παραδώσουν τό δικό τους ὀχυρό καί τήν δική τους σημαία ἀνεξαρτησίας. Στό θρησκετικό δόγμα ἀνακαλύπτουμε τήν ἀρχή τοῦ οἰκουμενισμοῦ καί τοῦ διεθνιστικοῦ ἀνθρωπισμοῦ, πού ἀρνοῦνται πολλές φορές τά λαϊκά, ἐθνικά καί φυλετικά στοιχεῖα, ὑπό τό πρῖσμα ἑνός ἰδεατοῦ καλυτέρου μέλλοντος. Ἡ σχέσις διεθνιστικοῦ ἀνθρωπισμοῦ καί οἰκουμενισμοῦ, (παρατηρεῖται μέ ἄλλες λέξεις καί στόν μαρξισμό) εἶναι σχέσις αἰτίου καί ἀποτελέσματος καί ἔχει ἄμεσες φθοροποιές ἐπιπτώσεις στό συνδετικό κρίκο ἑνός λαοῦ μέ τό παρελθόν του!

Σημαντική δυσκολία παρουσιάζει ἡ διασάφησις τοῦ κοινωνικοῦ δόγματος. Εὐτυχῶς ὅμως τά ἴχνη τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789 ἐπιτρέπουν τήν διείσδυσι μέσα στήν πραγματική του εἰκόνα. Ἔτσι βλέπουμε πώς ὁ τεχνητός κοινωνικός μεταβολισμός πηγάζει ἀπό οἰκονομικά αἴτια καί ἡ ἀρχή του στήν νεωτέρα ἐποχή, βρίσκεται στήν Γαλλία. Ἡ κοινωνική μεταβολή δέν προσπαθεῖ νά ἐπιτύχη μετάλλαξι τῆς κοινωνικῆς δομῆς μέ στόχο τήν ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά τήν ἐξυπηρέτησι μιᾶς ἄλλης δομῆς χρησιμοποιῶντας σάν ὄργανό της τόν ἄνθρωπο. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ λυδία λίθος τοῦ κοινωνικοῦ δόγματος. Πηγάζοντας συνήθως ἀπό κύκλους οἰκονομικῶν συμφερόντων, (πού στήν σημερινή ἐποχή ἀντιπροσωπεύει τό Διεθνές Κεφάλαιο καί τά μονοπώλια), προωθεῖ μεταβολές πού ὑπόκεινται στήν γενική ἔννοια ἀνθρωπισμός ὑπό τό ὅριο τῆς μετριότητος, οἱ ὁποῖες διαφέρουν ἤ καί ἀντιτίθενται φαινομενικά πρός τά συμφέροντά τους. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἐπιτυγχάνει τήν ἀνακύκλωσι τοῦ ἀνθρωπίνου κοινωνικοῦ δυναμισμοῦ μέσα στά ὅρια τῶν ἰδικῶν του ἐπιδιώξεων. Εἶναι φυσικό ὅμως ἡ ἀντλία αὐτή νά λειτουρ-

→

* *Λόγος. Ἐκεῖνο, πού εἶναι κοινό σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ἀποτελεῖ ὑπό μορφήν ἐνστίκτου τήν ἀποκάλυψι τῶν φυσικῶν νόμων.*

γῆ χωρίς νά ἐγγίζει τήν τελειότητα. Γιά τόν σκοπό αὐτό ἐπιλέγονται οἱ ὑπερδυνάμεις σάν δικλεῖδες ἀσφαλείας τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ μηχανισμοῦ.

Καί φθάνουμε στήν περίπτωσι τοῦ φιλοσοφικοῦ δόγματος. Οἱ καινοφανεῖς, ὑποτίθεται φιλοσοφικές θεωρίες καλύπτουν τόν χῶρο τοῦ ἀτομικοῦ προβληματισμοῦ. Συνήθως ξεκινοῦν ἀπό μία διαστρεβλωμένη ἀρχή ἀρχαίων φιλοσόφων, γιά νά καταλήξουν σέ κάποιο ἑνιαῖο ἀντιλογικό δόγμα-ἄρνησι, καλυμένο ἀπό ψευδοεπιστημονικό ἐπίχρισμα, πού σκοπεύει ἀπ' εὐθείας στόν εὐάλωτο συναισθηματικό κόσμο τοῦ ἀνθρώπου. Ἤ πλέον ἁπλᾶ: Μέ ἀφετηρία τήν προσωκρατική δυαδική διαλεκτική τοῦ γίγνεσθαι, φθάσαμε στήν χριστιανική καί ἀργότερα μαρξιστική διαλεκτική τῶν τριῶν σταθερῶν σημείων.

Ὅλα τά στοιχεῖα αὐτά, ἀπαρτίζουν ἕνα ἑνιαῖο ἐχθρό, πού πηγάζει ἀπό τήν Διεθνῆ τοῦ Χρήματος καί στρέφεται ἐγκληματικά κατά τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἐξουσιαστική αὐτή Σιωνιστική Διεθνής λόγω τῆς τρομερῆς ὑλικῆς της δυνάμεως ὑπερνικᾶ κάθε ὑλική ἀντίστασι. Ὅμως, νίκη, εἶναι πολλές φορές ἡ ὀρθή ἀπεικόνισι τοῦ τόσον ἀποκρουστικοῦ ἐχθροῦ ἀλλά ὄχι καί τέλος τοῦ πολέμου. Γιατί πόλεμος σημαίνει πώς διατηροῦμε τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας. Τῆς ἐλευθερίας νά σκεπτόμαστε, νά συνειδητοποιοῦμε τόν σκοταδισμό καί τήν βαρβαρότητα τοῦ πολιτισμένου μας κόσμου καί νά γελοιοποιοῦμε ὅταν καί ἐφ' ὅσον τό ἐπιθυμοῦμε τήν ἔννοια καί τήν φύσι τοῦ χυδαίου ἐχθροῦ μας. •

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τοῦ G.A.Amaudruz

Ὁ G.A.AMAUDRUZ εἶναι ἕνας ἀπό τούς σημαντικότερους ἐκπροσώπους τοῦ Εὐρωπαϊσμοῦ καί ἱδρυτικό στέλεχος τῆς NOUVELLE ORDRE EUROPEENE. Ἔχει γράψει πολλά κείμενα σχετικά μέ τόν φυλετισμό καί ἀρθρογραφεῖ στά περιοδικά: N.O.E. CEDADE, PERSEVERANCE καί NATION. Εἶναι ἐπίσης ἀπό τίς κινητηρίους δυνάμεις τοῦ πενταγλώσσου πολιτιστικοῦ ἐντύπου EUROPA, πού ἐκδίδεται στήν Ἀγγλική, Γερμανική, Ἰταλική, Γαλλική καί Ἰσπανική γλῶσσα. Εἶναι ὁ δημιουργός τῆς Θούλης (THULE), μιᾶς ὀγκώδους συγγραφικῆς ἐργασίας διαφόρων συγγραφέων, πού ἀπεικονίζει μιά ἄλλη πολιτιστική εἰκόνα τῆς Εὐρώπης, ἀγνώστου γιά τά σύγχρονα δυτικά καί ἀνατολικά κατεστημένα.

Οἱ φίλοι καί σύντροφοί μας, Jacques de Mahieu καί Jacques Bauge-Prevost, ἔχουν ἤδη ἐκθέσει, γιατί εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπιστροφή τῶν Ἀφροασιατῶν, πού ἐγκατεστάθησαν στήν γῆ τῶν Ἀρίων χάρις σέ μερικούς ἄτυχους πολιτικούς, στίς χῶρες προελεύσεώς τους καί γιατί μία βιολογική πολιτική πού βασίζεται στήν ἐπιστήμη, ὀφείλει νά περιλάβη τό σύνολο τῆς φυλετικῆς μας κοινότητος.

Ὅμως αὐτή ἡ ἀδιάσειστος διπλή ἀπαίτησις, εἶναι ἀδύνατος λόγω τῆς σημερινῆς παγκοσμίου καταστάσεως.

Ἀποτελεῖ γεγονός τό ὅτι, οἱ ἡγέτες τῶν Η.Π.Α., ἐν ὀνόματι τοῦ ἰουδαιομασσωνικοῦ ἀνοήτου ἀνθρωπισμοῦ, δέν ἐπιθυμοῦν μόνον τήν παραμονή ξένων πληθυσμῶν στό ἔδαφός τους, δέν ἐπιδιώκουν μόνον τήν ἐπιμειξία λευκῶν καί ἐγχρώμων, ἀλλά καί ὑποχρεώνουν τίς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης – ταπεινούς ὑπηρέτες – νά ἀνοίξουν τίς πύλες τῶν χωρῶν τους στήν εἰσβολή τῶν ἐγχρώμων. Αὐτό γίνεται διότι ἐκτός τῶν ἄλλων, βασίζονται στόν ἐκφυλισμό καί ἀντλοῦν τήν δύναμί τους ἀπ' αὐτόν, κατ' ἀντίθεσι μέ κάθε βιολογική πολιτική, πού θά κατέστρεφε τήν δύναμί τους. Οἱ ἀσθενεῖς πληθυσμοί, πού χρειάζονται ἀλλά καί περιορίζονται ἀπό νοσοκομεῖα καί ἄσυλα ψυχασθενῶν καί νευρασθενῶν ἐπαναστατοῦν μέ μεγάλη δυσκολία ἐναντίον τῶν πλουτοκρατικῶν παρασίτων. Καί καθώς οἱ μανιακοί οὐτοπιστές τῆς Νέας Ὑόρκης διαθέτουν τό τελειότερο πυρηνικό ὁπλοστάσιο καί ἕνα ἀνθρώπινο δυναμικό πού ὑπερβαίνει τά 200.000.000 ψυχές, ἡ διπλή φυλετική μας ἀπαίτησις, χρειάζεται τήν ὑποστήριξι μιᾶς ἐξ ἴσου ἰσχυρᾶς δυνάμεως.

Μία κυβέρνησι Ἀρίων, πού θά ἐπιδιώξη τόν ἐπαναπατρισμό τῶν Ἀφροασιατῶν ὀφείλει νά εἶναι τόσον ἰσχυρή ὥστε νά ἔχη τήν δυνατότητα ἀντιμετωπίσεως τῶν Η.Π.Α., στό πεδίο τῆς μάχης.

Ἐκτός ἐάν συμβῆ μία ἀπρόβλεπτος ἐπανάστασις τῶν Ἀρίων στήν Ἀμερική, πρᾶγμα πού ἐλπίζουμε ἀλλά δέν τολμοῦμε νά πιστέψουμε, μόνον ἡ Εὐρώπη, πολιτικῶς ἑνωμένη, εἶναι ἱκανή νά προμηθεύση στήν φυλή μας τό ξίφος πού τῆς χρειάζεται. Ἔχουμε μετά τό πρόβλημα τοῦ πῶς θά πάρουμε πίσω τήν μισή ἤπειρό μας ἀπό τόν κομμουνιστικό ἐμπαιγμό, ἀπό μιά ἰδεολογία πού στρέφεται ἐναντίον τῆς φύσεως, καί εἶναι περισσότερο ἐπικίνδυνη, ἐάν μπορεῖ ποτέ νά εἶναι δυνατόν ἀπό τόν ἀμερικανικό ἀνθρωπισμό. Κι αὐτό γιατί ὁ κομμουνισμός ἁπλῶς σκοτώνει, ἐνῶ ἡ πλουτοκρατία ἱκανοποιεῖται μέ τήν ἀργή δηλητηρίασι.

Ὅπως καί νά ἔχη τό πρᾶγμα, δέν εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά διαλέξουμε μεταξύ χολέρας καί πανώλους. Τό γεγονός ὅτι

οἱ πληθυσμοί μας θά προτιμοῦσαν νά πεθάνουν στόν XXI αἰῶνα, παρά στόν XX, ἀποτελεῖ ἴσως ἕναν γελοῖο σκοπό. Θά πρέπει νά ἐξασφαλίσουμε τήν ἐπιβίωσί τους γιά ἑκατομύρια χρόνια.

Μία πολιτικά πλέον ἑνωμένη Εὐρώπη, ἰσχυροποιημένη μέσω καθεστῶτος κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἔχοντας σάν στόχο της τήν ὑπηρεσία τῆς ἀριανῆς φυλετικῆς κοινότητος, εἶναι ἕνας σκοπός ἀρκετά μακρυνός ἀπό τό χάος τῆς ἐποχῆς μας πού ἀναγκάζει πολλούς ἀνθρώπους νά τόν θεωροῦν ἀδύνατο.

Ἔχουμε ὅμως τό δικαίωμα νά ἐπιτρέψουμε τήν δολοφονία τῆς λευκῆς φυλῆς;

Πρέπει ν' ἀρχίσουμε κυριολεκτικά ἀπό τήν ἀρχή: διαδίδοντας τήν ἰδέα.

Ἑπομένως δέν μποροῦμε νά ἀντιπροσωπεύσουμε ἕνα κομματικοῦ τύπου πολιτικό ὀργανισμό. Κατά συνέπεια δέν θά παρουσιάσουμε ἐκλογικούς συνδυασμούς. Δέν θά ἀνταγωνισθοῦμε κανένα κόμμα πού ἀντιτίθεται στό σημερινό κατεστημένο οὔτε θά ἐπιδείξουμε ἀνόητο ἐγωϊσμό ἔναντι τῶν δραστηριοτήτων του.

Στήν πραγματικότητα, ἐμεῖς, πού προοριζόμαστε νά ἐργασθοῦμε μέσα στά ὅρια τῆς ἀμερικανικῆς ἀποικίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀναγνωρίζουμε τίς μή μαρξιστικές δυνάμεις πού ἀντιτίθενται στήν πλουτοκρατική δημοκρατία, πού ἀποτελοῦν ταυτοχρόνως καί τόν πρῶτο συνασπισμό τῶν ὑγιῶν στοιχείων τῆς ἠπείρου μας. Ἄν καί πολύ συχνά τά στοιχεῖα αὐτά κυριαρχοῦνται ἀπό τό ἔνστικτό τους, ἀκολουθῶντας συνήθως ἀσαφεῖς θέσεις καί παρουσιάζοντας σέ πολλά σημεῖα ἀκραῖες γραμμές, ἀποτελοῦν ἐν τούτοις τήν βιολογική μας elite, πού ἀναζητᾶ τό πεπρωμένο της.

Ὅμως αὐτή ἡ elite ἀναπτύχθηκε μέσα στήν ἄγνοια τοῦ βιολογικοῦ φυλετισμοῦ. Κάθε μέσον μαζικῆς ἐνημερώσεως: τό βιβλίο, ὁ τύπος, τό ραδιόφωνο, ἡ τηλεόρασις, ὑπόκειται σέ μία ἀμείωτη καί καλυμένη λογοκρισία, πού ἀποσιωπᾶ κάθε φυλετική σκέψι. Ὁ Vacher de Lapouge, ὁ Gobineau, ὁ Rosenberg, ὁ Rene Binet, ὁ Friedrich Ritter, ὁ Jose Antonio, ὁ Redondo, ὁ Gentile, ὁ Evola καί τόσοι ἄλλοι δέν ὑπάρχουν γιά τούς «δημοκράτες». Ἐπιπροσθέτως ὁ φυλετισμός παρουσιάζεται σάν μία ἐπιθυμία γεννοκτονίας, σάν συνώνυμο τοῦ φόνου καί κατά συνέπεια ἡ ἐπιμειξία ἀξίζει κάθε ἐξύψωσι καί κολακεία.

Θέλουμε νά βοηθήσουμε αὐτή τήν elite. Θέλουμε νά φέρουμε κοντά της τήν σκέψι τῶν μεγάλων Ἀρίων διανοουμένων. Θέλουμε νά διαφωτίσουμε τήν φύσι τους καί τήν θέλησί τους. Θέλουμε νά ἐνισχύσουμε τόν ἀγῶνα, πού ἔχουν ἤδη ἀρχίσει.

Δυστυχῶς δέν ἔχουμε νά προσφέρουμε οὔτε χρήματα οὔτε δύναμι. Προσφέρουμε ὅμως κάτι περισσότερο: Τά πνευματικά ὅπλα πού δέν θά σώσουν μόνον τήν φυλή μας ἀλλά καί ὁλόκληρο τήν ἀνθρωπότητα καί τήν ζωή στόν πλανήτη μας.



ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΧΟΛΙΑ
Ἀπό Κυπρίους Συναγωνιστάς

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ἤ ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ

Τήν 13ην Ἰουλίου ε.ε., οἱ "βουλευτές" τοῦ Ντενκτασικοῦ "Κράτους" ἔδωσαν τήν ἀκόλουθον διαβεβαίωσιν:

=Δίνω τόν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι, θά προστατεύσω τήν ἀκεραιότητα τοῦ ὁμο-
=σπόνδου Κράτους, θά σέβομαι τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, τό δημοκρατικό κράτος δικαί-
=ου, τίς ἀρχές τοῦ Ἀττατούρκ καί ὅτι θά ἐργασθῶ γιά τήν εὐτυχίαν
=τοῦ ἔθνους μου.

Ὅποιος ἔχει μάτια βλέπει, καθώς λέει καί ἡ λαϊκή παροιμία.

Ἡ Τουρκία κατέχουσα τό 40% τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου ἐμπνέει τόν Τουρκικόν μεγαλοϊδεατισμόν. Ὁ παντουρκισμός διδάσκεται ἀπό τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. Καί ἔτσι παρουσιάζεται τό ἑξῆς ὀξύμωρον σχῆμα:

* Ἡ Τουρκία συνθηματολογεῖ διεθνῶς ὅτι γνώμων τῆς πολιτικῆς της, εἶναι ἡ εἰρηνική συνύπαρξις.
* Ἐπιδιώκει διακανονισμόν εἰς τό Αἰγαῖον καί τόν ἐναέριον χῶρον μέ συνομιλίες.
* Ἐπιδιώκει λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ μέσω τῶν ἐνδοκυπριακῶν συνομιλιῶν.

Καί πρός τούτοις:

* Διατηρεῖ καί ἐνισχύει τήν Στρατιάν τοῦ Αἰγαίου.
* Ἀξιοῖ ἰταμῶς τόν ἀφοπλισμόν τῶν νήσων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους.
* Θέτει θέμα ζωτικοῦ χώρου καί ἡγεμονεύσεως τῆς περιοχῆς.
* Θεωρεῖ καί ἀντιμετωπίζει τό Κυπριακόν ὡς ἐθνικόν θέμα.

Τί κάμνουν οἱ Ἕλληνες;

* Θέτουν οἱ ἴδιοι ὑπό ἀμφισβήτησιν τήν ἐθνικήν κυριαρχίαν εἰς τό Αἰγαῖον.
* Ὑποχωροῦν εἰς τά θέματα ἐναερίου χώρου καί ὑφαλοκρηπῖδος.
* Ἀποδέχονται ὅτι τό Κυπριακόν εἶναι ὑπόθεσις τῶν Ἑλληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων.
* Ἀναπτύσουν τήν θεωρίαν τῆς ἀποστάσεως μεταξύ ἐλευθέρας Ἑλλάδος καί Κύπρου.
* Καί εἰς ἀποκορύφωσιν τοῦ γραικυλισμοῦ οἱ Συβαρῖται τῆς Λευκωσίας, διακηρύσουν ὅτι οἱ Τουρκοκύπριοι εἶναι ἀδελφοί μας.

Νά συνεχίσωμεν; Ἀλλά, "οὐκ ἔσται τῶν κακῶν παῦλα"!

Παρόλα αὐτά παρηγορούμεθα ὅτι "οἱ πιό ἀκραῖες ἐλπίδες γεννιοῦνται μέσα στήν πιό ἀκραία δυστυχία". •

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ

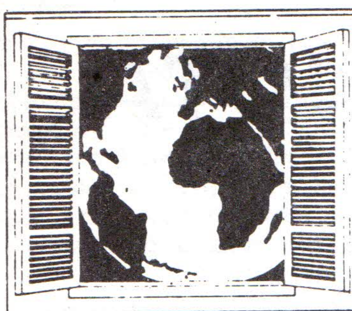
Μέ πολλήν ἐνάργειαν ἐκαθώρισε τούς σκοπούς τοῦ κόμματός του, ὁ Τουρκοκύπριος ἡγέτης Ραούφ Ντενκτάς. Οὕτω:

Εἰς δηλώσεις του δημοσιευθείσας εἰς τό τουρκικό περιοδικό ΓΙΑΝΚΙ-τεῦχος 13-19.7.81, μεταξύ ἄλλων ἐδήλου καί τά τοιαῦτα:

=Θεμελιώδης σκοπός τοῦ Αττατουρκικοῦ Κόμματος Ἐθνικῆς Ἐνότητας, καθώς καί τοῦ
=Δημοκρατικοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καί τοῦ Κόμματος Τουρκικῆς Ἐνότητος, πού εἶναι
=εὐθυγραμμισμένα μέ τό κόμμα Ἐθνικῆς Ἐνότητος, εἶναι ἡ ἕνωσις μέ τήν μητέ-
=ρα πατρίδα.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ πολιτικοί τῶν Ἀθηνῶν διά στόματος Μητσοτάκη ἐκφράζουν ἐλπίδας διά ...εἰρηνικόν διακανονισμόν τοῦ Κυπριακοῦ, ἐνῶ οἱ γραικύλοι τῆς Λευκωσίας ἀνερμάτιστοι ὡς συνήθως, δέν γνωρίζουν οὔτε τί θέλουν, οὔτε τί ζητοῦν.

Πάντα δέ ταῦτα εἰς πεῖσμα καί ἀντίφασιν τῆς δηλώσεως Καραμανλῆ, καθ'ἥν, ἡ ὑπογραφή τῶν Συμφωνιῶν Ζυρίχης - Λονδίνου ἀποτελοῦν τήν εὐτυχεστέραν ἡμέραν τῆς ζωῆς του. •



Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΕΓΧΡΩΜΩΝ

Τοῦ Φοίβου Νάτση

Τά τελευταῖα ἐπεισόδια πού ἔγιναν στήν Ἀγγλία, ὅπου μαῦροι μόνοι τους ἀρχικά καί ἀργότερα μαζί μέ ὀλίγους «ἀριστερούς» λευκούς κατέστρεψαν καί ἐλεηλάτησαν τίς περιουσίες πού ἁπλοί λευκοί ἐργαζόμενοι ἄνθρωποι ἐδημιούργησαν ἐπί χρόνια χύνοντας τον ἱδρώτα τους, πρέπει νά προβληματίσουν ὅλους τούς Εὐρωπαίους.

Ὁ Εὐρωπαῖος λευκός συνήθισε τόσα χρόνια νά βλέπη τούς μαύρους σάν τό Ἀμερικάνικο πρόβλημα. Παρακολουθοῦσε ἀπαθής, πολλές φορές καί μέ συμπάθεια, τά ἐγκλήματα τῶν μαύρων στίς ΗΠΑ καί τούς ἐξωφρενικά εὐνοϊκούς νόμους πού θεσπίζονταν γιά χάρη τους. Τό πρόβλημα ὅμως ἀπό τό σπίτι τοῦ γείτονα ἔφτασε τώρα καί στό δικό του, σά νἄτανε πυρκαϊά. Ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία ἄρχισαν ἤδη νά τσουρουφλίζονται. Στό Λονδῖνο συναντᾶ, κανείς τόσους μαύρους ὅσους καί στό Λός Ἄντζελες, ἐνῶ στό μετρό τοῦ Παρισιοῦ σέ κάθε βαγόνι ὑπάρχει ὁπωσδήποτε καί μαῦρος. Θά ἦταν βέβαια περιττό νά ἀναφερθῆ ὅτι οἱ μαῦροι σέ ποσοστιαία ἀναλογία εἶναι πρῶτοι σέ ἐγκληματικότητα καί σ᾿ αὐτές τίς Εὐρωπαϊκές χῶρες, ὅπως ἀκριβῶς καί στήν Ἀμερική.

ΜΑΥΡΕΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ

Πῶς ὅμως συνέβη νά γεμίσουν ἀπό μαύρους αὐτές οἱ χῶρες πού ἄλλοτε εἶχαν ὅσους βλέπουμε στήν Ἑλλάδα σήμερα ἤ καί λιγώτερους; Σέ σημεῖο μάλιστα νά βλέπη κανείς στήν περιοχή τοῦ Gare de L' Est στό Παρίσι πιό πολλούς μαύρους στό δρόμο ἀπό λευκούς, στό δέ Λονδῖνο καί τό Μάντσεστερ νά ὑπάρχουν συνοικίες ὁλόκληρες μαύρων τύπου Χάρλεμ, ὅπου δέν τολμᾶ νά πλησιάση λευκός; Εἶναι τυχαῖο γεγονός ἤ ὑποβοηθήθηκε ἀπό γνωστούς ἀγνώστους καί πανταχοῦ παρόντες, πού χαίρονται βλέποντας τήν Ἰνδοευρωπαϊκή φυλή νά ὑποβαθμίζεται ἀπό τήν ἐπιμειξία καί νά ταλαιπωρεῖται γιά νά ἀντιμετωπίση τά προβλήματα πού δημιουργοῦνται;

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ἴσως ἡ ὑπόθεση αὐτή νά φαίνεται ὑπερβολική, ὅμως τότε τί νά πῆ κανείς γιά τόν Ἀγγλικό νόμο,πού ἀφορᾶ τό δικαίωμα μονίμου παραμονῆς στήν χώρα αὐτή. Ὅσο παράλογο καί ἄν φαίνεται,ὁ νόμος αὐτός ὁρίζει ὅτι δικαίωμα μονίμου παραμονῆς ἔχουν ὅλοι οἱ ἔγχρωμοι ὑπήκοοι χωρῶν τῆς Βρεττανικῆς Κοινοπολιτείας, ἀλλά ὄχι οἱ λευκοί! Συνέβη μάλιστα καί ἕνα ἀπίστευτο γεγονός, ζευγάρι Ἄγγλων πού ἔμεινε 1 χρόνο στή Ροδεσία νά ἀποκτήση ἐκεῖ ἕνα παιδί, μέ τό ὁποῖο σέ ἡλικία 6 μηνῶν ἐπέστρεψε στή μόνιμη κατοικία του στήν Ἀγγλία. Οἱ ἀρχές τούς εἶπαν ὅτι αὐτοί μποροῦν νά μείνουν, ἀλλά τό παιδί θά πρέπει νά ἐπιστρέψη! Τελικά βέβαια οἱ γονεῖς ἔφθασαν μέχρι ὑπουργό γιά νά πετύχουν γιά τό 6 μηνῶν παιδί τους ειδική ἐξαίρεση ἀπό τό νόμο.

ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ...

Τά πρακτορεῖα εἰδήσεων καί οἱ περισσότερες ἐφημερίδες διεθνῶς, προσπάθησαν νά πείσουν τό εὔπιστο κοινό τους καί τό ἐπέτυχαν ἀρκετά καλά, ὅτι τό πρόβλημα δέν εἶναι φυλετικό, τό ὁποῖο προκάλεσε ὅλα αὐτά τά ἐπεισόδια, ἀλλά δῆθεν ἡ αἰτία ἦταν τά οἰκονομικά προβλήματα τῶν κατωτέρων τάξεων. Γιά νά τό ἀποδείξουν αὐτό δημοσίευσαν καθημερινῶς φωτογραφίες ὅπου φαινόντουσαν λευκοί νά καταστρέφουν αὐτοκίνητα κ.λ.π., συνήθως ἡ ἴδια σκηνή «παραμένη» ἀπό 10 διαφορετικές μεριές. Ἦταν πολύ εὔκολο νά βροῦν μέσα στίς χιλιάδες τῶν πλιατσικολόγων καί 10 λευκούς γιά νά φωτογραφίσουν. Ὅμως ὄχι, τό πρόβλημα εἶναι φυλετικό. Αἰτία εἶναι ἡ λόγῳ ἀνικανότητος κακή οἰκονομική κατάστασις καί κυρίως ὁ «Φυλετικός Φθόνος» αὐτῶν πού ξαφνικά βρέθηκαν ἀπό τίς καλύβες τῆς ζούγκλας στά γραφικά Λονδρέζικα σπίτια, ἁλατίζοντας τό φαγητό τους μέ καλοσυσκευασμένο ἁλάτι, ἀντί γιά τά ξεραμένα κόπρανα τους.

Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι πού ἔκαναν τήν ἐκστρατεία αὐτή διά τοῦ τύπου, θέσπισαν τούς παράλογους ἐκείνους νόμους στίς ΗΠΑ, βάσει τῶν ὁποίων τά Πανεπιστήμια καί οἱ ἐπιχειρήσεις, ἀκόμα καί τά σήριαλ τηλεοράσεως, ὑποχρεοῦνται νά δέχονται καί νά χρησιμοποιοῦν ἀντίστοιχα 20% μαύρους.

Ἀποτέλεσμα: στό Πανεπιστήμιο ΜΙΤ τῶν ΗΠΑ ἐγένοντο δεκτοί λευκοί φοιτηταί μέ βαθμολογία μέχρι 390 στά 400, ἐνῶ μαῦροι μέ βαθμολογία 296 στά 400. Οἱ λευκοί ὑποψήφιοι μέ βαθμό 389 δηλαδή δέν ἐγένοντο δεκτοί καί ἄς εἶχαν 93 βαθμούς διαφορά ἀπό μαύρους ὑποψηφίους πού ἔγιναν δεκτοί γιά νά συμπληρωθῆ τό 20% πού ὁρίζει ὁ σχετικός νόμος, κι ὅλα αὐτά γιά τήν ἰσότητα (sic) τῶν φυλῶν.

Νομίζουμε πώς εἶναι καιρός ὅλοι οἱ Εὐρωπαῖοι νά ξυπνήσουν καί νά βοηθήσουν νά μήν ἐξαπλωθῆ ἡ φωτιά καί στό δικό τους σπίτι, γιατί τότε θά εἶναι ἀργά. Καί οἱ Ἕλληνες πρέπει νά «ἔχουν τό νοῦ τους», ἀφοῦ εἶναι γνωστή ἡ προτίμηση τῶν ἐγχρώμων γιά σπουδές στήν Ἑλλάδα καί ἡ ἐλαστικότης, μέ τήν ὁποία μερικές φορές δίνονται ἄδειες μονίμου παραμονῆς. Τό ὅτι ἡ Ἑλλάς αὐτή τή στιγμή δέν ἔχει φυλετικό πρόβλημα δέν σημαίνει ὅτι πρέπει νά περιμένουμε νά ἀποκτήση γιά νά σκεφθοῦμε τί θά κάνουμε. Ειδικοί καί ἔντιμοι νόμοι εἶναι γιά τήν ὥρα ἀρκετοί. ●

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Ἐκπληκτική ἀνάπτυξις τοῦ BRITISH MOVEMENT

Τό «Βρεττανικό Κίνημα» ἔφθασε στήν ἀπίστευτη δημιουργία καί λειτουργία 100 παραρτημάτων στήν Μ. Βρεταννία. Οἱ πορεῖες του ἐναντίον τῆς ἀνεργίας σημείωσαν (ὅπου ἐπετράπησαν), μεγάλη ἐπιτυχία.

Τό μόνο σκοτεινό σημεῖο, ἀλλά καί δεῖγμα τῆς φοβίας τῆς συντηρητικῆς κυβερνήσεως ἐνώπιον τοῦ συνεχῶς διογκουμένου ρεύματος τῶν ὀπαδῶν του εἶναι οἱ βάρβαρες καταδίκες τοῦ Nick Crane ἀρχηγοῦ τοῦ παραρτήματος τοῦ BRISTOL καί τῶν Tony Sawrence, Mat Morgan καί Charles Porch. Ὁ Ν. Crane (22 ἐτῶν) κατεδικάσθη σέ φυλάκισι 4 ἐτῶν στήν χειρότερη φυλακή τῆς Βρεταννίας, στό Albany τῆς νήσου Γουάιτ. Ὁ Τ. Sawrence, οἰκογενειάρχης καί πατέρας τριῶν παιδιῶν (23 ἐτῶν) σέ τριετῆ φυλάκισι. Οἱ Μ. Morgan (24 ἐτῶν) καί ὁ C. Porch (21 ἐτῶν) σέ τριετῆ ἐπίσης φυλάκισι.

Τό «ἀδίκημα» τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἀνθρώπων ἦταν ὁ ξυλοδαρμός ἑνός μαύρου ἀπό τίς Δυτικές Ἰνδίες, ὁ ὁποῖος λιθοβολοῦσε ἕνα κατάστημα τροφίμων καί διεπράχθη κατά τήν διάρκεια τῶν φοβερῶν ταραχῶν τοῦ BRISTOL, κατά τίς ὁποῖες οἱ μαῦροι διαδηλωτές κατέστρεψαν περιουσίες ἀξίας 1.000.000 λιρῶν. Ὅπως ἦταν φυσικό δέν συνελήφθη κανείς. Οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν ἦταν οἱ προαναφερθέντες.

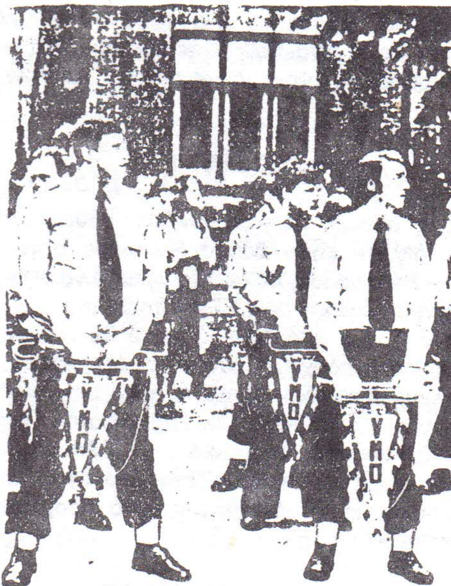
Οἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου προκάλεσαν, εἰς μάτην ὅμως, τήν διαμαρτυρία πολλῶν περιοδικῶν καί συλλόγων τῆς Βρεττανίας. Ἴσως ὅταν τό «Βρεττανικό κίνημα» γεννιότανε, οἱ φυλακίσεις 4 ἀτόμων σέ σύνολο 64!!! μελῶν νά ἦταν καταστροφικές. Τώρα ὅμως εἶναι πολύ ἀργά.

ΒΕΛΓΙΟ.— Diksmuide

Ἀναφορά σέ διαμάχες μεταξύ «Νεοναζιστῶν» ἔγινε προσφάτως ἀπό τόν ξένο τύπο. Ἀφορμή κάποιος Βρετανός «Νεοναζιστής» ὀνόματι Ray Hill. Ἡ ἐφημερίδα «NEWS OF THE WORLD» (Νέα τοῦ Κόσμου), χρησιμοποιεῖ τό πρόσωπο αὐτό σάν τόν κύριο ἄξονα ἐπεισοδίων. Τώρα γιατί ὁ ἄγνωστος Ray Hill πῆγε στό Diksmuide συνοδεία τοῦ Andre Drummond, γνωστοῦ ἀριστεροῦ δημοσιογράφου, στόν ὁποῖο ἔδωσε μάλιστα καί ἀποκλειστικές συνεντεύξεις παραμένει μυστήριο.

Ὁ Roger Spinewijn ὁμιλητής τοῦ Βελγικοῦ V.M.O. στό Diksmuide δήλωσε: «Ἦταν μία καταπληκτική συγκέντρωσις. Ὅσον ἀφορᾶ τό θέμα Ray Hill ὅταν ἕνα περίπου ἑκατομμύριο ἄνθρωποι! (ἀριθμός πού δέν ἀμφισβητήθηκε ἀπό τόν τύπο) συγκεντρώνονται σ' ἕνα χῶρο καί πίνουν, διασκεδάζουν καί συζητοῦν εἶναι φυσικό στούς νεωτέρους, κυρίως, νά παρατηρηθοῦν ἀντεγκλήσεις. Αὐτόν τόν χρόνο ὅμως τά πράγματα ἐξελίχθηκαν πολύ πιό ἤρεμα ἀπό ἄλλες φορές καί εὐχαριστοῦμε ὅλους τούς Εὐρωπαίους συντρόφους γιά τήν σωστή τους συμπεριφορά».

Στό ὅλο θέμα λοιπόν ἀφ' ἧς στιγμῆς δέν ὑπῆρχε περίπτωσις νά ἀμφισβητηθῆ ὁ ὄγκος τῶν συγκεντρωθέντων, βρέθηκε ἀπό τόν τύπο τό τέχνασμα τῆς διαμάχης λόγω «ἐθνικῶν διαφορῶν» μέσω κάποιου ὑπόπτου καί πιθανῶς χρηματιζομένου ἀτόμου.



ΓΑΛΛΙΑ

Προβληματική κατάστασις ἐπικρατεῖ στήν Γαλλία, ὅπου ἤδη ἔχει ἀπαγορευθῆ τό βιβλίο τοῦ Jean Boyer, «LES PIRES ENNEMIS DE NOS PEUPLES» (Οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῶν λαῶν μας), διεκόπη κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ ἐπανέκδοσις τῆς ἐπιθεωρήσεως «SIGNAL» (σύνθημα) καί διώκεται ὁ ἐκδότης τῆς «MINUTE» (Λεπτό) François Brigneau! Ὁ πρώην ἀρχηγός τῆς Φ.Α.Ν.Ε. Marc Fredriksen κατεδικάσθη σέ 13 μῆνες φυλάκισι διότι διέπραξε ἀδίκημα κατά τῆς «κοινῆς γνώμης».

Ὁ καθηγητής Faurison δικάζεται ἀκόμη μιά φορά γιά →

ἀμφισβήτησι τῆς ὑπάρξεως «θαλάμων ἀερίων». Ἡ δίκη του ἀποτελεῖ σαφῆ παράβασι τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καί προδικάζει δικτατορικές καταστάσεις ἔναντι στοιχειωδῶν δικαιωμάτων. Ὁ Faurisson, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄνθρωπος χωρίς πολιτική τοποθέτησι, ἀποτελεῖ μία σαφῆ περίπτωσι ἀνθρώπου στόν ὁποῖο καταστρατηγεῖται τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης μέ ἀφορμή τήν ἀντίθεσι του μέ μία γνώμη, πού προβάλλεται ἀπό τά μαζικά μέσα ἐνημερώσεως.

Ἡ ὑστερική καί κωμικοτραγική ἐπίθεσις τοῦ τύπου κατά τοῦ Ἑβραιοαμερικανοῦ καθηγητοῦ Noam Chomsky, λόγω τῆς προσφερθείσης ὑποστηρίξεώς του, πρός τόν Faurisson, ἀποδεικνύει τό οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτο τῆς Δυτικῆς δημοκρατίας, περί τῆς ὁποίας κόπτονται οἱ πάντες. Ὁ Chomsky στό πρόλογο τοῦ βιβλίου του «MEMOIRE EN DEFENSE», ζητᾶ ἐλευθερία γνώμης γιά τόν Faurisson, καταδικάζει τούς διῶκτες του καί τόν ὑπερασπίζεται ἔναντι τῶν διώξεων τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως.

Μόνη ἐλπίδα γιά τήν διακοπή τῆς καταστρατηγήσεως τῶν ἐλευθεριῶν στήν Γαλλία, εἶναι τό κῦμα ἀγανακτήσεως καί ὀργῆς πολλῶν συγγραφέων καί ἐπιστημόνων ἀπό ὁλόκληρο τόν κόσμο, πού εὐτυχῶς διογκοῦται συνεχῶς.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Γιά πρώτη φορά ἀπό τό 1930, ἐμφανίσθηκε στή Πολωνία μία ἐμφανῶς ἀντισιωνιστική ὀργάνωσις μέ τίτλο «Γεννεά πού παραμένει πάντα πιστή στήν πατρίδα». Ἐνεφανίσθη γιά πρώτη φορά στίς 8 Μαρτίου 1981, ὅταν συγκρότησε μιά τεράστια διαδήλωσι στήν Βαρσοβία. Ἔκτοτε ἔχει ἔντονη δραστηριότητα ὑποστηρίζοντας τήν ἀνεξαρτησία τῶν ἐργατῶν. Ἔχει παρουσιασθῆ κατά λάθος ἀπό τό δίκτυο N.B.C., (ἐλέγχεται ἀπό Σιωνιστικά κυκλώματα), δυό φορές στά ειδησιογραφικά δελτία καί φυσικά ἀπεσιωπήθη ἐν συνεχεία. Ἡ μοναδική ἀναφορά γιά τό συμβάν ὑπάρχει στό φύλλο τῆς Δευτέρας, 8ης Μαΐου 1981, τῆς ἐφημερίδος «NEW YORK TIMES».

Ἡ ὀργάνωσις κινεῖται, περιφρονῶντας ἐντελῶς τήν μυστική ἀστυνομία. Κατηγοροῦν τόν Στάλιν ὅτι ἐγκαθιδροῦσε Ἑβραϊκή κυβέρνησι στήν Πολωνία καί ὅτι τό Πολιτμπυρό καί ἡ μυστική ἀστυνομία τῆς χώρας ἐλέγχεται ἀπό Ἑβραίους. Μέχρι στιγμῆς ἔχουν ἀποδυθῆ σ' ἕναν ἐκπληκτικό ἀγῶνα διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ μέσω συνεχῶν ἀφισσοκολλήσεων, ἐφημερίδων τοίχου καί καταγγελιῶν.

Ἰσχυρίζονται πώς ὑπάρχει μιά Τροτσκιστική – Σιωνιστική συνωμοσία πού στρέφεται ἐναντίον τοῦ ἀνεξαρτήτου ἐργατικοῦ συνδικάτου τῆς «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ», ὑπονοώντας τόν Σοβιετικό «ἰδεολογικό πατέρα τοῦ κόμματος» Σουσλώφ σάν κύριο ὑποκινητή της.

Καί μιά ἀναδρομή στό παρελθόν τῆς Πολωνίας ἀπό τό βιβλίο τοῦ John Gunther «BEHIND THE IRON CURTAIN, (Πίσω ἀπό τό σιδηροῦν παραπέτασμα). Ὁ συγγραφέας εἶναι Ἑβραῖος καί φιλελεύθερος. Στήν σελίδα 40 διαβάζουμε:

munists, and take part in their administrations.

10. Jews play a very prominent role in several governments. Here we tread delicate ground. The three "Muscovites" who run Hungary are Jews, the men who dominate Poland are Jews, the secretary general of the Communist party in Czechoslovakia is a Jew, Ana Pauker of Rumania is a Jewess. This brings up the grave point that Jews, as a race and a nation, may be unjustly assessed blame—by the ignorant—for the nature of these

10. Οἱ Ἑβραῖοι παίζουν σημαντικότατο ρόλο σέ ἀρκετές κυβερνήσεις. Ἐδῶ ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε εὐαίσθητο ἔδαφος. Οἱ τρεῖς «Μοσχοβίτες» πού κυβερνοῦν τήν Οὐγγαρία εἶναι Ἑβραῖοι, οἱ ἄντρες πού κυριαρχοῦν στήν Πολωνία εἶναι Ἑβραῖοι, ὁ γενικός γραμματεύς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Τσεχοσλοβακίας εἶναι Ἑβραῖος, ἡ Ἄννα Πάουκερ τῆς Ρουμανίας εἶναι Ἑβραία. Αὐτό τό γεγονός μᾶς φέρνει στό θλιβερό σημεῖο νά δεχθοῦμε πώς οἱ Ἑβραῖοι σάν φυλή καί ἔθνος, μποροῦν νά κατηγορηθοῦν ἀδίκως – ἀπό τούς ἀδαεῖς – γιατί ἡ φύσις...! (1)

Καί ἀπό τό «THUNDERBOLT» (Μάρτιος 1981):

«Ὁ Gunther ἐκτός τῶν ἄλλων ἀναγνωρίζει πώς οἱ τρεῖς «Μοσχοβίτες» εἶναι οἱ Ἑβραῖοι Rakosi, Vas καί Gero. Ἀναγνωρίζει πώς ὁ Ἑβραῖος πού κυβερνᾶ τήν Πολωνία εἶναι ὁ Berman καί ἀποκαλύπτει πώς ὁ Ἑβραῖος γενικός γραμματεύς τοῦ Κ.Κ. Τσεχοσλοβακίας εἶναι ὁ Ἑβραῖος Rudolph Slansky. Ἀρνεῖται ὅμως οἱανδήποτε σχέσι Κομμουνισμοῦ καί Ἑβραϊσμοῦ».

Οὐδέν σχόλιον!

ΠΟΛΩΝΙΑ-E.MULLINS. Ἡ Πολωνία μοιράσθηκε τήν τραγική τύχη τῆς Οὐγγαρίας. Οἱ ἄνθρωποι πού κυριαρχοῦν στήν χώρα ὅπως ἀποκαλύπτει ὁ Gunther εἶναι οἱ Ἑβραῖοι Minc, Skryeszesski, Modzelewski καί Berman. Οἱ τρεῖς πρῶτοι εἶναι ὑπουργοί ἐνῶ ὁ τέταρτος εἶναι ἁπλῶς ὑφυπουργός Ἐσωτερικῶν. Καί ὅμως ὁ Jacob Berman ὁ πραγματικός ἀρχηγός τοῦ Πολωνικοῦ κράτους.

Ὁ Berman, ἕνας τυπικός Ἑβραῖος τοῦ γκέττο τῆς Βαρσοβίας, ἔζησε στήν Ρωσσία καί τοποθετήθηκε σάν δικτάτωρ, ὅταν οἱ Ρωσσικές στρατιές πλημμύρισαν τήν χώρα. Προτιμᾶ νά ἐργάζεται στά παρασκήνια – μέθοδος πού ἀκολουθεῖται ἀπό τούς περισσότερους κομμουνιστές, ὅταν θέλουν νά ἀποκρύψουν τήν Ἑβραϊκή τους καταγωγή. Ἡ Ἑβραϊκή γραφειοκρατική κάστα τῆς Πολωνίας, εἶναι ἡ μεγαλύτερη μετά τήν ἀντίστοιχο τῆς Ρωσσίας. Παρ' ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀντιπροσωπεύουν ἕνα ποσοστό μικρότερο τοῦ 3%, στίς χῶρες τοῦ Ἀνατολικοῦ μπλόκ, κατέχουν σχεδόν ὅλες τίς σημαντικές θέσεις. Τά γεγονότα αὐτά ὁδηγοῦν στήν Ἑβραϊκή καταγωγή τοῦ Κομμουνισμοῦ, πράγμα τό ὁποῖο δέν ἀντικρούουν οὔτε οἱ ἴδιοι. Ἡ μόνη ἀντίδρασις παρουσιάζεται ἐναντίον ἀτόμων, τά ὁποῖα μέσω ἀδιασείστων στοιχείων παρουσιάζουν τήν ἰδιάζουσα σχέσι Κομμουνισμοῦ καί Ἑβραϊσμοῦ.



JACOB BERMAN

Γ.Η.

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ Γ. Ἡλιόπουλου

Ἔχει εἰπωθῆ πολλές φορές, πώς ἡ ἰδιάζουσα θέσις τῆς Μεσογειακῆς λεκάνης στή Ὑδρόγειο καί εἰδικώτερα ἡ θέσις τῆς χώρας μας, καθιστοῦν μιά ἀπό τίς «θερμότερες» ζῶνες τοῦ κόσμου. Ἀκολουθῶντας τήν ἱστορική ἀναλογία μποροῦμε νά διαπιστώσουμε πώς ἡ περιοχή αὐτή ἀκολούθησε πάντοτε τά συμφέροντα τοῦ ἰσχυροτέρου Μεσογειακοῦ ἤ ἐξωμεσογειακοῦ παράγοντος.

Ἡ λῆξις τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ἔφερε στήν Μεσόγειο μιά νέα περίοδο ἀναταραχῆς, ἡ ὁποία εἶχε σάν ἀφετηρία της, τήν ἵδρυσι τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ στήν Παλαιστίνη. Ἀργότερα καί κυρίως κατά τήν δεκαετία 70 – 80, τό ἐνεργειακό πρόβλημα πρόσθεσε ἀκόμη μιά σοβαρή αἰτία ἀναταραχῆς. Ἡ ὑπερδύναμις τοῦ αἰῶνος, ἡ ὁποία ἔχει ἀπόλυτο σχέσι μέ τά προαναφερθέντα προβλήματα, εἶναι οἱ Η.Π.Α. Ἡ εἴσοδος μας στήν δεκαετία 80 – 90 σημαδεύεται ἀπό τήν μεταβολή τῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μεταβολή ἡ ὁποία εἶναι σέ θέσι νά ἐπηρεάση καί τήν περαιτέρω ἐξέλιξι τῆς χώρας μας. Ἐκτός ἀπό τήν συνηθισμένη τακτική τῆς οἰκονομικῆς παρουσίας, εἰσάγεται τώρα πλέον καί ἕνας ἀκόμη παράγων: τῆς δυναμικῆς παρουσίας. Τά γεγονότα τῆς Περσίας – Ἰράκ, τοῦ Λιβάνου καί τελικῶς τῆς Λιβύης ἐπιβεβαιώνουν τήν ὕπαρξι του. Ἡ παρουσία αὐτή, εἴτε ἄμεσος (μέσω τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν Η.Π.Α.) εἴτε ἔμμεσος (μέσω πολιτικῆς ἀναταραχῆς καί ἐνδομεσογειακῶν δυνάμεων), μᾶς ὁδηγεῖ σέ ὡρισμένα ἀναπόφευκτα ἐρωτήματα:

Α) Γιατί, ἀφ᾽ ἧς στιγμῆς οἱ Η.Π.Α. ἔχουν τόν ἀπόλυτο ἔλεγχο τῆς Μεσογείου προβαίνουν σέ ἐνέργειες σχετικῶς παρακινδυνευμένες;

Β) Γιατί δημιουργοῦν προβλήματα σ᾽ ἕναν χῶρο ἀπό τόν ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἡ ἐνεργειακή ζωή τῆς Εὐρώπης;

Γ) Γιατί ἐνῶ κατέχουν τόν οἰκονομικό ἔλεγχο τῆς περιοχῆς προχωροῦν σέ ἐνέργειες «οὐσιαστικώτερες»;

Δ) Γιατί ἐνῶ ἔχουν ἐπιτύχει τήν διάσπασι τοῦ Ἀραβικοῦ κόσμου διακινδυνεύουν μιά πιθανή ἀνάφλεξι καί ὑποχρεωτική, ὡς ἐξυπακούεται, ἑνοποίησί του;

Στό πρῶτο ἐρώτημα θά μπορούσαμε νά ἀπαντήσουμε τά ἑξῆς:

Ἤ οἱ Η.Π.Α. ἔχουν ἐξασφαλίσει τήν ἀπόλυτη ὑποταγή τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων χωρῶν, δηλαδή τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἐγγύς Ἀνατολῆς, πρᾶγμα παρακινδυνευμένο, ἤ ἐπιδιώκουν νά σφυγμομετρήσουν τίς ἀντιδράσεις τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἔναντι μιᾶς κατηγορίας ἐνεργειῶν, ἡ ὁποία προσεγγίζει καί τείνει σέ ἄλλου τύπου καταστάσεις.

Στό δεύτερο ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις ἔχει ἤδη δοθῆ ἀπό τόν Φεβρουάριο τοῦ 1945, στήν Γιάλτα. Οἱ Η.Π.Α. δέν ἐπιθυμοῦν μέ κανένα τρόπο τήν ἐνεργειακή αὐτάρκεια τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἐπίσης δέν εὐνοοῦν μιά πιθανή μελλοντική αὐτονομία της.

Στό τρίτο ἐρώτημα ἀπαντᾶ ἡ ἱστορία. Οὐδέποτε οἱ ἰσχυρές δυνάμεις ἀρκέσθησαν στά ἀφανῆ, μέσα ἐπιβολῆς ἀλλά πάντοτε προχώρησαν σέ ἐπιδείξεις δυνάμεως, οἱ ὁποῖες ὁδήγησαν συχνά σέ καταστροφικούς πολέμους.

Τέλος στό τέταρτο ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις συνάγεται ἀπό τήν μέχρι τοῦδε ἐξωτερική πολιτική τῶν Η.Π.Α. Λόγω τοῦ ὅτι ὁ οὐσιαστικός καθοριστικός παράγων τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, εἶναι τό Ἑβραϊκό λόμπυ καί τά ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐλεγχόμενα μονοπώλια καί συναφεῖς ἐπιχειρήσεις, ἡ τελική λύσις τοῦ Ἀραβικοῦ προβλήματος εἶναι ἡ καταστροφή τῶν Ἀράβων καί ἡ κατοχή τῶν πετρελαιοπηγῶν, λύσις ἡ ὁποία ξεκινᾶ βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ διαίρει καί βασίλευε.

Ἡ Ἑλλάς διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στίς ἀπαντήσεις αὐτές, οἱ ὁποῖες μπορεῖ μέν νά μήν εἶναι ἀπολύτως ἀκριβεῖς ἀλλά προσεγγίζουν πολύ τήν πραγματική εἰκόνα τῆς ὅλης καταστάσεως. Ὡς πρός τίς τρεῖς πρῶτες, ἀκολουθεῖ μοιραῖα τήν τύχη τῶν ὑπολοίπων Εὐρωπαίων, εἴτε Δυτικῶν εἴτε Ἀνατολικῶν καθώς εἶναι ὑποχρεωμένη ὄχι μόνον νά δεχθῆ τά σάν προκαθορισμένα ἐκ τῶν ὑστέρων γεγονότα μιᾶς «κοινῆς συμμαχικῆς γραμμῆς», ἀλλά καί νά ἐναρμονίσῃ τήν πολιτική της μέ αὐτά. Ὡς πρός τήν τετάρτη ἡ θέσις της διαφοροποιεῖται δραστικῶς. Χάρις στήν ἐκστρατεία διαφωτίσεως ὡς πρός τό πρόβλημα τοῦ Σιωνισμοῦ, γνωρίζουμε πώς ἡ Ἑλλάς ἀνήκει στόν μείζονα χῶρο τοῦ Ἰσραήλ ἀπό γεωστρατηγικῆς ἀπόψεως καί τουλάχιστον ἡ Κρήτη καί ἡ Κύπρος ἀνήκουν στόν ζωτικό του χῶρο ἀπό τῆς γεωπολιτικῆς τοιαύτης. Ἡ γενική ὄψις τοῦ προβλήματος μᾶς ὑποχρεώνει νά δεχθοῦμε τά ἑξῆς:

α) Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πρώτη Ἰσραηλινή ἀμυντική γραμμή σέ περίπτωσι μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἀμφιβίων καί ἀεραγημάτων. Κατά συνέπεια οἱ βάσεις τῆς Κρήτης καί τῆς Κύπρου ἀποτελοῦν καί τήν ἀπαραίτητο ἀμυντική ἀσπίδα πρός βορρᾶν καί πρός δυσμᾶς.

β) Οἱ ἤδη ὑπάρχουσες βάσεις τῶν Η.Π.Α. στό Ἑλληνικό ἔδαφος συντείνουν στήν δημιουργία κλίματος ἀσφαλείας γιά τό Ἰσραήλ ἐν ὄψει τῶν πολυαρίθμων ἐχθρῶν του. Ἀφ᾽ ἑτέρου μαζί μέ τίς ἀντίστοιχες τῆς Τουρκίας καλύπτουν μιά ζώνη παρακολουθήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μέχρι καί τοῦ Καυκάσου.

γ) Ὁ Ἑλληνικός χῶρος καί εἰδικώτερα ἡ κατάτμησις τοῦ ἐδάφους καί ἡ πληθώρα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου προσφέρουν μιά ἰδανική ἐξέδρα «δευτέρας γραμμῆς» σέ περίπτωσι ἐπεμβάσεως στόν Περσικό κόλπο καί τήν Ἐγγύς Ἀνατολή.

Τά γεγονότα αὐτά ἔχουν ἀπόλυτο σχέσι μέ τίς περίεργες κατασκευές στήν ἔρημο Νεγκέβ, ὅπου τό Σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ τῶν Η.Π.Α. ἐργάζεται νυχθημερόν γιά τήν ἀποπεράτωσι δύο τεραστίων ἀεροπορικῶν βάσεων τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ βάσεις αὐτές πρόκειται νά ἀντικαταστήσουν τίς δύο βάσεις τοῦ Σινᾶ, οἱ ὁποῖες, βάσει τῆς συμφωνίας τοῦ Κάμπ – Νταίηβιντ πρόκειται νά ἐπιστραφοῦν στούς Αἰγυπτίους. Τό Ἰσραήλ θά

→

λάβη 4 δισεκατομμύρια δολλάρια γιά τό σχέδιο αὐτό, ἀλλά τά χρήματα αὐτά θά πρέπει νά πληρωθοῦν στούς 350 Ἀμερικανούς ἐργολῆπτες, οἱ ὁποῖοι εἶναι καί οἱ οὐσιαστικοί ἐκτελεστές. Οἱ Ἑβραῖοι δέν ἔχουν ἀναμιχθῆ καθόλου στήν ὑπόθεσι αὐτή, ἴσως γιατί ἀπεχθάνονται τήν χειρωνακτική ἐργασία στήν ἔρημο.



Base sites are Matred and Urdah.

Ἐπικεφαλῆς τοῦ σχεδίου, πού χρησιμοποιεῖ 2.500 Κορεάτες, ἀφ' ἧς στιγμῆς κανείς ἀπό τούς 100.000 ἀνέργους τοῦ Ἰσραήλ δέν ἐνδιαφέρθηκε νά ἐργασθῆ, εἶναι ὁ ἀντιστράτηγος James A. Johnson. Ἀκόμη καί οἱ Ἑβραῖοι ἐργολῆπτες ἀπέρριψαν τίς προσφορές. Ὁ Johnson δήλωσε πώς τό φοβερό κόστος ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι τό μεγαλύτερο τμῆμα τῶν βάσεων πρέπει νά βρίσκεται κάτω ἀπό τό ἔδαφος. Εἶπε πώς ἀπαιτεῖται ἡ ἐσκαφή 2 ἑκατομμυρίων κυβικῶν ὑαρδῶν στό Χατρέντ καί ἡ ἐσκαφή 5 ἑκατομμυρίων κυβικῶν ὑαρδῶν στό Ματρέντ. Κάθε κατασκευή ἀπαιτεῖ 130.000 κυβικές ὑάρδες ἐνισχυμένου τσιμέντου καί 196.000 τσιμέντου ἀσφάλτου. Τό ἔργο περιλαμβάνει διαδρόμους ἀπογειώσεως, βοηθητικούς διαδρόμους, καταφύγια, κέντρα ἐλέγχου, χώρους σταθμεύσεως, ἑστιατόρια, συγκροτήματα κατοικιῶν καί εἰδικό ὁδικό δίκτυο.

Τό ὅλο σχέδιο φέρει τήν κωδική ὀνομασία BRICKBAT DX. Ἔχει ἤδη ἀποκτήσει ἀπόλυτο προτεραιότητα ἀπό τήν κυβέρνησι τῶν Η.Π.Α., πρᾶγμα το ὁποῖο βεβαιώνει καί ὁ Johnson ὅταν δηλώνει:

Top Priority Project

Brickbat DX priority has been assigned to the poject. This is the U.S. government's highest priority which Gen. Johnson says means: *"this gives the Corps the power to requisition whatever material is needed from U.S. sources to finish the job within the three year time frame. We can move into any U.S. factory or other source and take what we need under the emergency war mobilization authority. this is a six-year project that we're going to compress into three years. If I were the contractor, I'd hate like hell to be in Israel three years from now if it isn't done on time."*

«Δίδεται στό σῶμα Μηχανικοῦ κάθε δυνατότης, γιά νά ἀπαιτήση οἱοδήποτε ὑλικό χρειασθῆ, ἀπό πηγές τῶν Η.Π.Α. ὥστε νά ἐπιτύχη τήν ὁλοκλήρωσι τοῦ ἔργου στό χρονικό πλαίσιο τῶν 3 ἐτῶν. Μποροῦμε νά ἀπαιτήσουμε ἀπό ὁποιοδήποτε ἐργοστάσιο ἤ βιομηχανία τῶν Η.Π.Α. ὅτι μᾶς χρειάζεται, κάτω ἀπό τήν εἰδική ἐξουσία πού παρέχεται σέ πολεμικές καταστάσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης. Πρόκειται γιά ἕνα ἑξαετές σχέδιο, πού ἔχει συμπιεσθῆ στό διάστημα τῶν τριῶν ἐτῶν. Ἐάν ἤμουν ὁ ἐργολήπτης θά μισοῦσα τήν ὥρα καί τήν στιγμή πού θά ὑποχρεωνόμουν νά παραμείνω ἄλλα τρία χρόνια στό Ἰσραήλ.

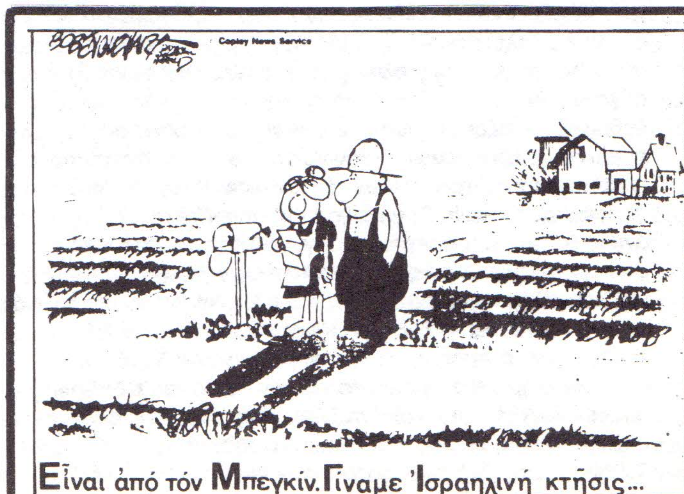
Οἱ ἀποκαλύψεις αὐτές ἐκτός τοῦ ὅτι ἐπιβεβαιώνουν καί πρακτικῶς πλέον τά προαναφερθέντα, σημαίνουν καί κάτι ἄλλο: πώς οἱ Η.Π.Α. ὑποχρεοῦνται νά προσφέρουν ὄχι μόνον τήν ἐργασία καί τά χρήματα ἀλλά καί νά συμπιέσουν τόν χρόνο κατασκευῆς! Ἐπιπλέον συμφώνως μέ τόν Johnson, δέν ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχή ἐργοληπτῶν ἀπό χῶρες πού δέν ἔχουν ἀναγνωρίσει τό Ἰσραήλ.

[redacted] He added: *"The Corps will not pick anyone who is anathema to Israel."*

«Τό σῶμα δέ θά δεχθῆ ἐκείνους πού ἀναθεματίζουν τό Ἰσραήλ».

Τέλος τό τραγελαφικό στοιχεῖο: Τό Ἰσραήλ ἀπαιτεῖ ἀπό ὅλους τούς ἐργαζομένους τήν καταβολή φόρου εἰσοδήματος, πού εἶναι καί ὁ ὑψηλότερος στόν κόσμο, δηλαδή, ἡ Ἑβραϊκή τοκογλυφία σ' ὅλο της τό μεγαλεῖο.

Μέ τίς βάσεις αὐτές, πού στοιχίζουν ἑκατομμύρια στούς ἁπλοϊκούς Ἀμερικανούς πολίτες, ὁλοκληρώνεται ἡ περιχαράκωσις τοῦ Ἰσραήλ καί ἡ οὐσιαστική κυριαρχία τῶν Η.Π.Α. στήν Μεσόγειο. Ἔτσι γιά το ἄμεσο μέλλον δέν ἔχουμε πλέον νά ἀντιμετωπίσουμε ἐκπλήξεις ἀλλά προδιαγεγραμμένα γεγονότα. ●



Εἶναι ἀπό τόν Μπεγκίν. Γίναμε Ἰσραηλινή κτῆσις...

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ

Τοῦ Julius Evola

'Ο JULIOUS EVOLA εἶναι ὁ σημαντικότερος ἐκπρόσωπος τῆς μυστικιστικῆς καί ἀποκρυφιστικῆς ρίζας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ 'Εθνικοσοσιαλισμοῦ,πού μαζί μέ τόν René Guenon,ἀνέσυραν ἀπό τήν ἀφάνεια τόν παγανιστικό πλοῦτο τῆς Εὐρώπης.'Ο Evola ὑπῆρξε ὁ ἀπολιτικός,ἀρχαϊκός,τύπος τοῦ μοναχικοῦ ἀνθρώπου πού προώθησε τήν φυλετική θεωρία καί στήριξε μέ τρομερή ἁπλότητα τόν σύγχρονο παγανισμό.'Από τά σημαντικώτερα ἔργα του εἶναι τό "IMPERIALISMO PAGANO" ὅπου ἐκθέτει τίς Εὐρωπαϊκές παγανιστικές θεωρίες.

'Εκεῖνος, πού ἀπορρίπτει, τόν μερικῶς ἤδη ἐκπνεύσαντα μῦθο τοῦ προοδευτισμοῦ καί τῆς ἐξελίξεως, γιά μιά περισσότερο σύγχρονη ἑρμηνεία τῆς ἱστορίας στόν τομέα τῶν ἀνωτέρων ἀξιῶν, ἔχει νά ἐξετάση μιά ἐλλειψοειδῆ καμπύλη ἀνακυκλώσεων, πού χαρακτηρίζει τήν ἱστορία τοῦ παρελθόντος, γιά νά βρῆ ξαφνικά τόν ἑαυτό του ἀντιμέτωπο μέ τό πρόβλημα τῆς παρακμῆς. 'Εάν ὁ ἐξελικτισμός, στό σύνολό του, βασίζεται σ' ἕνα ὀρθολογικό ἀπίθανο, καθώς τό περισσότερο δέν προέρχεται ἀπό τό λιγότερο καί τό ἀνώτερο ἀντιστοίχως δέν γεννᾶται ἀπό τό κατώτερο, μιά παρόμοια δυσκολία προκύπτει ὅταν προσπαθοῦμε νά ἑρμηνεύσουμε τήν καμπύλη μιᾶς ἀνακυκλώσεως. Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐκφυλίζεται κάτι ἀνώτερο; Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐξαφανίζεται ἕνα συγκεκριμένο πολιτιστικό ἐπίπεδο;

'Η λύσις τοῦ προβλήματος δέν εἶναι δύσκολο νά βρεθῆ ἐάν μείνουμε εὐχαριστημένοι μέ τό νά ἀκολουθήσουμε μιά ἁπλῆ ἀναλογία: ὁ ὑγιής ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀσθενήση, ὁ ἐνάρετος νά γίνη διεστραμμένος καί ἕνας φυσικός νόμος πού δέν ἐκπλήσσει κανένα, ὑποχρεώνει κάθε ὀργανισμό μετά τήν γέννησι, τήν ἀνάπτυξι καί τήν ὡριμότητα τῆς ζωῆς, νά γηράσκη, νά ἀδυνατίζη καί νά πεθαίνη. Αὐτό ὅμως εἶναι μία ἀναγνώρισις, μία ἀποδοχή ἑνός φυσικοῦ φαινομένου καί ὄχι μία ἑρμηνεία, ἀκόμη καί ἄν εἶναι ἐμφανέστατο πώς ὑπάρχει μία πλήρης ἀναλογία μεταξύ τῶν δύο περιπτώσεων: κανείς δέν ἀμφιβάλλει πώς δέν μπορεῖ νά συμβῆ κάτι τό διαφορετικό στήν περίπτωσι τῶν πολιτισμῶν καί τῶν κοινωνικοπολιτικῶν ὀργανισμῶν, παρ' ὅτι ἡ θέλησις καί ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου παίζουν ἐδῶ πολύ μεγαλύτερο ρόλο ἀπ' ὅτι στά προαναφερθέντα φυσικά φαινόμενα. Κατά τόν ἴδιο τρόπο, μιά παρόμοια ἀντίρρησις μπορεῖ νά διατυπωθῆ σέ σχέσι μέ τήν θεωρία τοῦ Oswald Spengeler, πού ἀποδέχεται αὐστηρά τήν ἀναλογία πού προσφέρει τό ὀργανικό πεπρωμένο καί ἰσχυρίζεται βάσει αὐτοῦ, πώς κάθε πολιτισμός γνωρίζει μιάν «αὐγή», μία φάσι πλήρους ἀναπτύξεως, κάποια φθινοπωρινά γηρατειά, μιά σκλήρωσι καί τέλος τόν θάνατο καί τήν ἀποσύνθεσι. 'Ο κύκλος ξεκινᾶ ἀπό τίς αὐθεντικές ὀργανικές δομές, πνευματικές καί ἡρωϊκές, πού ἀπαρτίζουν αὐτό πού ὁ Spengler ἀποκαλεῖ «KULTUR» καί καταλήγει στίς ὑλιστικές, ἀνόργανες μαζικές δομές καί εἶναι αὐτό πού ἀποδέχεται σάν «ZIVILISATION».

"Οσον ἀφορᾶ τούς «κυκλικούς νόμους», ἡ θεωρία αὐτή ἐπαναλαμβάνει μερικά, ἐκείνη τήν παραδοσιακή, πού ἀναφέρεται ὅμως σ' ἕναν πολύ μεγαλύτερο χῶρο ἐξ ἴσου μεταφυσικό, καί ἔχει τήν δυνατότητα νά μᾶς βοηθήση στήν περαιτέρω ἐμβάθυνσι τοῦ προβλήματος. Πράγματι προσφέρει τήν ἀρχή μιᾶς ἐξηγήσεως, γιατί ἀναφέρεται σέ μία δύναμι, πού ἐξαντλεῖται σταδιακά καί γιά νά χρησιμοποιήσουμε ἕνα ὠμό ἀλλά θετικό παράδειγμα, μοιάζει μέ τήν δύναμι πού εἰσάγεται σ' ἕναν κύλινδρο πιέσεως, προκαλεῖ τήν κίνησι τοῦ ἐμβόλου, ἀλλά μειώνεται βαθμιαῖα, ἐκτός ἐάν προκληθῆ μιά νέα εἰσαγωγή (ὁπότε ἔχουμε καί τήν ἀπαρχή ἑνός νέου κύκλου). Εἰδικώτερα, θά πρέπει νά ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅσον ἀφορᾶ τό ἐπίπεδο τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, πώς ἡ ὑπό ἐξέτασιν δύναμις ὀφείλει κατ' ἀνάγκην νά ἔχη τήν μορφή μιᾶς ἀνωτέρας ὀργανωτικῆς δυνάμεως, πού συνδέει καί μορφοποιεῖ πληθώρα κατωτέρων δυνάμεων. "Οταν οἱ ἀρχικοί δεσμοί ἐξασθενήσουν, οἱ δυνάμεις αὐτές ἀπελευθερώνονται καί παίρνουν προοδευτικά τήν πρωτοβουλία, δημιουργῶντας ἔτσι τό φαινόμενο τῆς ἀποσυνθέσεως.

'Η ἄποψις αὐτή εἶναι πολύ χρήσιμη γιά τό συγκεκριμένο πλαίσιο στό ὁποῖο θέλουμε νά περιορίσουμε τό πρόβλημα τῆς παρακμῆς.

Τό σημεῖο ἐκκινήσεως γιά τήν ἐξέτασι τοῦ προβλήματος εἶναι ἕνας δυϊσμός τῶν μορφῶν τοῦ πολιτισμοῦ, παρόμοιος μέ τόν δυϊσμό τοῦ Spengler, πού ὁδηγεῖ σ' ἕναν ἀντίστοιχο δυϊσμό τῶν μορφῶν τῆς πολιτειακῆς δομῆς. 'Από τήν μία πλευρά ἔχουμε τούς «παραδοσιακούς» πολιτισμούς, πού ποικίλλουν καί στό γενικό τους πλαίσιο ἀλλά καί σέ ὅτι ἀφορᾶ τούς παράγοντες τῶν ἐπί μέρους συνθηκῶν, παρ' ὅτι ἐμφανίζουν ταύτισι τῶν βασικῶν ἀρχῶν: εἶναι οἱ πολιτισμοί ὅπου οἱ πνευματικές καί ὑπερατομικές δυνάμεις καί ἀξίες ἀποτελοῦν ἄξονα καί κύριο σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τό σύνολο τοῦ πολιτιστικοῦ ὀργανισμοῦ καί γιά τόν σχηματισμό καί δικαίωσι κάθε ὑποδεεστέρας πραγματικότητος. 'Από τήν ἄλλη πλευρά ὑπάρχει ἕνας πολιτισμός «συγχρόνου» τύπου, πού ταυτίζεται μέ τήν ἀντίθεσι στήν παράδοσι καί δημιουργήθηκε μέ τήν βοήθεια ἐντελῶς ἀνθρωπίνων καί γηΐνων παραγόντων, ἀτομικῶν καί συλλογικῶν: εἶναι τό εἶδος τῶν πολιτισμῶν ὅπου ἐπιδιώκεται πλήρης ἀνάπτυξις τῶν δυνατοτήτων μιᾶς ζωῆς, στήν ὁποία δέν ὑπάρχει καμμία προοπτική γιά

→

ἐκεῖνο πού εἶναι κάτι «περισσότερο ἀπό τήν ἴδια τήν ζωή». Ἡ παρακμή ἐμφανίζεται σάν μία ἀντίληψις τῆς Ἱστορίας μέσα στήν ὁποία ἐπαληθεύεται ἡ ἐξαφάνισις τῶν πολιτισμῶν «παραδοσιακοῦ» τύπου καί ἡ ἔλευσις περισσότερο συγκεκριμένων γενικῶν ἤ καί παγκοσμίων πολιτισμῶν «συγχρόνου» τύπου.

Ἔτσι τό μόνο πλέον πρόβλημα στήν πραγματικότητα, εἶναι τό νά γνωρίζουμε πώς εἶναι δυνατόν νά συμβαίνη αὐτό. Ἄς παρατηρήσουμε στενότερα τό πρόβλημα καί ἄς ἐξετάσουμε ὅ,τι σχετίζεται μέ μία ἱεραρχημένη δομή καί τήν ἀρχή τῆς ἐξουσίας, θεωρῶντας το σάν τό κλειδί πού μᾶς παρέχει τήν δυνατότητα νά ἀντιληφθοῦμε καταστάσεις, πού ἐπαναλαμβάνονται σέ εὐρύτερα πεδία. Στήν περίπτωσι τῶν παραδοσιακῶν ἱεραρχιῶν, τῶν ὁποίων ὁ σχηματισμός, ὅσον ἀφορᾶ τούς κυκλικούς νόμους ἔχει ἤδη ἀναλυθῆ ἐμμέσως, ὀφείλουμε πρῶτα ἀπ' ὅλα νά ἀπορρίψουμε τήν ἰδέα ὅτι βασικός καί ἀποκλειστικός παράγων ὑπάρξεώς των εἶναι ἕνα εἶδος καταναγκαστικῆς ἐπιβολῆς, ὁ ἄμεσος ἔλεγχος καί ἡ κυριαρχία μέσω τῆς βίας, ἡ ὁποία ἐπ' εὐκαιρία φέρει τούς ἀνωτέρους ἀντιμέτωπους μέ τούς κατωτέρους. Ἐκτός αὐτοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο νά διευκρινήσουμε τήν σπουδαιότητα τοῦ πνευματικοῦ ζητήματος. Ἔτσι στόν κόσμο τῆς Παραδόσεως θά συζητούσαμε γιά μία «δρᾶσι χωρίς δρᾶσι», ἕνα συμβολισμό πού χαρακτηρίζει τό «ἀκίνητο κινητό» (μέ τήν ἀριστοτέλεια ἔννοια τοῦ ὅρου) καί γιά τόν «πόλο», ἕναν ἀμετάβλητο ἄξονα γύρω ἀπό τόν ὁποῖον ἀναπτύσσονται διατεταγμένα συστήματα κινήσεως ὑποδεεστέρων δυνάμεων, καί πού ὑπογραμμίζεται ἀπό τήν «ὀλυμπιακή» ποιότητα τῆς πραγματικῆς ἀρχῆς, τῆς πραγματικῆς ἐξουσίας, πού εἶναι ταυτόσημη μέ τήν ἄμεση ἐπιβεβαίωσι τοῦ Ἐγώ ὄχι μέσω τῆς βίας, ἀλλά διά τῆς ἁπλῆς παρουσίας. Στό ἴδιο θέμα χρησιμοποιεῖται μερικές φορές ἡ εἰκόνα τοῦ ἐραστοῦ γιά τήν συμβολική ἀπόδοσι τῆς σχέσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία μᾶς δίνει τό κλειδί στήν ἔρευνά μας, ὅπως θά ἐξετάσουμε ἐν συνεχεία. Ἡ ἀντίληψις τῆς βιαίας προελεύσεως κάθε ἱεραρχημένης ὀργανώσεως μιᾶς πολιτειακῆς δομῆς, τόσο ἀγαπητή γιά τήν ἱστοριογραφία καί τήν ἰδεολογία τῆς Ἀριστερᾶς, πρόκειται νά ἀπορριφθῆ γιατί εἶναι πρωτόγονη, ἐπίπλαστη ἤ τουλάχιστον ἀτελής.

Καί πράγματι εἶναι ἐντελῶς παράλογο νά φαντασθοῦμε τούς ἀντιπροσώπους μιᾶς πραγματικά πνευματικῆς ἀρχῆς καί παραδόσεως νά κυνηγοῦν τούς ἀνθρώπους γιά νά τούς φορέσουν τίς ἀπαραίτητες παρωπίδες, μέ ἀπώτερο σκοπό τήν δημιουργία καί τήν ἐπιβίωσι τῶν ἱεραρχικῶν ἐκείνων σχέσεων, πού θά διατήρησουν τήν κυριαρχία τους. Ἐδῶ δέν τίθεται θέμα μιᾶς ἁπλῆς ὑποταγῆς ἀλλά τοῦ ἰδιαιτέρου ἐκείνου δεσμοῦ καί τῆς ἀναγνωρίσεως, πού αἰσθάνεται ὁ κατώτερος καί ἀποτελεῖ τήν πρωταρχική βάσι κάθε τυπικῆς καί παραδοσιακῆς ἱεραρχίας. Δέν εἶναι οἱ ἀνώτεροι πού ἔχουν τήν ἀνάγκη τῶν κατωτέρων ἀλλά οἱ κατώτεροι πού χρειάζονται τούς ἀνωτέρους· δέν εἶναι οἱ ἀρχηγοί πού ἔχουν τήν ἀνάγκη τῶν ὀπαδῶν ἀλλά οἱ ὀπαδοί πού χρειάζονται τούς ἀρχηγούς. Ἡ οὐσία τῆς ἱεραρχίας ἔγκειται στό γεγονός ὅτι σέ μερικά ὄντα ζεῖ, μέ τήν μορφή μιᾶς ὑλοποιημένης παρουσίας καί πραγματικότητος, ἐκεῖνο πού ἐνυπάρχει σέ ἄλλους μόνον σάν ἀόριστη προσδοκία, σάν προδιάθεσις, σάν τάσις καί πού τελικά ὁδηγεῖ στήν μοιραία ἕλξι τῶν τελευταίων πρός τά ὄντα αὐτά, ἕλξι πού ἐπιφέρει καί τήν ὑποταγή τους. Αὐτή τήν ὑποταγή δέν θά πρέπει νά τήν δοῦμε σέ σχέσι μέ κάποιο «ἐξωτερικό» παράγοντα ἀλλά περισσότερο πρός ἕνα πραγματικό «Ἐγώ». Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται καί τό μυστικό κάθε ἑτοιμότητος γιά τόν ἁγνό ἡρωϊσμό, γιά τήν αὐτοθυσία, γιά κάθε ἐθελοντική καί δυναμική ἄρνησι τοῦ Ἐγώ χάριν τοῦ συνόλου, πού ἐπικρατεῖ στόν κόσμο τῶν παλαιῶν ἱεραρχιῶν καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά τό κῦρος, ἡ κυριαρχία, ἡ ἤρεμη δύναμις καί ἡ ἐπιρροή πού παρουσίασαν καί πού δέν μπόρεσε ν' ἀντιγραφῆ οὔτε ἀπό τούς ἰσχυροτέρους τυράννους. Ἀναγνωρίζοντας αὐτό τό γεγονός καί βλέποντας ἐπίσης τό πρόβλημα τῆς παρακμῆς κάτω ἀπό διαφορετικό φῶς βλέπουμε μαζί του τό πρόβλημα τῆς πιθανότητος, σέ πολύ γενικό πλαίσιο, κάθε ἀνατρεπτικῆς ἐπαναστάσεως. Δέν ἀκοῦμε ἄραγε κάθε φορά πώς ὅταν ἐπιτυγχάνει μία ἐπάνάστασις ἔχουμε πλέον καί τήν ταυτόχρονο ἀποτυχία τῶν παλαιῶν ἡγετικῶν τάξεων νά κυβερνήσουν; Αὐτό βεβαίως μπορεῖ νά εἶναι ἀλήθεια, ἀλλά δέν εἶναι ἀρκετό. Θά μπορούσαμε ἴσως νά περιοριστοῦμε σ' αὐτή τήν ἄποψι, ἐάν δεχόμασταν μιά περίπτωσι ἀγρίων σκύλων, πού σπᾶνε ξαφνικά τά λουριά καί παίρνουν τελικά τήν πρωτοβουλία, πρᾶγμα πού σημαίνει πώς τά χέρια πού κρατοῦσαν τά λουριά δέν ἦταν ἀρκετά ἰσχυρά. Ἀλλά αὐτό ὑπάγεται σέ μιά ἄλλη κατάστασι συνθηκῶν ὅπου ἡ ἀποκλειστικά βίαια προέλευσις τῆς πολιτειακῆς δομῆς γίνεται ἀντικείμενο ἀρνήσεως καί τό σημεῖο ἐκκινήσεως εἶναι ἡ ἱεραρχία τῆς ὁποίας τίς βάσεις ἔχουμε ἤδη ἐκθέσει. Μία τέτοια ἱεραρχία μπορεῖ μόνο σέ μία περίπτωσι νά καταστραφῆ: ὅταν οἱ πάντες παρακμάζουν, ὅταν ὁ καθένας χρησιμοποιῆ τίς βασικές του ἐλευθερίες γιά νά ἀρνηθῆ κάθε ἀνώτερο σκοπό, μέ ἀποτέλεσμα νά βυθίζεται στό τέλμα μιᾶς εὐδαιμονιστικῆς μετριότητος. Τότε πλέον, ἐξ ἀνάγκης, οἱ δεσμοί καταστρέφονται καί οἱ τάσεις πού συνένωναν τόν παραδοσιακό ὀργανισμό, πολιτική μορφή τῶν ὁποίων ὑπῆρξε κάτι ἀντίστοιχο πρός τήν διαδικασία τελειοποιήσεως καί ἐξυψώσεως κάθε ἀνθρώπου, χαλαρώνουν· κάθε δύναμις στρέφεται πρός τήν ἀποκλειστικά δική της τροχιά, τήν ὁποία καί τελικά ἐγκαταλείπει μετά ἀπό τήν λογική ἀλλά μάταιη προσπάθεια ἀντικαταστάσεως τῆς χαμένης παραδόσεως μέ ὀρθολογικές καί ὠφελιμιστικές κατασκεύές.

Ὁπωσδήποτε οἱ κορυφές μποροῦν καί παραμένουν ἁγνές καί ἀνέπαφες, ἀλλά ὅλα τά ὑπόλοιπα πού συνεδέοντο προηγουμένως μαζί τους, κινοῦνται στήν ἀρχή ἀνεπαίσθητα καί ἐν συνεχεία μέ μιά τρομακτική ἐπιτάχυνσι σάν χιονοστιβάδα, γιά νά κατάληξουν στό βάθος, στό βάθος μιᾶς κοιλάδος ὅπου κυριαρχοῦν ὁ φιλελευθερισμός, ἡ μαζική κοινωνία καί ὁ κομμουνισμός.

Αὐτό εἶναι τό μυστήριο τῆς παρακμῆς μέσα στόν περιωρισμένο χῶρο στόν ὁποῖο ἐξετάζεται καί αὐτό εἶναι τό μυστήριο κάθε ἀνατρεπτικῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ ἐπαναστάτης ξεκινᾶ μέ τήν καταστροφή τῆς ἱεραρχίας τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀρνούμενος τίς δυνατότητες πού ἀντιστοιχοῦν στίς βάσεις μιᾶς ἐσωτερικῆς τάξεως, τήν ὁποία πρόκειται ἐν συνεχεία γά καταστρέψη καί ἐξωτερικά. Χωρίς αὐτήν τήν πρώτη ἐσωτερική καταστροφή, δέν ὑπάρχει ἐπανάστασις μέ τήν ἔννοια τῆς ἀντιιεραρχικῆς καί ἀντιπαραδοσιακῆς ἀντιδράσεως, ἡ ὁποία καθίσταται ἄλλωστε δυνατή χάρις στήν προηγηθεῖσα ἀτομική καταστροφή τῶν ἀξιῶν. Αὐτό ἀκριβῶς τό στάδιο διαφεύγει τήν προσοχή τοῦ ἐπιφανειακοῦ ἤ μυωπικοῦ παρατηρητοῦ, ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά δῆ καί νά ἐκτιμήση τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό «γεγονότα». Καί ὁδηγεῖται κατά συνέπεια στήν θεώρησι τῆς ἐπανάστασεως σάν φαινόμενο τοῦ παραλόγου ἤ σάν συνδυασμένη ἑρμηνεία μέσω ὑλικῶν καί κοινωνικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔχουν δευτερεύουσα σημασία στήν λειτουργικότητα ἑνός τυπικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐκεῖ ὅπου ἡ καθολική μυθολογία ἀποδίδει τήν πτῶσι τῶν πρωτοπλάστων καί ἀκόμη τήν «ἐπανάστασι τῶν ἀγγέλων» στήν ἐλευθερία τῆς θελήσεως, κάνει στήν πραγματικότητα χρῆσι τῆς ἰδίας ἐξηγήσεως. Τά πάντα εἶναι θέμα μιᾶς τρομακτικῆς δυνάμεως, πού γεννιέται μέσα στόν ἄνθρωπο καί τοῦ ἐπιτρέ-

πει τήν χρῆσι τῆς ἐλευθερίας μέ στόχο μιά πνευματική καταστροφή, γιατί ἡ καταστροφή τῶν πάντων ἀποτελεῖ καί τήν ἐπιβεβαίωσι μιᾶς ὑψηλοτέρας θέσεως καί μιᾶς ἀνωτερότητος. Αὐτή εἶναι καί ἡ μεταφυσική ἔννοια τοῦ προβλήματος, πού ἐντοπίζεται μέσα στό ρεῦμα τῆς ἱστορίας μέ μιά ποικιλία μορφῶν ἀντιπαραδοσιακῶν, ἐπαναστατικῶν, ἀτομιστικῶν, ἀνθρωπιστικῶν, λαϊκῶν καί τέλος «συγχρόνου» πνεύματος, πού ὅμως δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ ἐκδήλωσις ἤ καλύτερα, ἡ φαινομενολογία τοῦ προβλήματος. Ἡ ἔννοια αὐτή εἶναι πρωταρχική, δυναμική καί τό ἀποφασιστικό αἴτιο τοῦ μυστηρίου τῆς παρακμῆς καί τῆς καταστροφῆς τῆς παραδόσεως.

Ἀφ᾽ ἧς στιγμῆς γίνει αὐτό ἀντιληπτό, ἔχουμε φθάσει στό σημεῖο νά ἀντιληφθοῦμε τήν ἔννοια τῆς ἀρχαίας παραδόσεως σχετικά μέ τό θέμα τῶν ἀρχηγῶν, οἱ ὁποῖοι κατά κάποιο τρόπο ἤδη ὑπάρχουν, δέν ἔπαψαν ποτέ νά ὑπάρχουν καί πού μποροῦν νά βρεθοῦν (αὐτοί οἱ ἴδιοι ἤ οἱ «θέσεις» τους) χάρις σέ πράξεις, πού περιγράφονται βέβαια διαφορετικά ἀλλά ἔχουν τόν ἴδιο συμβολικό χαρακτῆρα. Ἡ ἔρευνά τους ἔχει πράγματι χαρακτῆρα μιᾶς ἀνασυστάσεως, μιᾶς δημιουργίας καθωρισμένης συμπεριφορᾶς καί ἡ ὁποία εἶναι ἀνάλογη στίς ἀπαραίτητες ἰδιότητές της μέ τίς ἀντίστοιχες ἰδιότητες τοῦ μετάλλου πού «αἰσθάνεται» τόν μαγνήτη, τόν ἀνακαλύπτει, προσανατολίζεται καί κινεῖται πλέον ἀκαταμάχητα πρός αὐτόν. Περιοριζόμαστε στό σημεῖο αὐτό· ἐκεῖνοι πού δέν ἱκανοποιοῦνται μποροῦν νά προχωρήσουν κι ἄλλο.

Ὅμως, σ᾽ ὅτι ἀφορᾶ τήν παροῦσα ἐποχή, ἡ κατάστασις διέπεται ἀπό βαθύτατο πεσσιμισμό. Ἀκόμη καί ἐάν οἱ ἀρχηγοί ἐνεφανίζοντο, δέν θά ἐγίνοντο ἀντιληπτοί ἐκτός ἐάν παρουσιάζοντο ἀναγκαστικά κάτω ἀπό προοπτικές δημαγωγῶν καί ἐπαναστατικῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινωνικῶν μύθων. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού καί ἡ ἐποχή τῆς μοναρχίας ἔφθασε στό τέλος της, ἐνῶ σέ προηγούμενες ἐποχές ἀρκοῦσε τό σύμβολο γιά τήν ἐπιβολή τῆς τάξεως καί ὁ ἄνθρωπος πού τό ἀντιπροσώπευε στό ἀνθρώπινο ἐπίπεδό του, δέν ἦταν καί τόσο ἀπαραίτητος, ὅπως κάθε ἀνθρώπινο ὄν μπροστά στήν σχεδόν μεταφυσική σημασία κάποιου συμβόλου. •

ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΑ ... ΚΙΝΗΜΑ

I.P.A. καί δημοκρατικές ἀντιθέσεις!

Οἱ ἀπεργοί πείνας τοῦ I.P.A. πού πεθαίνουν ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο ὑπό τά ἀσυγκίνητα βλέμματα τῶν «δημοκρατικῶν» ἐφημερίδων τῆς «δημοκρατικῆς» Βρεττανίας (μητέρας ὡς γνωστόν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ κ.ο.κ.) ἔχουν ἕνα, μοναδικό αἴτημα: τήν ἀναγνώρισί τους ὡς **πολιτικῶν** κρατουμένων.

Ἀλλά πῶς νά παραδεχθῆ ἡ «δημοκρατία» τῆς Βρεττανίας ὅτι ἔχει πολιτικούς κρατουμένους. Κακό παράδειγμα καί γιά «μερικούς ἄλλους»! Τί θά γίνη ἡ προπαγάνδα περί... ἐλευθέρου κόσμου;

Ἔτσι, καλύτερα νά... πεθαίνουν ἕνας ἕνας. Ἔτσι δέν θά ὑπάρχουν σέ λίγο πολιτικοί κρατουμένοι!

Λογική ἀκαταμάχητα «δημοκρατική»...

Πάντα οἱ ἴδιοι!

Στήν ἑβραιογαλλική ἐφημερίδα «Τριμπύν Ζουίβ» (Ἑβραϊκόν Βῆμα»), δημοσιεύθηκε ἔρευνα γιά τούς «νέους **ἑβραίους ὑπουργούς** τοῦ Μιττεράν καί τούς **πολυαρίθμους συμβούλους,** προϊσταμένους ὑπηρεσιῶν καί δημοσίους λειτουργούς, πού γεμίζουν ξαφνικά τούς διαδρόμους τῆς ἐξουσίας» (ἑβραίους πάντα)!

Καί συνεχίζει μέ τήν παρατήρησι ὅτι μολονότι καί ἡ προηγουμένη κυβέρνησις εἶχε πολλούς Ἑβραίους ὑπουργούς καί ὑπευθύνους, ὡς καί ἕναν πρωθυπουργό (τόν Ντεμπρέ), ἡ πολιτική τῆς Γαλλίας πρός τό Ἰσραήλ δέν ὑπῆρξε πάντα θετική. Καί ἐκφράζει τήν ἐλπίδα ὅτι τώρα κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἄς καμαρώσουν οἱ Γάλλοι «ἐκλογεῖς» τούς «Γάλλους» πού ψήφιζαν καί ψήφισαν! Κι ἄς καμαρώσουν τό κατάντημά τους, νά τούς ὑπαγορεύουν τήν ἐθνική πολιτική τους «διεθνισταί» πολιτικοί!

Τό ἀναίσχυντο κράτος!

Ὑπάρχει ἕνα κράτος πού μπορεῖ νά κάνη τά πάντα καί νά γλυτώσῃ:

α) Μπορεῖ νά ἐπιτίθεται ἀπό ξηρᾶς θαλάσσης καί ἀέρος κατά ὁποιουδήποτε γειτονός του...

β) Μπορεῖ νά βομβαρδίζῃ ἀμάχους πληθυσμούς μέ χιλιάδες θύματα..

γ) Μπορεῖ νά κατέχῃ ὅσα ξένα ἐδάφη θέλει...

δ) Μπορεῖ νά ἀνατινάζει χωριά, συνοικίες καί σπίτια μέ διάφορα προσχήματα..

ε) Μπορεῖ νά σκοτώνη ἀντιπάλους του σέ ξένα κράτη...

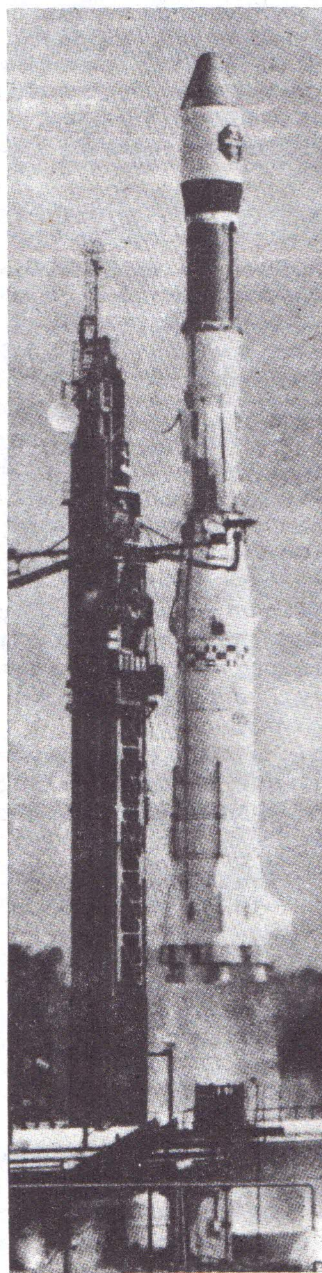
στ) Μπορεῖ νά κλέβη σχέδια ἀεροπλάνων ἤ πολεμικά σκάφη...

ζ) Μπορεῖ νά χαρακτηρίζη κάθε ἐπικριτή σάν «ἀντίδικο» «παράφρονα», «τρομοκράτη» ἤ — βεβαίως - «ναζί»...

Ὅποιος δέν βρῆκε σέ ποιόν ἀνήκουν τά ἑπτά αὐτά θανάσιμα ἁμαρτήματα, νά πάη νά κυταχθῆ στούς ...ἑβραίους!



Τό Εὐρωπαϊκό Διαστημικό πρόγραμμα.



Στίς 19 Ἰουνίου, 14.30 μέση εὐρωπαϊκή ὥρα, ὁ τριόροφος ὄγκος τῶν 200 τόννων ἀποχωριζόταν τήν ἐξέδρα ἐκτοξεύσεως στό Konron τῆς Γαλλικῆς Γουινέας. Μαζί του ἔφερε τούς δορυφόρους Meteosat 2 καί Apple, μετεωρολογίας καί τηλεπικοινωνιῶν ἀντίστοιχα, τούς ὁποίους ἔθεσε σέ γεωστατική τροχιά μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία. Πρόκειται γιά τή τρίτη – ἀπό τίς τέσσερις πού προβλέπει τό πρόγραμμα – πτήσεις ἀναπτύξεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πυραύλου – φορέα Ariane. Ἡ πρώτη ἔγινε στίς 24 Δεκεμβρίου τοῦ '79 μέ περίσσεια ἐπιτυχία, ἐνῶ στή δεύτερη, πού ἔγινε στίς 23 Μαΐου τοῦ '80 ἀπό τό ἴδιο πάντα κέντρο ἐκτοξεύσεως, ἡ ἀπώλεια πιέσεως σ' ἕνα κινητήρα ὁδήγησε στή πτῶσι τοῦ πυραύλου καί στήν ἀποτυχία τῆς πτήσεως. Μερικοί μάλιστα μίλησαν τότε γιά δολιοφθορά... Στό διάστημα πού μεσολάβησε μεταξύ δεύτερης καί τρίτης πτήσεως ἀναπτύξεως ἡ SEP (societe Europeene de Propulsion), κατασκευάστρια τῶν κινητήρων τοῦ Ariane βελτίωσε τίς ἀνοχές ἐξαλείφοντας τό πρόβλημα τῆς ὄχι ὁμαλῆς καύσεως σέ συγκεκριμένες συχνότητες γύρω στά 2.300 Hz καί 2.700Hz. Ὑπέβαλε δέ τούς κινητῆρες σέ δοκιμές μέ σεβαστά ὑψηλότερες πιέσεις ἀπό τίς πιέσεις λειτουργίας μέ ἐπιτυχία.

Φορέας αὐτοῦ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος εἶναι ἡ ESA (European Space Agency). Ἱδρύθηκε οὐσιαστικά τόν Ἰούλιο τοῦ '73 ὅταν οἱ 10 χῶρες μέτοχοι στό πρόγραμμα (Γαλλία, Δ. Γερμανία, Βέλγιο, Βρετανία, Ὁλλανδία, Ἰσπανία, Ἰταλία, Ἐλβετία, Σουηδία καί Δανία) συνειδητοποίησαν τήν ἀνάγκη ἑνός εὐρωπαϊκοῦ πύραυλου-φορέα καί ὅρισαν τά ποσοστά συμμετοχῆς τους στό πρόγραμμα ἀναπτύξεως καί ἐκμεταλλεύσεώς του. Τό πρόγραμμα ἀναπτύξεως θά ὁλοκληρωθῆ, πιθανότατα στά μέσα Ὀκτωβρίου μέ τή τέταρτη πτῆσι ἀναπτύξεως τοῦ Ariane (LO-4). Στό πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως ἐκτός ἀπό τή τροχειοθέτησι διάφορων τηλεπικοινωνιακῶν δορυφόρων ὑπάρχουν ἐνδιαφέροντα ἐρευνητικά προγράμματα ὅπως τό EXOSAT (European X-ray Observatory SATellite) πού σκοπό ἔχει νά μελετήσῃ τή δομή καί τά είδικά χαρακτηριστικά τῶν διαστημικῶν πηγῶν ἀκτίνων X μέ εὖρος ἐνέργειας 0,1-50 kev, τό ISPM (International Solar-Polar Mission) ὅπου θά ἐρευνηθῆ ἡ ἡλιόσφαιρα ἀπό ὅλα τά ἡλιογραφικά πλάτη. Στό πρόγραμμα δέ περιλαμβάνεται ἡ ἀνάπτυξι ἑνός μίνι διαστημικοῦ πορθμείου πού θά φέρεται ἀπό ἕνα τροποποιημένο Ariane 5.

Γενικά τό πρόγραμμα Ariane εἶναι ἕνα καίριο βῆμα τῆς Εὐρώπης στό δρόμο τῆς τεχνολογικῆς, οἰκονομικῆς ἀκόμη καί στρατιωτικῆς ἀποδεσμεύσεώς της. Τέλος τεχνολογικοί συνασπισμοί τοῦ τύπου ESA, PANAVIA κ.ἄ. ἀποδεικνύουν γιά μιά ἀκόμη φορά ὅτι ἡ εὐρωπαϊκή συνεργασία ἔχει τίς ἐγγενεῖς δυνατότητες νά συναγωνισθῆ τήν ἀμερικανοσοβιετική τεχνολογία.

Γ.Κ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ, Ο ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ Φοίβου Νάτση

Πολύς λόγος ἔχει ἐπανειλημμένα γίνει γιά τόν ρόλο τῶν Ἑβραίων στήν Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση τῶν Μπολσεβίκων καί τόν μετέπειτα ρόλο τους στίς κυβερνήσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ Τρότσκυ ἦταν ἑβραῖος (Μπρόντσταϊν) ἤ ὁ Καμένεφ ἤ ὁ Ζηνόβιεφ ἤ ἀκόμη εἶναι γνωστό ὅτι ἀπό τά 502 κυριώτερα μέλη τῆς κομμουνιστικῆς ἱεραρχίας τό 1918 τά 459 (sic) ἦσαν ἑβραῖοι. Ἄλλωστε ἔχουν δημοσιευθεῖ τά ὀνόματα τους καί στήν Ἑλλάδα στά βιβλία τοῦ Ἀρ. Ἀνδρονίκου.

Λιγώτερο γνωστό εἶναι ὅτι ὁ παγκόσμιος Ἑβραϊσμός χορήγησε στόν Τρότσκυ μεταξύ τῶν ἐτῶν 1915 καί 1919 οὔτε λίγο οὔτε πολύ 312 ἑκατομμύρια δολλάρια μέσῳ διαφόρων τραπεζικῶν συγκροτημάτων, τά κυριώτερα ἀπό τά ὁποῖα εἶναι ἡ Τράπεζα Κούν, Λαίμπ καί Σία τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ Σπάγιερ κ Σία τοῦ Λονδίνου, ἡ Τράπεζα Βάρμπουργκ τῆς Στοκχόλμης, ἡ Γκούντισμπουργκ τῆς Πετρουπόλεως ἡ Νιέ Μπάνκεν τῆς Στοκχόλμης καί τό τρεπεζικό συνδικάτο Βεστφαλίας – Ρηνανίας, ὅλες ἑβραϊκές. Ἀποροῦσε ὅμως κανείς καί διερωτᾶτο πῶς ἦταν δυνατόν ὁ πανίσχυρος δικτάτωρ Ἰωσήφ Στάλιν, ὁ πατερούλης τοῦ Ρίτσου, νά μήν εἶναι Ἑβραῖος, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἦταν καί δέν θά τόν ἀφήνανε ἑπομένως νά γίνη παντοδύναμος κ.λ.π. Καί αὐτό γιατί κανείς δέν ἀνέφερε ὅτι ὁ Στάλιν ἦτο Ἑβραῖος. Καί ὅμως ἦτο!

Λέγεται συνήθως ὅτι ὁ Στάλιν ἦταν «καθαρόαιμος» Γεωργιανός, γεννημένος στό Γκόρι τῆς Καυκασίας. Ὑπάρχουν μάλιστα καί διάφορες φωτογραφίες «ντοκουμέντα», πού ὅμως ἐμφανίστηκαν μετά τήν κομμουνιστική ἐπανάσταση καί ἔτσι εἶναι ἀμφισβητήσιμες.

Τό πρόβλημα ἔλυσαν οἱ Ρουμανικές Μυστικές Ὑπηρεσίες χάρις στίς πληροφορίες πού συνέλεξαν στή διάρκεια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου στήν Καυκασία. Θρησκευτικῶς φαίνεται ὅτι ἡ οἰκογένια Στάλιν ἦταν Ὀρθόδοξη, ἀλλά ὄχι καί φυλετικῶς. Εἶναι γνωστό ἄλλωστε πώς οἱ Ἑβραῖοι υἱοθετοῦν πολλές φορές τή θρησκεία τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς πού ζοῦν γιά λόγους «εὐκολίας κινήσεων».

Τό πραγματικό ὄνομα τοῦ Στάλιν ἦταν: Ἰωσήφ Δαυΐδ Βησσαρίων Ντζουγκασβίλι, ἐπωνομαζόμενος ἐπίσης Κοχμπά. Τό ὄνομα Ἰωσήφ καί Δαυΐδ μπορεῖ νά εἶναι συνηθισμένο στήν Δυτική Εὐρώπη καί Ἀμερική, ὅμως μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων Γεωργιανῶν καθόλου, ἀφοῦ δέν συνηθίζουν νά χρησιμοποιοῦν ὀνόματα Ἑβραϊκά ὅπως Ἰωσήφ, Βενιαμίν, Σολωμών κ.λ.π.

Τό ἐπώνυμο Ντζουγκασβίλι σημαίνει στά γεωργιανά «γιός Ἑβραίου». Στά γεωργιανά ἡ λέξις Ἑβραῖος εἶναι λογοτεχνικῶς «Οὔρια». Ὅμως στήν κοινή γλῶσσα οἱ Ἑβραῖοι τῆς Καυκασίας ὀνομάζονται «ντζούγκα», γιατί προέρχονται ἀπό Πορτογαλική ἀποικία. (Σβίλι = υἱός).

Τό ὄνομα Κοχμπά ἤ Κομπά, ὑπό τό ὁποῖο ὁ Στάλιν ἦτο γνωστός ὡς ἐπαναστάτης στή Καυκασία, δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τοῦ Ἑβραίου ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 15 μ.χ. κατά τῶν Ρωμαίων, Μπάρ Κοχμπά, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶχε ἀνακηρυχθεῖ ἀπό τούς Μεγάλους Ραββίνους Μεσσίας, μέχρις ὅτου ἡ ἐπανάστασίς του ἀπέτυχε καταστροφικά γιά τούς Ἑβραίους. Ἐπειδή ἀκριβῶς τό ὄνομα του πρόδιδε τήν καταγωγή του χρησιμοποίησε τό Ρωσικό ὄνομα Στάλιν.

Ἐλάσσονα στοιχεῖα εἶναι ὡρισμένα Ἑβραϊκά χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του καί τό ἀσυνήθιστο μικρό, γιά Γεωργιανό, ὕφος του τῶν 160 ἑκ.

Ἡ οἰκογένεια ἤ καλύτερα οἱ οἰκογένειες τοῦ Στάλιν ἦταν καθαρά Ἑβραϊκές. Ἡ πρώτη γυναίκα τοῦ Στάλιν ἦταν ἡ Καυκασία Ἑβραία Κάτυ Σοβάνιτς, γνωστή ὑπό τό ψευδώνυμο Κατερίνα Σβανίτζε. Αὐτή ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβ Νταβίντοβιτς Ντζουγκασβίλι, τοῦ μεγάλου γιοῦ τοῦ Στάλιν πού συνελήφθη τό 1941 ἀπό τούς Γερμανούς στό Ἀνατολικό Μέτωπο (ἀλήθεια γιατί Ἰακώβ καί ὄχι ἕνα ἄλλο αὐθεντικό ὄνομα γεωργιανό ἤ Ρωσικό;).

Ἡ δεύτερη γυναίκα του ἦταν ἡ Ἑβραία Νάντια Ἀλλελούγιαχ, γνωστή ὑπό τό ψευδώνυμο Ἀλλελούγιεβα, μητέρα τῆς γνωστῆς Σβετλάνα.

Ἡ Ἀλλελούγιαχ δολοφονήθηκε τό 1932 ἀπό τό σύζυγο της, ἐξ αἰτίας τῶν ἐρωτικῶν της σχέσεων μέ τόν Ἑβραῖο Γκλαϊζερ, πού ἐξετελέσθη τόν ἴδιο χρόνο ὡς «Τροτσκιστής», κατά διαταγήν τοῦ Στάλιν.

Ἡ τρίτη γυναίκα τοῦ Στάλιν ἦταν ἡ Ρόζα Καγκάνοβιτς, ἀδελφή τῶν γνωστῶν Ἑβραίων Καγκάνοβιτς, πού ἔμειναν ἄθικτοι ἀπό ὅλες τίς ἀλλαγές στή Ρωσία καί πού ἐλέγχουν τόν πιό σημαντικό κλάδο τῆς κομμουνιστικῆς ζωῆς, δηλαδή τή βιομηχανία.

Ὁ γιός τοῦ Στάλιν μέ τήν Ἀλλελούγιαχ Βασίλι ἔχει μιά ἀπό τίς πιό τυπικές φυσιογνωμίες Ἑβραίου πού μπορεῖ κανείς νά φανταστῆ.

Ἡ κόρη του Σβετλάνα παντρεύτηκε τό 1951 μέ τόν Ἑβραῖο Μιχαήλ Καγκάνοβιτς, ἕναν ἀπό τούς σημερινούς ἀφέντες τῆς Ρωσίας.

Κατά τά ἔτη 1949 – 50 ἡ Σβετλάνα εἶχε «ἐρωτικές» σχέσεις μέ τόν Ἑβραῖο δημοσιογράφο Ἀλεξέϊ Κέπλεν. Πολύ περίεργο μιά «Ρωσίδα» στή Ρωσία νά διαλέγη μόνον Ἑβραίους γιά νά καλύψη τίς ἐρωτικές της ἀνάγκες. Ἀλλά βέβαια οἱ Ἑβραῖοι ἀφέντες τῆς Ρωσίας δέν δέχονται τέτοιες σχέσεις μέ τούς δούλους τους.

Ἀκόμη πῶς ἐξηγεῖται τό γεγονός ὅτι ὁ «καθαρόαιμος» Γεωργιανός Ντζουγκασβίλι ἀσχολεῖται μέ τό ἐθνικό πρόβλημα τῶν Ἑβραίων ἀπό τό 1912!! Πράγματι ὁ Στάλιν κατά τή διάρκεια τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἔγραψε ἄρθρο ὑπό τόν τίτλο «Τό ἐθνικό πρόβλημα καί ἡ σοσιαλδημοκρατία», τό ὁποῖο δημοσιεύτηκε στήν περιοδική ἔκδοση «Προσβεσένιε» τῆς Βιέννης (φύλλα 3,4,5 τοῦ 1913). Ἀνέφερε τήν ὕπαρξι πολλῶν Ἑβραίων στό Νταγκεστάν καί τήν Καυκασία, δηλ. στή γενέτειρα του, καί μελετοῦσε τίς πιθανότητες νά ὀργανωθοῦν οἱ Ἑβραῖοι σάν ἔθνος. Πρίν γράψη τό ἄρθρο αὐτό

→

μελέτησε πολλά 'Εβραϊκά έργα πάνω σ' αυτό τό πρόβλημα, όπως «Τό 'Εθνικό πρόβλημα τοῦ Σπρίνγκερ», «Τό έθνικό έρώτημα καί ή σοσιαλδημοκρατία» τοῦ Μπάουερ καί τά πρωτόκολλα τῶν Συνεδρίων τῆς 'Εβραϊκῆς 'Ενώσεως τοῦ 1901 (Μπίλοστοκ, Πολωνίας), 1905 (Ζυρίχη) καί τοῦ 1906 (Λβόφ), 1910 (Λβόφ), 1912 (Βιέννη). Γιατί τόσο ένδιαφέρον γιά τά διεθνῆ 'Εβραϊκά προβλήματα καί μάλιστα λίγο πρίν τήν 'Επανάστασι τῶν Μπολσεβίκων;

Νομίζουμε ότι ξεκαθαρίσθηκε μετά όλα αυτά τό άν ό Στάλιν ἦταν 'Εβραῖος ἤ όχι καί άν ἦταν πλήρης ή 'Εβραϊκή κυριαρχία στή Σοβιετική Ένωσι ἤ όχι*. Τό ότι ό Στάλιν διέταξε τήν έκτέλεσι τῶν Ζηνόβιεφ, Κομένεφ καί άλλων 'Εβραίων άξιωματούχων άναφέρθηκε σάν έπιχείρημα ότι δέν ἦταν 'Εβραῖος. Είναι όμως φυσικό άφοῦ τό 90% τῶν άξιωματικῶν τοῦ κράτους ἦταν 'Εβραῖοι νά σκοτωθοῦν καί 'Εβραῖοι στίς έκκαθαρίσεις τοῦ Στάλιν, άφοῦ άλλωστε όταν κανείς πάσχει άπό παρανοϊκή ψύχωσι δέν κάθεται νά σκεφθῆ ποιός εἶναι 'Εβραῖος καί ποιός όχι.

* Τό άν εἶναι άκόμη θά συζητήσουμε σέ έπόμενο άρθρο.


ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΑ ...  ΚΙΝΗΜΑ

«Δανιμαρκίτις» καί «'Ολλανδίτις»

Δυό νέες πολιτικές καί διανοητικές άσθένειες έμφανίσθηκαν στόν κατάλογο τῆς ίατρικῆς: ή «Δανιμαρκίτις» καί «'Ολλανδίτις». Εἶναι συνώνυμες, άλλά μέ συμπτώματα λίγο διαφορετικά. Προέρχονται καί οί δυό άπό έλλειψι έθνικῆς όρμόνης καί πατριωτικῶν κυττάρων καί άπό ύπερβολικό έκχείλισμα «δημοκρατίνης»! Συνίστανται στήν προτίμησι νά γίνη ό άσθενής έκτοπισμένος στήν Σιβηρία, ἤ βιασμένος άπό Μογγόλο ἤ έκτελεσμένος άπό Κοζάκο, προκειμένου νά μήν πάη στρατιώτης καί νά μήν πληρώνη φόρους γιά τήν άμυνα τῆς γῆς του!

«Καλύτερα έρυθρός, παρά νεκρός», λένε Τί Λωζάνη, τί Κοζάνη!

Θεός φυλάξοι!

'Ο γνωστός ξεπωλητής τῶν Γερμανικῶν έδαφῶν καί τῆς Γερμανικῆς ίστορίας, ό άλλόφυλος» καί έξωμότης Χέρμπερτ Φράμμ, γνωστός ύπό τό συνηθισμένο γιά τήν φυλή του ψευδώνυμο Μπράντ, πρόκειται λέει νά πάη στήν ...Κύπρο!

Γιατί θά πάη; Μήπως γιά νά προσφέρη άνάλογες «ύπηρεσίες» ξεπουλήματος τῆς μισῆς Κύπρου, μετά τήν μισή Γερμανία.

Καμμιά δουλειά δέν έχει στήν Κύπρο. Οὔτε αύτός οὔτε οί όμόφυλοί του. Πού τήν θέλουν άπό τό 1901...

Σοσιαλιστικά ύπουργεῖα

Στήν Γαλλία τῶν σοσιαλκομμουνιστῶν, ίδρύθηκε ύπουργεῖο ...έλευθέρου χρόνου!

Δηλαδή ύπουργεῖο τεμπελιᾶς!

Καιρός ἦταν νά άναγνωρίσουν καί τυπικά τήν συνθηματολογία τους: «Λιγώτερη δουλειά, περισσότερα λεφτά»...

Τά Καλά καί Συμφέροντα

Στήν ίταλική βουλή καταγγέλθηκαν τά έξῆς ώραῖα, γιά τά έργα καί τίς ήμέρες τοῦ Εύρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου:

α) Πληρώνει 750 έκατομ. δρχ. τό χρόνο γιά νοίκια, έφ' όσον έχει... τρεῖς έδρες (Στρασβοῦργο, Λουξεμβοῦργο, Βρυξέλλες)....

β) Πληρώνει 150 έκατομ. δρχ. τό χρόνο γιά τό γραφεῖο πληροφοριῶν τοῦ Λονδίνου μόνο...

γ) Οί τμηματάρχες ύπηρεσιῶν του διανύουν 270 χιλ. κατά Μ.Ο. τήν ήμέρα μεταξύ τῶν τριῶν έδρῶν, μέ ύπηρεσιακά αύτοκίνητα, βενζίνες καί.... όδηγούς....

δ) 'Η άμοιβή βάσεως τῶν Εύρωβουλευτῶν εἶναι 4.500.000. δρχ. τό χρόνο, χωρίς τίς έκτατες άποζημειώσεις, έπιτροπές, παραστάσεις κ.λ.π.

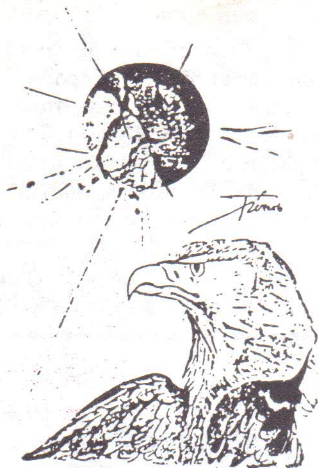
Καταλαβαίνει κανείς τήν άγωνία όσων θέλουν νά έκλεγοῦν Εύρωβουλευταί, ίδίως «παρ' ήμῖν»! 'Ακόμη οί «μεταρρυθμισταί» άγωνιοῦν. 'Ασφαλῶς γιά νά.... μεταρρυθμίσουν τά πράγματα!

Μία πρότασις... γιά νά σκεφθοῦν λίγο οί πετρελάδες!

Οί Πετρελαιοπαραγωγές χῶρες έχουν βρεῖ τό κουμπί. Κάθε φορά πού έχουν «άνάγκες» — καί συνήθως οί άνάγκες τους χρησιμοποιοῦνται γιά πολιτικούς σκοπούς έναντίον τῆς Εύρώπης! — αύξάνουν τίς τιμές τῶν πετρελαίων!

Προτείνουμε λοιπόν, κάθε φορά πού αύξάνουν τό πετρέλαιο, νά αύξάνη ή Δύσις άνάλογα ἤ καί στο διπλό τίς τιμές τῶν είδῶν διατροφῆς πού ύποχρεωτικά άγοράζουν οί πετρελαιοπαραγωγές χῶρες άπό τήν Δύσι...

Έτσι θά μάθουν κι αύτές τί έστί βερύκκοκον!



ΗΧΟΡΥΠΑΝΣΙΣ: Ἡ ἀόρατη μόλυνσις

Τοῦ Δημητρίου Χάρισμα

Ἕνα τμῆμα τῆς τερατώδους παραφυάδος τῆς τεχνοκρατίας, πού λέγεται μόλυνσις, εἶναι ἡ ἠχορύπανσις. Μία ἀνάλυσις τῶν αἰτιῶν καί τῶν ἀποτελεσμάτων της εἶναι χρήσιμη γιά τόν σημερινό σκεπτόμενο ἄνθρωπο.

Ἡ μόλυνσις τοῦ περιβάλλοντος δέν εἶναι μόνο οἱ πετρελαιοκηλίδες στή θάλασσα ἤ τό νέφος αἰθαλομίχλης. Ἀνάμεσα σέ ὅλα αὐτά βρίσκεται μία πηγή μολύνσεως, πού μόνο οἱ εἰδήμονες γνωρίζουν καί πού ἄν καί στέκεται μπροστά στά μάτια μας (ἤ μᾶλλον στ' αὐτιά μας), τήν ἀγνοοῦμε προκλητικότατα, καθημερινῶς.

Μετρῶντας τόν θόρυβο.

Ὁ θόρυβος καί γενικώτερα ὁ ἦχος εἶναι μέ μιά πολύ ἁπλῆ φράσι, διαδοχικά πυκνώματα καί ἀραιώματα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ρευστοῦ, πού μᾶς περιβάλλει. Γι' αὐτό τόν λόγο παρατηρεῖται πάντα μία μεταβολή τῆς πιέσεως. Μία μονάδα μετρήσεως τῆς μεταβολῆς αὐτῆς εἶναι ἡ μονάδα db **(ντεσιμπέλ) ἡ ὁποία ἀριθμητικά ἐκφράζεται:** L(db) = 20 Log P/Po

L = στάθμη ἦχου καί P =πίεσις ἦχου.

Τό Po εἶναι ἡ πίεσις ἀναφορᾶς δηλ. ἡ ἐλάχιστη πίεσις πού ἀρκεῖ γιά νά διαγείρη τό αἴσθημα τῆς ἀκοῆς. Σέ μία ὅμως πιό ἀκριβῆ μέτρησι ὑπεισέρχονται περισσότερες μονάδες. Ἐντελῶς περιληπτικά καί σέ μία προσπάθεια νά μήν γίνουμε κουραστικοί ἀναφέρουμε μερικές.

L 50= Μέσο ὕψος θορύβου κατά τό 50% τοῦ χρόνου ἀκροάσεως.

L 10= Μέσο ὕψος κορυφῆς ὅταν ἔχουμε στιγμιαῖες ἐξάρσεις.

L 90= Μέσο ὕψος θορύβου πού ἔχει ξεπεραστεῖ κατά τό 90% τοῦ χρόνου ἀκροάσεως.

Leq= Ἡ συνεχής στάθμη τοῦ θορύβου.

Ἀπό αὐτές τίς μονάδες ὑπάρχουν πιό σύνθετες ὅπως:

Κλίμα θορύβου= L 10-L 90.

Στάθμη ρυπάνσεως θορύβου (LNP)= LNP= Leq + (L 10-L 90)

Ἡ σημερινή κατάστασις στήν χώρα μας.

Στήν χώρα μας ἡ ἔρευνα γύρω ἀπό τό θέμα βρίσκεται σέ ἐμβρυώδη κατάστασι. Ἄν θελήσουμε νά ἐξετάσουμε τό θέμα προσεκτικά, θά δοῦμε πῶς ἀκριβῶς ἔχει ἡ κατάστασις καί θά προχωρήσουμε σέ συμπεράσματα καί προοπτικές. Ὡς βάσι τῶν συλλογισμῶν μας πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ θόρυβος: ἀπό 35-65 db εἶναι ὑποφερτός, ἀπό 65-90 db ἐνοχλητικός καί ἀπό 95 db καί ἄνω ἐπιβλαβής ἕως θανατηφόρος. Ὁ πίνακας 1 δίνει τήν ἔντασι τῶν θορύβων. Ρίχνοντας μιά ματιά στόν πίνακα 2 θά δοῦμε ὅτι στήν Ἀθήνα τά ὅρια τοῦ θορύβου σέ 5 ἀπό τίς 7 ἐξεταζόμενες περιοχές φτάνουν σέ ἀπαράδεκτα ἐπίπεδα. Ἐκτός αὐτοῦ στόν πίνακα 3 θά παρατηρήσουμε ὅτι οἱ ἀντιδράσεις τοῦ κοινοῦ ἀποδεικνύουν ὅτι ὄντως ὁ θόρυβος δέν ἔπρεπε νά εἶναι τόσο ὑψηλός. Τώρα ἐάν λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι σύμφωνα μέ μετρήσεις, τό μέσο ὕψος θορύβου στήν Ἀθήνα ἀπό τό 1974 μέχρι τό 1978 αὐξήθηκε κατά 3,5 db καί ἐάν γνωρίζουμε ὅτι μία αὔξηση 10 db συνεπάγεται διπλασιασμό τῆς ἐντάσεως τοῦ θορύβου, τότε λογικό εἶναι νά ὑποθέσουμε ὅτι ἐάν δέν παρθοῦν μέτρα, ἡ πρωτεύουσα ἐντός μίας ὀκταετίας θά εἶναι ἤδη ἐφιαλτική καί ἀπαράδεκτη γιά διαβίωσι. Κυριολεκτικά δέν θά εἶναι δυνατή ἡ ζωή σέ αὐτή.

Αἰτίες τοῦ θορύβου.

Στήν οὐσία οἱ πηγές τοῦ θορύβου εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Βιομηχανικοί θόρυβοι

2)Θόρυβοι κυκλοφορίας

3)Θόρυβοι ἀεροπλάνων

4)Ἐσωτερικοί θόρυβοι οἰκοδομῶν.

Παράγοντες πού ἐπηρεάζουν τούς κυκλοφοριακούς κυρίως θορύβους εἶναι οἱ ἑξῆς

Α) ἡ ταχύτητα τοῦ ὀχήματος. Δηλαδή ὅσο αὐξάνεται ἡ ταχύτητά του τόσο αὐξάνει καί ὁ θόρυβος.

Β)Ὁ ἀριθμός τῶν ὀχημάτων πού διέρχεται ἀπό προκαθορισμένο σημεῖο στή μονάδα τοῦ χρόνου. **Σκεφθῆτε ἁπλῶς τό** κέντρο τῆς Ἀθήνας σέ ὥρα αἰχμῆς.

Γ) Τά ἀνύπαρκτα ἤ ἀκατάλληλα ἀνταλακτικά καθώς καί ἡ ἀνύπαρκτη ρύθμισις τῶν κινητήρων τῶν ὀχημάτων ἀλλά καί τῶν μηχανῶν γενικῶς.

Δ)Ἡ ἀδιαφορία τῶν χειριστῶν τῶν μηχανῶν καί τῶν ὁδηγῶν τῶν ὀχημάτων.

Ρίχνοντας μιά ματιά στούς πίνακες 4 καί 5 μποροῦμε νά διακρίνουμε τήν τεράστια διαφορά πού ὑπάρχει μεταξύ τοῦ θορύβου πού παράγουν τά ὀχήματά στήν Ἑλλάδα καί τά ἐπιτρεπόμενα ὅρια θορύβου ἀπό τήν Ε.Ο.Κ. Διακρίνουμε ἔτσι τήν εἰκόνα μιᾶς σχιζοφρενικῆς καί ἐφιαλτικῆς καταστάσεως

→

1. Ἐντασις θορύβων

1. Ψίθυρος	20 db
2. Ὁμιλία	30 db
3. Περιοχή χωρίς κυκλοφορεία	40 db
4. Ἥσυχος δρόμος	50 db
5. Ἐπιβατικό αὐτοκίνητο	60 db
6. Θορυβώδης δρόμος	80 db
7. Σταθμός λεωφορείων	90 db
8 Βαρύ φορτηγό	93 db
9. Δισκοπρίονο	105 db
10. Μοτοσυκλέτα χωρίς σιγαστῆρα	120 db
11. Ἀπογείωσι ἀεροπλάνου	120 db

2. Στάθμη Θορύβου σέ περιοχές τῆς Ἀθήνας

α/α	Περιοχή	Στάθμη θορύβου	Χαρακτηρισμός
1	Κέντρο Πατήσια	61-77	ἀνεκτός-ἀπαράδεκτος
2	Κυψέλη	53-77	» »
3	Παγκράτι Βύρωνας	58-74	» »
4	Ψυχικό	53-67	ἀνεκτός
5	Κηφισιά	47-66	»
6	Ἄλιμος	63-83	ἀνεκτός-ἀπαράδεκτος
7	Γλυφάδα	70-87	ἀπαράδεκτος

3. Ἀντιδράσεις κοινοῦ τῆς Ἀθήνας
Ἐπί Συνόλου ἀτόμων 2.000
Ποσοστό ἀτόμων πού ἐνοχλεῖται 78%
Ποσοστό ἀτόμων πού ἐνοχλοῦνται πολύ (48%)
(ἀπό τό προηγούμενο ποσοστό)
Ποσοστό ἀτόμων πού ἐνοχλεῖται ἀπό τήν κυκλοφορία (44%)
(ἀπό τό προηγούμενο ποσοστό)
Ποσοστό ἀτόμων πού ἐνοχλοῦνται 51% ἀπό τά δίτροχα

4. Ἀποτελέσματα μετρήσεως θορύβου τῶν ὀχημάτων στήν Ἀθήνα

Εἶδος ὀχήματος	Θόρυβος	Εἶδος ὀχήματος	Θόρυβος
καινούργιες μοτό μέ 50cc	88db	Μεταχειρισμένη μοτό μέ 50cc	97db
Μεταχειρισμένες μοτό μέ 50cc	95db	Μηχανή αὐτοκινήτου	92,5db
Καινούργια μοτό μέ 50cc	93.5db	Ἐξάτμισι αὐτοκινήτου	93db

Οἱ τιμές αὐτές μποροῦν νά μεγιστοποιηθοῦν στό ἔπακρο ἀνάλογα μέ τίς ἐξάρσεις τοῦ θορύβου.

ὅπου ὁ θόρυβος γίνεται ὁ ὑπ' ἀριθμόν ἕνα ἐχθρός γιά ὅσους ἐπιδιώκουν τή διαβίωσι στή πρωτεύουσα. Λόγω δέ τοῦ ὅτι τά ἄτομα εἶναι οὐκ ὀλίγα (3 ἑκατομμύρια), εἶναι καιρός νά ἐξετάσουμε τί ἐπιφέρει ὁ θόρυβος.

Ἀποτελέσματα τῆς ἠχορυπάνσεως.

Πρίν ξεκινήσουμε γιά νά ἀναφέρουμε τίς ὀργανικές ἐπιπτώσεις τοῦ θορύβου ὀφείλουμε νά κάνουμε μία κατηγορηματική προειδοποίησι πρός ἐκείνους πού μποροῦν ν' ἀκούσουν. Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν καθώς καί ἄλλα μνημεῖα τῆς πρωτευούσης κινδυνεύουν ἐξ ἴσου νά καταστραφοῦν ἀπό τούς κραδασμούς τῶν θορύβων, ὅσο κινδυνεύουν καί ἀπό τήν ὀξείδωσι πού προκαλοῦν οἱ διαβρωτικές οὐσίες τῆς χημικῆς ρυπάνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας. Στόν ἀνθρώπινο ὀργανισμό ὁ θόρυβος προκαλεῖ διαταραχές σέ μερικές δέ περιπτώσεις εἶναι ἀνεπανόρθωτες.

Θόρυβοι μικρῆς ἐντάσεως πού ἀκούγονται ὅμως ἐπί πολύ προκαλοῦν: Διαταραχές στήν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, στήν ἀναπνοή καί στό νευρικό σύστημα. Ἐγκεφαλικές αἱμορραγίες, ἴλιγγο, ναυτία λιποθυμία. Ἐάν δέ ὁ θόρυβος ξεπεράσει τά 90 db **τότε ἔχουμε: Διέγερσι τοῦ συμπαθητικοῦ νευρικοῦ συστήματος, διαταραχές στούς ἀδένες καί στή λειτουργία τῆς καρδιᾶς. Ἐλάττωσι τῶν πνευματικῶν δυνάμεων, ἀϋπνία κούρασι, φόβο, δειλία.**

Ἐδῶ ἀξίζει ν' ἀναφερθῆ καί μία ἀκόμα πιό ὕπουλη ἀπειλή, πού λέγεται ὑπόηχοι. Δέν γίνεται ἀντιληπτή ἀμέσως καί προκαλεῖ: διαταραχές τῆς ὁράσεως καί τῆς διανοίας καθώς καί παραισθήσεις. Μετά ἀπ' ὅλα αὐτά γίνεται βέβαιο πόσο ἐπικίνδυνα μπορεῖ νά καταλήξει τό θέμα θόρυβος.

Ὅρια θορύβου ἀπό τήν ΕΟΚ

Κυβισμός κινητῆρος	Ὅριο
50cc	80db
125cc	82db
350cc	84db
500cc	85db
500cc	86db

Συμπεράσματα.

Καθίσταται πλέον σαφές τό γεγονός ὅτι ἀνάμεσα στή πληθώρα τῶν ἀπειλῶν τῆς ρυπάνσεως προστίθεται αὐτή ἡ νέα καί πιό ἐπικίνδυνη ἀπειλή. Πιό ἐπικίνδυνη διότι δέν γίνεται ἀντιληπτή. Γεγονός πάντως εἶναι ὅτι χρειάζονται καί γι' αὐτό τό θέμα ὅπως καί γιά τόσα ἄλλα ἄμεσες ἀποφάσεις. Δυστυχῶς ἡ κρατική μηχανή ἔχει ἀποδείξει σέ ἕνα σωρό ἄλλους τομεῖς τήν ἀσχετοσύνη καί τήν ἀνικανότητά της, ὁπότε καί αὐτός ἐδῶ δέν θά εἶναι παρά ἄλλος ἕνας.

Ἔτσι γίνεται σαφές πώς ἡ Ἑλληνική ἀστυφιλία καί ἡ ἀναρμοδιότης τῶν ἁρμοδίων εἶναι σέ θέσι νά προκαλέσουν καταστάσεις, οἱ ὁποῖες μπορεῖ νά ἔχουν καταστροφικές ἐπιπτώσεις γιά τό 60% τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος πού ἀναγκάζεται νά ζῆ ἀπομονωμένος στήν πόλι ἐγγίζει τελικά τό «ὄνειρο» τοῦ μαζανθρώπου. Καί τό ἀνελέητο ἐρώτημα πού τίθεται εἶναι:

Ποιός εἶναι ἐκεῖνος ἤ ἐκεῖνοι πού ἐπιθυμοῦν μία παραπαίουσα μᾶζα, ἕρμαιο τῆς οἱαδήποτε αἰσχρῆς δημαγωγίας;

Πόσο μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος πού βάλλεται συνεχῶς ἀπό ἀντίξοες συνθῆκες νά ἐπιβιώση καί ἀνταπεξέλθη ἁρμονικά μέ τό περιβάλλον καί τούς συνανθρώπους του; •

Οἱ «γαλάζιοι τοξότες», τά πράσινα ἄλογα καί τά κόκκινα γαϊδούρια!

Οἱ «πυρκαγιές τῶν δασῶν» μαίνονται κάθε χρόνο. Στήν πραγματικότητα, πολύ μικρό μέρος αὐτῶν τῶν ἐκτάσεων εἶναι πραγματικά δάση. Ἁπλῶς ὀνομάζονται «δάση» ἀπό τόν παλαιό νόμο (πού δέν ἰσχύει πιά!) γιατί ὁ νέος νόμος, ὡς συνήθως... δέν ἐφαρμόσθηκε ποτέ!

Οἱ περισσότερες «δασικές» περιοχές πού καίγονται εἶναι βραχώδεις ἐκτάσεις μέ πουρνάρια καί σκίνα, ἀγριόχορτα καί γαϊδουράγκαθα (τό εἶδος αὐτό εὐδοκιμεῖ πολύ ἐδῶ!). Κανένα δάσος πραγματικό δέν θά φυτρώση ποτέ ἐκεῖ γιατί τό χῶμα εἶναι ἐλάχιστο καί τό νερό προβληματικό.

Ἀλλά ὁ «νόμος πού δέν ἰσχύει» ἀπαγορεύει κάθε ἐκμετάλλευσι, κάθε ἀξιοποίησι, κάθε ἀγοραπωλησία, μέ ἀποτέλεσμα ὁ πολίτης νά βλέπη τήν περιουσία του νά δεσμεύεται, χωρίς νά ἀπαλλοτριώνεται ποτέ!

Εἶναι φυσικό λοιπόν, εἴτε αὐτό ἀρέσει εἴτε ὄχι, νά δημιουργεῖται πνεῦμα μίσους πρός τό πράσινο, ἀφοῦ ἡ ὕπαρξίς του δεσμεύει τήν περιουσία τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἐπιπλέον, κάθε χῶρος «δασικός» (εἴτε εἶναι δάσος εἴτε δέν εἶναι πάντα!) θεωρεῖται ὅτι ὑπόκειται σέ περίπτωσι κρατικῆς ἰδιοκτησίας, ἔστω κι ἄν ὑπάρχουν συμβόλαια ἀγορᾶς ἀπό 100 καί πλέον χρόνια! Ὁ φερόμενος ὡς «ἰδιοκτήτης» ἰδιώτης πρέπει τότε νά... κάμη ἀναγνώρισι τῆς περιουσίας του ἀπό τό Κράτος καί συγκεκριμένα ἀπό τό «Συμβουλίο Δασῶν» τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας. Τό «συμβούλιο» αὐτό συνεδριάζει μόνο κάθε Τρίτη (ὅταν συνεδριάζη) καί ἐπί δύο μόνον ὧρες, περνώντας ἤ καταδικάζοντας πέντε περιπτώσεις συνήθως! Ἄν σκεφθῆ κανείς τίς δεκάδες χιλιάδων αἰτήσεις, καταλαβαίνει τήν ἀπελπισία τῶν «ἰδιοκτητῶν πού δέν εἶναι»...

Ποιός μπορεῖ λοιπόν νά ἐκπλήσσεται γιά τό μίσος τῶν Ἑλλήνων γιά τό πράσινο;

Καί ποιός μπορεῖ νά βρῆ καλύτερο λόγο γιά ἐμπρησμούς;

Ἀκόμη, εἶναι φανερό, πώς ἡ ἀπαγόρευσις οἰκοδομήσεως στίς περιφερειακές περιοχές τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, προάγει μοιραῖα τήν ὅλο καί μεγαλύτερη πυκνότητα οἰκοδομήσεως τῶν ἐντός σχεδίου περιοχῶν, γιατί τό σχέδιο πόλεως δέν ἐπεκτείνεται, λόγω «δασικῶν περιοχῶν» λέει, στήν πραγματικότητα ὅμως γιατί οὔτε σχέδια, οὔτε σχεδιασταί, οὔτε πιστώσεις, οὔτε οἰκοδομές γίνονται!

Καί ὕστερα οἱ ἴδοι οἱ οἰκολογισταί παραπονοῦνται γιατί πυκνώνει ἡ δομή τῶν πόλεων! Ἀλλά ποῦ θά κατοικίσει τόσος κόσμος; «Ἄς μήν τούς ἔφερναν» θά ἀπαντήσουν μερικοί. Ἀλλά ἄν δέν τούς ἔφερναν; Δέν θά γινόνταν ποτέ βιομηχανική ἀνάπτυξις, γιατί οἱ βιομηχανίες, γιά νά γίνουν χρειάζονται φῶς, ἐνέργεια, τηλέφωνα, δρόμους, λιμάνια, ἀεροδρόμια, σιδηροδρόμους. Καί αὐτά δέν βρίσκονται βέβαια στά ὀρεινά χωριά!

Κάθε πρᾶγμα ἔχει τό τίμημά του. Μόνο πού τό τίμημα εἶναι μικρότερο, ὅταν ὑπάρχει κρατική ὑποδομή. Ἐδῶ δέν ὑπάρχει.

Ἔτσι, ἀντί νά γίνωνται σχέδια πόλεως καί ὑποδομή, ἀντί νά ἀξιοποιοῦνται πραγματικά οἱ περιφέρειες τῶν ἀστικῶν κέντρων, μέ ἀραιή δόμησι καί ὑποχρέωσι πρασίνου σωστοῦ, πού θά διαφυλάσσεται ἄλλωστε ἀπό τούς ἴδιους τούς κατοίκους τῶν περιοχῶν, προτιμοῦν τήν... ἀπαγόρευσι, τήν δήμευσι καί καταλήγουν τελικά στούς ἐμπρησμούς, πού, μαζί μέ τό ξερό, καῖνε καί τό πραγματικό χλωρό!

Συνεπῶς, δέν πρόκειται γιά πολιτικούς ἐμπρησμούς, ἀλλά γιά ἐμπρησμούς ἐκδικήσεως, συλλογικῆς ἤ καί κάποτε ἀτομικῆς μεταξύ χωριανῶν ἀντιζήλων.

Ἡ περίπτωσις τῆς Ἐκάλης κ.λ.π. εἶναι σαφής ἔνδειξις: ἡ «Πολιτεία» εἶναι ἀπαράδεκτη πρόκλησις γιά ὅλους τούς ἄλλους, πού, ἐνῶ βλέπουν, «ἐκεῖ», νά κτίζωνται πολυκατοικίες ὡς τήν κορυφή ἀποτόμων λόφων πράγματι δασικῶν αὐτῶν, δέν τούς ἐπιτρέπεται νά ἀξιοποιήσουν τά δικά τους κομμάτια, μερικές δεκάδες μέτρα πιό πέρα!

Καί τό πολιτικό ἐπακόλουθο: Γιά ὅλα φταίει ἡ... χούντα! Καί οἱ προεκλογικές ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι τούς κατέβηκε ἀπό ἐμπάθεια πολιτική. Τούς τηλεφώνησε, λέει, κάποιος... «Γαλάζιος Τοξότης» καί τούς εἶπε κ.λ.π. κ.λ.π. Καί ἐπειδή «γαλάζιος» θεωρεῖται... κακός (δέν εἶναι βλέπετε κόκκινος, οὔτε πράσινος ἀπό τό κακό του!) ἄρα οἱ ἐμπρησταί εἶναι «γαλάζιοι», ἄρα εἶναι «κακοί ἐγκληματίες», ἄρα ψηφίστε... κόκκινο ἤ πράσινο!

Ὁ λαός, ὅταν θέλει νά πῆ ὅτι κάποιος λέει βλακεῖες, χρησιμοποιεῖ τήν ἔκφρασι «πράσινα ἄλογα καί κόκκινα γαϊδούρια».

Καί πολύ ταιριάζει στήν περίπτωσι. Ἀπό κάθε ἄποψι.

ΜΟΛΙΣ ΕΞΕΔΟΘΗ 1981

ΑΛΑΙΝ ΝΤΕ ΜΠΕΝΟΥΑ
ΚΑΙ
ΓΚΙΓΙΩΜ ΦΕΫ

Ἡ ἰδεολογία τῶν δικαιωμάτων ΤΟΥ ἀνθρώπου καί τό δικαίωμα ΤΩΝ ἀνθρώπων



ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

ΣΕΙΡΑ:
ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΥΡΩΠΑ·Ι·ΚΟ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

1

SÉRIE:
ÉLÉMENTS
POUR LA
CIVILISATION
EUROPÉENNE

ελευθερη σκεψις 

δρχ.100

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Ἱπποκράτους 112 ΑΘΗΝΑΙ
τηλ. 3614736